

ปีนสูง 2

ศูนย์องค์กรสุขภาวะ (Happy Workplace Center)

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)
อาคารศูนย์เรียนรู้สุขภาวะ เลขที่ 99/8 ซอยงามดูพลี
แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

ปีนสูง 2

ปีนสูง 2

ປັນສຸນ
1

ISBN 978-616-7790-02-2

ผู้ปรึกษา นพ. ชาญวิทย์ วสันต์ธนารัตน์

บรรณาธิการ
กรพินธุ์ คชรัตน์
นพพร ทิแก้วศรี
จุลยวรรณ ค้วงโคทะ
สาธิต ศีเมืองซ้าย
พรหม กระเป่าทอง
บุษยมาส ทองทรัพย์เจริญ

ออกแบบปกและรูปเล่ม เพิ่มศักดิ์ ฟองสายชล

ครั้งที่พิมพ์ ครั้งที่ 1 วันที่ 16 มีนาคม 2556 จำนวน 2,000 เล่ม

จัดพิมพ์โดย ศูนย์องค์การสุขภาวะ (Happy workplace Center)
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
อาคารศูนย์เรียนรู้สุขภาวะ เลขที่ 99/8 ซอยงามดูพลี
แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
โทรศัพท์ : 0 2617 0155 www.happy8workplace.com

โรงพิมพ์ บริษัท สองขาครีเอชั่น จำกัด
59/33 หมู่ 3 ม.เปี่ยมสุขรัตนานิเบศร์ ถ.รัตนานิเบศร์
ค.บางกระสอบ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11110
โทรศัพท์ : 0 2925 6699 โทรสาร : 0 2925 6706

คำนำ

หนังสือ "ปันสุข เล่ม 2" นี้ เป็นเรื่องเล่าของคนที่มีความสุขในการทำงาน มาเล่าประสบการณ์ของการทำงานในองค์กรแห่งความสุข หรือมาเล่าวิธีการที่ทำให้ตนเองมีความสุขในการทำงาน ซึ่งเรื่องเล่านี้ คัดมาจากเรื่องเล่าของ "โครงการคนปันสุข" ของศูนย์องค์กรสุขภาวะ (Happy Workplace Center) ซึ่งในปี 2555 มีพนักงานจากองค์กรต่างๆ ส่งเรื่องเล่าของตนเองมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กว่า 400 เรื่อง

สำหรับพนักงานที่ทำหน้าที่สร้างองค์กรแห่งความสุข การอ่านหนังสือเล่มนี้จะทำให้ทราบว่า องค์กรควรทำอะไรเพื่อให้พนักงานประทับใจและมีความสุขในการทำงาน? ขณะที่พนักงานจะได้ทราบว่า ควรทำอะไรเพื่อให้ตนเองมีความสุขในการทำงาน?

กว่า 400 เรื่องที่พนักงานจากองค์กรต่างๆ ส่งเรื่องเล่าการทำงานอย่างมีความสุขมาร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทำให้ศูนย์องค์กรสุขภาวะ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) มีความมั่นใจว่า ทุกองค์กรสามารถพัฒนาให้เป็นองค์กรแห่งความสุขได้ และศูนย์องค์กรสุขภาวะ www.happy8workplace.com ยินดีให้ความช่วยเหลือในการสร้างองค์กรแห่งความสุข

คณะผู้จัดทำ

16 มีนาคม 2556

สารบัญ

คำนำ	III
สารบัญ	IV
ใจถึงจึงถึงใจ	1
สุขที่รู้จักสร้าง	3
ทำงานอย่างมีความสุข เริ่มต้นได้ที่ KTC	5
เถียรสุรัตน์ทำให้ผมมีและสอนผมให้รู้จักให้ผู้อื่น	7
ความสุขเล็กๆ ที่ยิ่งใหญ่ในใจเสมอ	9
บันทึกการเดินทางไปสวนมณฑลขามปี้	14
เติบโตอย่างมีสุข	17
ความสุขเกิดจากใจเรา	19
แบ่งฝัน ปันสุข สนุกกับงาน	20
บำรุงราษฎร์...ที่ทำงานในดวงใจ	24
ความอดทนและความพยายาม คือสิ่งที่ได้เรียนรู้จาก KTC	26
DNA แห่งความดี และความสุขที่ถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น	28
ด้วยรักและศรัทธา จะดูแลรักษากันหลังที่ 2	30

สารบัญ

มีเพื่อนคือ ชีวิตเป็นสุข	32
สุขเสมอกัน	34
สุขในงาน สานฝันให้ครอบครัว	36
"ถักร้อยเรื่องเล่าจากสิ่งเล็กๆผ่านความรู้สึกเล็กๆ จากหนึ่งชาวบำรุงราษฎร์"	38
ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนมีเหตุผล	40
เรียนรู้แบบอย่างที่ดี จากการทำงานที่ KTC	42
พัฒนาเพื่อเติบโต	44
โคชิบาน่าสุขสู่ชีวิต	46
ความแตกต่างไม่ใช่อุปสรรคของความสุข	48
เวลาที่ผ่าน ความสุขที่พบ	51
แม้ท้าทายใจก็เป็นสุข	53
ความสุข ความประทับใจ เริ่มต้นที่ตัวเรา	55
ขอบคุณบ้านหลังนี้ที่ "ให้" ทุกอย่าง	57
ประสบการณ์และความทรงจำ	59
จากกังวลกลายเป็นสุข	61

สารบัญ

ความรู้สึกลงของพนักงานที่มีต่อองค์กร	63
ภาคภูมิใจทุกครั้งที่ได้พูดว่า "ทำงานที่ KTC"	65
โอกาสจากบ้านที่อบอุ่น	67
ความสุข 24 ชั่วโมง	69
จะร่วมสร้างสุขกับที่นี่จนแก่ตัว	71
เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ที่ดี จากการทำงานที่หลากหลาย	74
"ประสบการณ์...องค์กรแห่งความสุข"	76

“ ใจ ถึง ใจ ”

จุฬาลักษณ์ วิจารณ์กิจ¹

ปี 2539 เป็นปีที่น่าทึ่งมากครั้งใหญ่ ระดับน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาที่สูงขึ้นจนล้นตลิ่ง ทำให้รถยนต์ไม่สามารถสัญจรไปมาได้ ประชาชนที่อาศัยอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเดินทางด้วยความยากลำบาก

บ้านของดิฉันซึ่งอยู่แถวพระราม 7 ก็เป็นหนึ่งในกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ดังกล่าว โดยน้ำจะขึ้นสูงจนท่วมบ้านวันละ 2 รอบ และตอนพลบค่ำทางเข้าบ้านน้ำจะท่วมสูงถึงคันทา ทำให้ดิฉันกังวลใจและเป็นห่วงครอบครัวมาก เพราะในช่วงเวลาดังกล่าว ดิฉันฝากลูกคนโตอายุเพียง 1 ขวบ 4 เดือนไว้กับคุณยายอายุ 80 ปี ทำให้ต้องแบกความไม่สบายและความกังวลใจมาทำงานด้วยทุกวัน

ในวันที่ 10 ตุลาคมปีนั้น ดิฉันมีกำหนดคลอดบุตรคนที่สอง และต้องนอนที่โรงพยาบาลต่ออีก 5 วัน แต่ดิฉันต้องการกลับบ้านมาก เพราะไม่สบายใจที่ปล่อยลูกให้อยู่กับคุณยายเพียง 2 คน ช่วงนั้นสามีก็มีงานสำคัญจึงต้องกลับบ้านดึกทุกวัน ประกอบกับน้ำท่วมถนนทางเข้าบ้าน ทำให้เขาไม่สามารถขับรถเข้าบ้านได้ ต้องจอดไว้ที่ถนนใหญ่ แล้วเดินเข้าบ้านด้วยสะพานไม้ที่หน่วยงานราชการทำไว้ให้ แม้จะกังวลอย่างไร แต่ดิฉันก็ต้องรอให้ถึงวันหยุดสุดสัปดาห์เพื่อให้สามีของดิฉันมารับได้

แต่ดิฉันไม่จำเป็นต้องรอให้ถึงวันหยุด ก็มีเพื่อนรุ่นพี่จากโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ มาเยี่ยม ดิฉันจึงเล่าความกังวลนี้ให้เขาฟัง พี่คนนั้นจึงอาสาไปส่งดิฉันที่บ้าน โดยเราต้องเดินทางไปให้ถึงก่อนน้ำจะท่วมถนนจนรถวิ่งเข้าไปไม่ได้

เมื่อพี่เขาประชุมเสร็จและมารับดิฉันในตอนเย็น พวกเรารีบออกจากโรงพยาบาล

¹ Senior Nurse Staffing Coordinator ฝ่ายการพยาบาล, โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์

ทันที เมื่อถึงปากซอยทางเข้าบ้าน ปรากฏว่าน้ำเริ่มท่วมถนนแล้วและจะเริ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ คิฉินคิดว่าคงไม่มีใครเสี่ยงขับรถเข้าไปแน่ แต่พี่เขาก็อใจกล้ามาก ขับรถลุยน้ำเข้าไปจนถึงบ้านของคิฉิน เราถึงบ้านด้วยความปลอดภัย แล้วก็รีบช่วยกันขนของลงจากรถ ก่อนขึ้นรถกลับพี่เขายังเดินมาหอมแก้มลูกสาวของคิฉินด้วย 1 ที จากนั้นก็ขับรถกลับออกทางเดิมที่น้ำกำลังสูงขึ้น ในที่สุดก็สามารถขับรถออกจากซอยได้จนสำเร็จ แม้จะมีน้ำเข้ารถบ้างก็ตาม

คิฉินประทับใจกับน้ำใจและการช่วยเหลือของพี่ท่านนี้มาก ปัจจุบันแม้เขาจะเป็นผู้บริหารระดับสูงของโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์แล้ว แต่ยังคงเป็นบุคคลหนึ่งที่คงความมีน้ำใจ เสียสละ และความเอื้ออาทร ให้เห็นอยู่เสมอ ทำให้คิฉินให้ความเคารพรักพี่ท่านนี้ด้วยใจจริง

สุข ที่รู้จัก สร้าง

ปิยะ วิทยาวโรจน์กิจ²

คนทุกคนล้วนมีความสุขที่แตกต่างกันไป บางคนชอบกิน บางคนชอบเที่ยว บางคนชอบนอน บางคนชอบคุย ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล เมื่อทุกคนเติบโตขึ้นและก้าวเข้าสู่วัยทำงาน ความชอบเหล่านั้นอาจจะมีข้อกำหนด ทำให้แบบแผนในการใช้ชีวิตที่เปลี่ยนไป

เมื่อถึงช่วงเวลาทำงานทุกคนล้วนต้องถูกล้อมรวมไว้ด้วยสังคมในที่ทำงาน และวัฒนธรรม ขององค์กรต่างๆ เพื่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ภายใต้กฎและระเบียบร่วมกัน ต้องปรับตัวเข้าหากันและแบ่งปันความสุขให้กันและกัน

ผมเคยไม่เข้าใจเรื่องความสุขหรือการแบ่งปันความสุขให้กับใคร เพราะผมเป็นลูกชายคนสุดท้อง มักชอบทำอะไรตามใจตนเอง อยากได้สิ่งของอะไรก็ต้องได้ อยากจะทำอะไรก็ได้ทำ เพราะครอบครัวจะหามาให้ทุกอย่าง และมักจะได้รับการเอาอกเอาใจอยู่เสมอ จนบางทีคิดว่าตนเองมีความสุขที่จะได้รับมากกว่าความสุขที่จะเป็นผู้ให้

แล้วผมก็ได้เริ่มเข้าใจความรู้สึกแห่งการแบ่งปันความสุขมากขึ้นในวันที่ผมได้รับโอกาสที่ดีจากบริษัทให้ไปทำงานที่ร้านเซเว่น อีเลฟเว่น ซึ่งเป็นนโยบายของบริษัทที่ให้พนักงานใหม่ไปทำงานเพื่อหาประสบการณ์ ซึ่งทำให้ผมได้พบกับน้องๆ ในร้านและได้รับแง่คิดอย่างมากมายเกี่ยวกับงานบริการและการสร้างความสุขให้แก่คนรอบข้าง

ก่อนหน้านี้ผมเคยคิดว่างานขายที่ต้องยืนทั้งวัน พูดยุยกับลูกค้าตลอดเวลา และยิ้มแย้มตลอดเวลามันมีความสุขได้จริงหรือ? ในตอนแรกผมรู้สึกเขินเมื่อต้องกล่าวทักทายลูกค้าด้วยคำพูด "สวัสดีครับเชิญครับ" ตลอดเวลา แต่สิ่งที่ทำให้ผมแปลกใจก็คือ ความมีไมตรีของลูกค้านำกลับมา บางคนก็ถามว่า "มีน้องมาใหม่แล้วหรือ ไม่เคย

² เจ้าหน้าที่สวัสดิการ แผนกสวัสดิการ สำนักทรัพยากรบุคคลบริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)

เห็นหน้ามาก่อนเลย" แสดงให้เห็นถึงความใส่ใจของลูกค้าที่มีต่อพนักงาน เพียงแค่เรา ยืมให้เขาแล้วเขายืมตอบก็เท่ากับว่าการสร้างความสุขและแบ่งปันความสุขก็ได้เริ่มขึ้น แล้ว

หลังจากการฝึกงานจบลง มุมมองความคิดของผมก็เปลี่ยนไป จากการยึดมั่น ถือมั่นในอัตราหรือตัวเอง มองว่าตนเองเป็นศูนย์กลางแห่งจักรวาล มองว่าไม่มีอะไร ที่จะให้ความสุขได้ ถ้าไม่ได้เกิดจากการเป็นผู้รับ ความคิดเหล่านี้หายไปหมดแล้ว เมื่อ ผมเปิดใจให้กว้างก็ทำให้ผมเข้าใจผู้อื่นมากขึ้น รู้ว่าความต้องการของเขาคืออะไรและ ผมก็จะส่งมอบสิ่งนั้นให้ด้วยความจริงใจ รู้จักแบ่งปันความสุขมากกว่าที่จะแสวงหาความสุขจากผู้อื่น

การส่งมอบความสุขให้แก่กัน ไม่ว่าจะเป็นปียาจาหรือการแสดงไมตรีที่ดีต่อกันนั้น มันคือวิธีสร้างและแบ่งปันความสุขอย่างหนึ่งที่ทำให้ง่ายโดยไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ หากเราตระหนักรู้ว่าความสุขเกิดขึ้นจากใจ เป็นการสร้างความสุขให้กับตัวเราเองด้วยการแบ่งปันสิ่งดีๆ ให้กับผู้อื่น เราก็จะมีสุขขึ้น ทำให้สังคมมีสุขขึ้นด้วย หากอยากได้รอยยิ้มกลับมาเราก็ต้องยิ้มให้เขาก่อน หากเราอยากได้ยินคำพูดที่ไพเราะ เรา ก็ต้องพูดจาไพเราะกับเขาก่อน บางทีผมก็คิดว่าความสุขที่แท้จริงนั้นไม่ได้เกิดจากการ สร้างความสุขให้กับตัวเองเท่านั้น แต่เป็นความสุขที่เห็นผู้อื่นมีความสุข เป็นความสุข จากการเป็นผู้ให้นั่นเอง

ทำงานอย่างมีความสุข เริ่มต้นได้ที่ KTC...

วิระยุทธ อัครศุงคาร³

ความสุขเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการและปรารถนา ซึ่งน้อยคนนักจะรู้ว่าความสุขอยู่ใจของเราเอง การมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งรอบตัวจะทำให้เรามีความสุขได้ง่ายๆ เมื่อเรามีความสุขในชีวิต ก็จะทำให้เราทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้ผลงานที่มีคุณภาพ

ผมทำงานที่บริษัท บัชรกรุงไทย จำกัด (มหาชน) หรือKTC มาเป็นระยะเวลา 1 ปี 6 เดือนแล้ว ที่นี้เปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถทำงานสร้างรายได้ระหว่างเรียน สร้างคุณค่าให้หลายคนรู้จักการทำงาน ผมได้รับความช่วยเหลือจากพี่ๆ ทุกคนอย่างเป็นกันเอง คอยช่วยเหลือผมเวลาเมื่อมีปัญหา บางคนอาจจะคิดว่างานให้บริการลูกค้าเป็นงานที่เหน็ดเหนื่อย แต่การที่เราสามารถแก้ไขปัญหให้กับลูกค้าได้นั้น กลายเป็นสิ่งที่ทำให้เราเกิดความภูมิใจ เป็นสิ่งที่ท้าทายว่าเราจะสามารถเอาชนะใจลูกค้าด้วยการให้บริการที่เป็นเลิศได้หรือไม่ การทำงานไม่ได้ทำให้ผมท้อแท้แต่อย่างใด แต่กลับทำให้ผมเป็นคนที่มีแรงจูงใจมากขึ้น และสามารถจัดการกับปัญหาต่างๆ ได้

ผมมีความสุขกับการทำงานที่นี่มาก ความสุขของผมสามารถแยกออกได้เป็นหลายมิติ ดังนี้

Happy Society หรือสังคมดี ผมได้รู้จักสังคมเล็กๆ ในการทำงานที่เป็นสังคมที่ดี คอยแนะนำในเรื่องต่างๆ พี่ๆ มีความเป็นกันเอง ทำให้ผมไม่รู้สีกกกดดันในการทำงาน และสามารถทำงานได้อย่างมีความสุข

³ นักศึกษาโครงการ LEARN & EARN @ KTC, บริษัท บัชรกรุงไทย จำกัด (มหาชน) (KTC)

Happy Body หรือสุขภาพดี KTC ทำให้ผมเห็นความสำคัญของการออกกำลังกายมากขึ้น ถ้าเรามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงก็จะทำให้เราสามารถทำงานได้ดีและมีประสิทธิภาพ

Happy Soul หรือมีความคิดดี พอผมได้มาทำงานที่ KTC ทำให้ผมคิดมีเหตุผลมากขึ้น ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

Happy Money ความสุขทางการเงิน การได้ทำงานที่ KTC ได้ช่วยแบ่งเบารภาระให้กับพ่อแม่ ได้รู้จักการเก็บออม รู้จักการใช้จ่ายเงินมากยิ่งขึ้น มีความสุขมากที่ได้แบ่งเบารภาระครอบครัว

Happy Family หรือครอบครัวมีความสุข ทุกวันนี้ครอบครัวมีความสุขภาคภูมิใจในตัวผมที่สามารถแบ่งเบารภาระครอบครัวได้ ทำให้ครอบครัวมีเงินเหลือไว้ใช้ในยามจำเป็น และตัวผมเองก็สามารถวางแผนชีวิตต่อไปในอนาคตได้

KTC ทำให้ผมมีความสุขและประทับใจมาก ผมขอขอบคุณองค์กรแห่งนี้ ที่ทำให้ผมรู้สึกตัวเองมีค่า และทำให้พ่อแม่ภูมิใจได้ ความสุขต่างๆ ที่เกิดขึ้น ผมอยากจะขอแบ่งปันให้กับหลายๆ คนให้รู้ว่า การทำงานที่มีความสุขเริ่มต้นได้ที่ KTC

“ เจริญสุรัตน์ ”

ทำให้ผม มี และ
สอนผมให้รู้จัก ให้ ผู้อื่น

สมพร พันทุกซ์⁴

เมื่อผมได้ก้าวเข้ามาทำงานที่บริษัท เจริญสุรัตน์ จำกัด ผมรู้สึกโชคดีมาก
ที่ได้รับโอกาสในการทำงานเพราะผลตอบแทนคุ้มค่ากับใจที่ให้ไป ผมเคยทำงาน

⁴ พนักงานเก็บเงิน, บริษัท เจริญสุรัตน์ จำกัด

มาหลายที่ แต่ก็ไม่มีที่ไหนที่รู้สึกว่ามันเทกกับงานแล้วคุ้มค่าเท่าเถียรสุรัตน์ ซึ่งนอกจากรายได้ที่ได้รับแล้ว ผมยังมีความสุขที่มีต้นแบบที่ดีที่ทำให้รู้จักสุขที่ได้ให้ผู้อื่น

ผู้เป็นต้นแบบในการดำเนินชีวิตของผมคือ ผู้บริหารและผู้บังคับบัญชาในฝ่ายเครดิต (ฝ่ายงานติดตามค่าผ่อนชำระสินค้า) คุณพรชัย สิทธิศักดิ์ ซึ่งเป็นคนดี มีคุณธรรม ในการปกครองลูกน้องทุกคน ท่านอยากให้ลูกน้องประสบความสำเร็จในชีวิตด้วยใจจริง เช่น สอนให้ตั้งเป้าหมายชีวิต สอนให้รู้จักเก็บออม และเรื่องคุณค่าของการทำงาน

ท่านจะพาลูกน้องให้ทานและทำบุญเป็นประจำ ทำให้ผมได้เรียนรู้ถึงความสุขที่ได้ให้ และเห็นประโยชน์ของการขจัดความโลภของตนเอง

ความประทับใจที่ผมมีต่อบริษัท เถียรสุรัตน์ จำกัด นอกจากรายได้ที่ทำให้ผมสามารถดูแลครอบครัวได้แล้ว ผมยังประทับใจผู้บังคับบัญชาที่เป็นต้นแบบแห่งความดี และสอนผมให้รู้จักให้ผู้อื่น

ความสุขเล็กๆ ที่ยิ่งใหญ่ ...ในใจเสมอ

ปิยะวิทย์ เดชบุรัมย์⁵

"ความสุขในการทำงาน" เป็นประโยชน์ที่ตัวเองรู้สึกถึงมัน แต่ไม่เคยพยายามหาคำตอบว่า มันมาจากที่ไหน ผมคิดว่าก็คงเพราะไม่มีใครเคยถามมากกว่าตัวเองนั้นผมจัดตัวเองไว้ในหมวด ของคนที่มีความสุขในการทำงานซึ่งงานที่ผมทำอยู่นี้ คนทั่วไปเรียกกันสั้นๆ ว่า "บุคคล"

"บุคคล" เป็นคำเรียกที่ผมได้ยินค่อนข้างบ่อยนอกจากรับซื้อจริง และซื้อเล่นที่คนที่ผมร่วมงานด้วย เรียกบ่อยๆ ตัวผมเองเคยทำงานเป็น "บุคคล" ของโรงงานแห่งหนึ่งแถวๆ ชานเมืองกรุงเทพฯ การได้ทำงานเป็นบุคคลของโรงงานแห่งนั้นเป็นเวลา 1 ปี เป็นช่วงเวลาที่ทำให้ผมรู้สึกถึงอะไรหลายอย่าง อย่างเช่น รู้สึกมีอำนาจเวลาลงโทษพนักงาน รู้สึกเป็นคนใหญ่คนโตเวลาเดินตรวจโรงงาน แล้วพนักงานต้องหยุดงานมาทำความเคารพ รู้สึกถึงการเอาใจใส่ที่มากเป็นพิเศษจากเจ้าของโรงงาน แต่ก็ใช่ว่าหนึ่งที่ผมไม่เคยรู้สึกเลยตลอดเวลาที่ทำงานที่โรงงานแห่งนั้นนั่นคือ "ความสุข"

การได้มีโอกาสเข้ามาทำงานในพนักงานฝ่ายทรัพยากรบุคคลของ "ซีพี ออลล์" เปลี่ยนแปลงความรู้สึกในตัวผมไปโดยสิ้นเชิง ความรู้สึกเหมือนครั้งที่เคยทำงานเป็นบุคคลโรงงานนั้นกลับหายไปหมด และเข้ามาแทนที่ด้วยความรู้สึกภาคภูมิใจ และความสุขในหัวใจที่ได้ทำงานเป็นบุคคลของ "ซีพี ออลล์" ก่อนหน้านั้นผมเอง เคยเข้าใจว่างานค้านี้เป็นงานที่ทำหน้าที่ดูแลกฎระเบียบ คัดเงินเดือน ก็เท่านั้น แต่พอได้มาทำงานที่ซีพี ออลล์ ผมจึงได้รู้ว่าในทุกช่วงเวลาแห่งการทำงานนั้นเต็มไปด้วยความสุขอย่างที่ไม่เคยสัมผัสมาก่อน

อย่างแรกคือ ความสุขที่มาจากการได้เห็นคนมีงานทำ ก็มีที่มาย่างๆ จากการที่ผมรับสมัครงาน แล้วรับคนเข้าทำงาน การได้เห็นแววตาของคนที่ได้งานทำเป็นความ

⁵ เจ้าหน้าที่ทรัพยากรบุคคลมณฑล ฝ่ายทรัพยากรบุคคลมณฑล RN สำนักทรัพยากรบุคคล, บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)

รู้สึกที่จริงจัง เป็นเวลาของคนที่มีความหวัง มีความตื่นเต้น มีความสุขปนกันไป ผมไปรับสมัครงานมาแล้วหลายจังหวัด ทุกครั้ง ๆ ที่รับสมัครงานผมจะได้รับความสุขกลับมาทุกครั้ง และมีอยู่ครั้งหนึ่งที่ทำให้ผมรู้ว่าการมีงานทำนั้น นำมาซึ่งความสุขสุดๆ หนึ่งได้มากมายอย่างคาดไม่ถึง

อำเภอหนึ่งที่ค่อนข้างห่างไกลใน จังหวัดลำปาง คือสถานที่ที่ผมพุดถึง วันนั้นผมมีเป้าหมาย ในการรับสมัครพนักงานจำนวน 11 คน แต่มีผู้มาเข้าร่วมสัมภาษณ์ในวันนี้ถึง 65 คน ครั้งแรกที่ผมเห็น จำนวนคนที่มาสมัครงานผมได้แต่คิดในใจว่า "เยอะไปมั้ยครับ" เพราะว่าคงต้องใช้เวลาในการสัมภาษณ์มากเกินไปทีเดียว แต่ถ้ามองในแง่ดี เราก็จะพบว่าคนมาสมัครงานเยอะเราก็มีโอกาสดูที่จะคัดเลือกคนที่ดีที่สุด เหมาะกับงานที่สุดเข้าทำงานกับบริษัท แต่ก็คงต้องเหนื่อยขึ้นนิดนึง เอ้อฮู้ๆ หนอย การสัมภาษณ์ดำเนินไปเรื่อยๆ โดยไม่มีการหยุดพักจนถึงเวลาประมาณบ่ายสามโมง ซึ่งเป็นเวลาปิดรับสมัครแล้ว เริ่มคัดเลือกคนเข้าทำงานจากผลการประเมินที่มี

แต่แล้วมีน้องผู้ชายคนหนึ่งนั่งซ้อนมอเตอร์ไซด์วินเข้ามาจอดแล้วพูดว่า "ยังรับสมัครงานอยู่มั๊ย ครับ" ในแวบแรกที่เห็นผมเห็นความมุ่งมั่น ความตั้งใจ ของน้องคนนี้นับในใบหน้าชัดเจนมาก มากพอที่จะทำให้ผมตอบกลับไปว่า "ยังเปิดรับสมัครงานอยู่ เชิญเขียนใบสมัครทางนี้ครับ" น้องใช้เวลาเขียน ใบสมัครไม่ถึงห้านาที แต่กลับเขียนได้ละเอียดชัดเจนดี หลังจากส่งชุดใบสมัคร และสัมภาษณ์แล้ว จากนั้นก็มาถึงเวลาประกาศผล แน่นอน น้องผู้ชายที่มาสมัครงานคนสุดท้ายนี้ก็ผ่านสัมภาษณ์เช่นกัน ซึ่งจากนี้ผมขอสมมติชื่อน้องว่า "น้องนนท์"

น้องนนท์เป็นผู้ชายอายุประมาณ 25 ปี จบการศึกษามัธยมศึกษาแต่เป็นคนที่มีบุคลิกภาพดี ตัวสูงใหญ่ ลำสัน ยิ้มแย้มแจ่มใส อ้ออย่าสยดี่ พุดจาคลองแล้วชัดเจน เหมาะกับงานบริการมาก หลังจากการปฐมนิเทศพนักงานเริ่มงานใหม่แล้ว น้องนนท์ก็อาสาไปส่งผมที่ท่ารถของอำเภอจาง ระหว่างนั่งรอรถอยู่น้องนนท์ก็ได้เล่าอะไรบางอย่างที่ทำให้ผมประทับใจในการสมัครงานครั้งนี้มาก

น้องนนท์เล่าว่า "พี่รู้มั๊ยว่าผมดีใจมากขนาดไหนที่ได้งานวันนี้ อย่างที่พี่รู้ผมนั่งรถมาจาก กรุงเทพฯ เมื่อคืนนี้มาถึงลำปางเมื่อตอนสายๆ นั่งรถตู้อำเภอจาง แล้วก็นั่งรถมอเตอร์ไซด์มาอีกต่อนึง ผมตั้งใจมาก ๆ เพราะอยากได้งานนี้มากก็ด้วยเหตุผลๆ เดียว นั่นคือแม่ของผม"

พอเล่ามาถึงตอนนี้น้องนนท์ก็เริ่มน้ำตาไหล ซึ่งเป็นของแปลกสำหรับผม เพราะตัวผมเองก็เพิ่ง จะรู้ว่าผู้ชายตัวใหญ่ๆ ก็ร้องไห้เป็นด้วย จากนั้นน้องนนท์ก็เล่าต่อทั้งน้ำตาว่า

"ผมเป็นลูกชายคนเดียวของบ้าน พ่อเสียตั้งแต่เด็กไม่มีญาติที่ไหน พอเรียนจบมาก็ไปหางานทำ ที่กรุงเทพฯ กับเพื่อนๆ พอทำงานมาได้ซักสามปีแม่ก็ล้มป่วยเป็นความดัน เบาหวาน ทำงานไม่ได้ พอรู้อย่างนี้แล้วก็ตั้งใจว่าจะกลับมาอยู่กับแม่ที่บ้าน แต่ติดอยู่ตรงที่ตอนนี้ผมเป็นคนเดียวที่มีรายได้อยาก กลับบ้านมาดูแลแม่ก็อยาก แต่จะตกงานก็ไม่ได้ ไหนจะค่ายาแม่ค่ากินอยู่เงินเก็บผมก็ไม่มี งานในอำเภอนี้ก็แค่รับจ้างทั่วไป ก็เลยต้องทนอยู่สภาพนี้มากกว่าสองปีแล้วที่ พอผมรู้ว่าจะมีเซเว่นฯ มาเปิดที่นี่ ผมก็ลังงานแล้วนั่งรถมาจากกรุงเทพฯ ทันที แต่ที่รู้มัยไม่รู้ทำไมผมถึงเห็นภาพก่อนว่าตัวเองจะได้นานนี้ ตั้งแต่ยังไม่สมัครเลยก็ารู้สิ ชอบคุณพี่มากนะครับที่รับผมเข้าทำงาน"

พอน้องนนท์พูดจบรถก็โดยสารที่ผมรออยู่ก็มาถึงพอดี ผมก็เลยล่าน้องนนท์ คีใจด้วยที่นั่งได้ งานทำ และบอกน้องนนท์ว่าไม่ต้องขอบคุณพี่หรอก พี่ก็ทำงานตามหน้าที่แต่ที่พี่เลือกน้องเข้าทำงาน เป็นเพราะน้องเหมาะกับงานมากกว่า น้องนนท์จึงพูดคำว่า

"ที่ผมต้องขอบคุณพี่เพราะว่าพี่รอผมทั้งที่ปีครับสมัครแล้ว แต่ก็นั่งรอผมเขียนใบสมัคร สัมภาษณ์ ผมทั้งที่พี่ไม่ต้องรอผมก็ได้ ผมเห็นที่มีใบสมัครเยอะแล้วนะครับ" ผมไม่ได้พูดอะไรกับน้องนนท์อีกได้แค่อ๋ม แล้วขึ้นรถไป จากนั้นผมก็รู้สึกสุขใจมากมากกว่าการรับสมัครงานหลายๆ ครั้ง เป็นเพราะอะไรนะ ผมตั้งคำถามกับตัวเอง จากนั้น คำพูดประโยคหนึ่ง ซึ่งผมเคยอ่านเจอในหนังสือเล่มหนึ่ง ซึ่งปัจจุบันนี้ปรากฏอยู่ในช่วงหนึ่งของการสอนหลักสูตรมาตรฐาน ผู้จัดการร้านกล่าวว่า "เวลาที่เรามีความทุกข์หากเราได้พูดระบายออกไปอาจทำให้ความทุกข์นั้นลดลงเพียงครั้งเดียว แต่หากเรามีความสุขแล้วเราได้แบ่งปันความสุขให้ผู้อื่น ตัวเราจะมีสุขมากขึ้นเป็น สองเท่าเลยทีเดียว" ความรู้สึกที่ว่ามีความสุขที่ว่ามันเป็นอย่างนี้เอง

และอีกครั้งหนึ่ง ผมก็มีประสบการณ์ความสุขจากการทำงาน ที่สอดคล้องกับประโยคที่ว่า "เวลาที่เรามีความทุกข์หากเราได้พูดระบายออกไปอาจทำให้ความทุกข์นั้นลดลงเพียงครั้งเดียว แต่หากเรามีความสุขแล้วเราได้แบ่งปันความสุขให้ผู้อื่น ตัวเราจะมีสุขมากขึ้นเป็นสองเท่าเลยทีเดียว" แต่มันเป็นไปในอีกรูปแบบหนึ่ง อันมีที่มาจากเรื่องที่จะเล่าต่อไป

เรื่องนี้เริ่มต้นมาจากความเศร้าที่มาจากการจากไปอย่างไม่มีวันกลับของพนักงานคนหนึ่ง จาก อุบัติเหตุบนท้องถนน ณ จังหวัดเชียงใหม่ ผมขอสมมติชื่อน้องว่า "น้องเอก" แล้วกัน น้องเอก ณ ตอนนั้นทำงานเป็นผู้จัดการร้าน อยู่ที่ร้านเซเว่นฯ สาขาหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งหน้าที่หลักของ น้องเอกในช่วงหลังคือเป็นผู้จัดการสาขาที่มีหน้าที่สนับสนุนการเปิดร้านสาขาใหม่ หรือที่สาขาอื่นทั่วไป เรียกว่าการ "Support"

สาขาร้านนั่นเอง น้องเอกเป็นตัวอย่างที่ดีของพนักงานในด้านความทุ่มเทในการทำงานที่ดีมาก คือไม่ว่าจะได้รับการมอบหมายให้ไป Support สาขาไหน โกลเพียงใด น้องเอกก็ไม่เคยบ่นน้อยใจให้ได้อินเลย กลับพูดแต่ว่าดีซะอีกที่ได้เดินทางไปทำงานหลายที่ เพราะเป็นการเปิดโลก ใหม่ๆ ที่ไม่เคยพบมาก่อน ผู้คนใหม่ๆ เรื่องราวใหม่ๆ เป็นกำไรชีวิตสำหรับเขา เป็นคนที่มองโลก ในแง่ดีจริงๆ ผู้ชายคนนี้เคยไปทำงานถึง ปาย แม่ฮ่องสอน แม่ริม คอยสะเก็ด แม่วาง และอีกหลายๆ ที่ในช่วงชีวิตการทำงานของเขา ผมรู้จักน้องเอกครั้งแรกเมื่อประมาณสามปีที่แล้ว น้องเอกเป็นคนที่มีรัก ครอบครัวมาก เป็นกำลังหลักของครอบครัวในการหารายได้ ที่ประกอบด้วย พ่อ แม่ พี่ชาย ภรรยา และลูกสาว... ใช้รับได้อินไม่ผิด น้องเอก มีภรรยาและลูกสาวที่น่ารัก แต่กลับยินดีที่จะทำงานในที่ ห่างไกลครอบครัวต้องนับถือน้ำใจน้องเขาจริงๆ

หลังการจากไปของน้องเอกแล้ว ผมได้ดำเนินการตามขั้นตอนในการนำเอกสารเบิกเงินและ สวัสดิการต่างๆ ที่น้องได้มอบไว้ให้ครอบครัว ทุกอย่างดำเนินการอย่างถ้วนที่สุดได้รับความร่วมมือ เป็นอย่างดีจากทุกๆ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพราะทุกคนเข้าใจถึงความสูญเสียที่เกิดขึ้นกับครอบครัวนี้ เช็คเงินสวัสดิการชุดแรกออกมาอย่างรวดเร็วในระยะเวลาไม่นาน ช่วยบรรเทาความเดือดร้อนให้กับ ครอบครัวน้องเอกได้ในช่วงหนึ่ง แต่สำหรับเช็คชุดที่สองนี้เกิดติดปัญหาที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้น ทำให้ใช้เวลาค่อนข้างมากในการออกเช็ค ซึ่งนำไปสู่ประสบการณ์ความสุขในเวลาต่อมา

ผ่านไปประมาณสองสัปดาห์นับตั้งแต่มอบเช็คใบแรกให้ครอบครัวน้องเอก ผมได้รับโทรศัพท์จาก หัวหน้างานท่านหนึ่งของน้องว่าครอบครัวของน้องเอกโทรมาสอบถามเรื่องเช็คค่อนข้างบ่อย เลยอยากให้ผมติดตามให้ ซึ่งผมก็ดำเนินการให้ทันที โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแจ้งถึงปัญหาที่เกิดขึ้นที่ทำให้เช็ค ออกล่าช้า และกำลังดำเนินการแก้ไขอยู่ ผมจึงแจ้งให้หัวหน้างานท่านนั้นทราบ เพื่อแจ้งครอบครัวน้องต่อไป ผ่านไปอีกสองวันหัวหน้างานท่านเดิมก็โทรมาติดตามเรื่องเช็คอีก ผมก็ติดตามให้เช่นเคย แต่ก็ยังไม่คืบหน้ามากเพราะยังอยู่ในขั้นดำเนินการ

จากนั้นสามวันหัวหน้างานท่านเดิมก็โทรมาเช่นเคย พร้อมกับน้ำเสียงขุ่นๆ เหมือนอารมณ์ ไม่ค่อยดีนัก ผมจึงถามว่าติดปัญหาอะไรหรือเปล่า เท่านั้นเอง หัวหน้างานท่านนั้นก็เริ่มระบายให้ผมฟังว่า ครอบครัวของน้องเอกโทรไปถามเรื่องเช็คบ่อยมากจนเขา เริ่มจะไม่ไหวแล้ว ได้อินอย่างนั้นแล้ว ผมจึงขานอาสาแบ่งปันความทุกข์มาบ้าง จึงบอกให้หัวหน้างานท่านนั้นให้เบอร์โทรศัพท์ของผมกับครอบครัวของน้องเอก เพื่อให้ติดต่อกับผมโดยตรง ได้ผลทันที ไม่ถึงสัปดาห์ คุณพ่อน้องเอกโทรเข้ามา เป็นสายแรก และหลังจากนั้นก็เริ่มโทรเข้ามาวันละ 4-5 ครั้งไม่จำกัดช่วงเวลา ไม่ว่าจะเป็น

เข้าครัว (ประมาณตีห้า) ตอนเที่ยง ตอนบ่าย หรือตอนดึก (ประมาณตี 1) เรียกได้ว่าเป็นการติดตามแบบ กระชั้นชิดจริงๆ

ในช่วงสัปดาห์แรกจะเป็นพี่น้องเอกเป็นคนโทรมา แต่ในช่วงหลังจะสลับกันโทรมา โดยใช้เบอร์เดียวกัน ไม่ว่าจะเป็น แม่พี่น้องเอก น้องชาย ในตอนแรกก็จะเริ่มจากคุยดีๆ และในช่วงหลังเริ่มมีคำพูด ก่อนข้างรุนแรงออกมาค่อนข้างบ่อย อาทิเช่น โกงบ้าง, หลอกหลวงบ้าง, ขโมยบ้าง ฯลฯ ซึ่งเริ่มเข้มข้น ขึ้นเรื่อยๆ มาถึงตอนนี้ผมเข้าใจแล้วว่าที่หัวหน้างานท่านนั้นพูดว่า "เขาจะไม่ไหวแล้ว" หมายถึงอะไร คงหมายถึงที่เขากลัวจะควบคุมอารมณ์ไม่อยู่จนหลุดคำพูดที่ไม่เหมาะสมกลับไปนั่นเอง

สำหรับตัวผมเองใช้ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับชีวิตตัวเอง ทำความเข้าใจกับสถานการณ์นี้ได้ทันที เพราะผมก็เป็นลูกชายคนหนึ่ง ซึ่งเสียพ่อที่เป็นเสาหลักของครอบครัวไปอย่างกะทันหัน ผมจึงคิดแล้วว่า ให้เขาได้ระบายกับเราบ้างคงจะช่วยแบ่งเบาความทุกข์ให้กับเขาได้บ้างไม่มากนักน้อย ผมก็เห็นว่าคืออยู่ เหตุการณ์เป็นแบบนี้ไปอีกประมาณเดือนกว่าๆ ผมก็ได้รับข่าวที่ว่าเช็คส่วนที่เหลือของน้องเอกถูกส่งมา แล้วและเมื่อได้รับเช็คผมจึงรีบติดต่อครอบครัวน้องเอกให้มารับเช็คในทันที ซึ่งขณะนั้นผมกำลังทำงาน ในการจัดอบรม "พลัง CP ALL" ที่จังหวัดเชียงใหม่ หลังจากที่ได้รับเช็ครบร้อยแล้ว ครอบครัวน้องเอก ก็เริ่มกล่าวคำขอโทษผม นับสิบๆ รอบ ผมเองก็บอกได้ แต่ว่าไม่ต้องขอโทษหรอกเพราะผมก็ไม่ได้โกรธเคืองอะไร แล้วคุณพี่น้องเอกก็พูดว่า "จะไม่ให้ขอโทษได้อย่างไร ผมลองมาทบทวนแล้ว พวกผมก็ผิดเกินไปจริงๆ เป็นผมมีใครพูดกับผมอย่างนั้นก็ต้องโกรธเป็นธรรมดา"

ผมได้ยื่นพี่น้องเอกพูดแค่นี้ก็มีความสุขแล้ว ผมเข้าใจว่าที่ผ่านมาครอบครัวน้องเอกคงไม่มี เจตนาที่จะทำร้ายใคร เพียงแต่พวกเขากำลังทุกข์ใจ และสับสนกับความสูญเสียที่เกิดขึ้นฉับพลัน จนตั้งตัวไม่ทันจึงอยากได้รับการเยียวยาจิตใจด้วยอะไรสักอย่างไมทางใดก็ทางหนึ่ง พอผมเห็นสีหน้า เปี่ยมสุขของครอบครัวน้องเอกแล้ว ความเหนื่อยที่เคยมีก็หายเป็นปลิดทิ้ง คงไว้เพียงความสุขที่ได้ ทำหน้าที่อย่างสุดความสามารถจนสำเร็จ และนำพาความสุขไปสู่มือของคนที่ต้องการจริงๆ เท่านั้นก็เพียงพอแล้ว นี่ก็เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานที่นำพาความสุขมาให้ได้อยู่เสมอๆ ผมเชื่อว่านี่จะไม่ใช่วินาทีสุดท้ายที่ผมจะมีโอกาสได้สัมผัสความสุขจากการทำงานเช่นนี้อีก คราบไคที่ผมยังทำงานเป็น "บุคคล" อยู่เช่นนี้โอกาสที่ความสุขในแบบของผมย่อมมาเยือนบ่อยๆ อย่างแน่นอน ขอขอบคุณจากใจจริงที่ทำให้ผมได้ทำงานที่นำพาความสุขใจเช่นนี้ขอบคุณมากมายครับ "ซีพี ออลล์"

บันทึก

การเดินทางไปสวนมนต์ข้ามปี

กศพร อนุรักษ์พานทอง⁶

เวลาที่ผ่านไปในแต่ละวัน จวบจนถึง 1 ปี เราต้องผ่านเรื่องราวต่างๆมากมาย ทั้งที่ดีและไม่ดี ร่างกายและจิตใจของเราก็อ่อนแรงลง พอถึงสิ้นปีเราควรจะเติมพลังให้กับตัวเองด้วยวิธีการใดการหนึ่งเพื่อจะได้มีพลังชีวิตที่แข็งแกร่งพร้อมที่จะสู้กับเรื่องราวต่างๆ ที่จะผ่านเข้ามาในปีต่อไปได้อย่างสบายใจและราบรื่น ดังนั้นผมเลือกวิธีการสวนมนต์ข้ามปี เพื่อเติมพลังชีวิตและเป็นสิริมงคลให้กับตัวเอง ซึ่งปีนี้เป็นปีที่ 2 แล้วที่ผมเลือกการสวนมนต์ข้ามปีในวันส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ ส่วนสถานที่สวนมนต์ข้ามปีมีอยู่หลายแห่ง เช่น ที่วัดต่างๆ และ ณ ห้องสนามหลวง ผมจึงเลือกไปสวนมนต์ ณ ห้องสนามหลวง เพื่อส่งท้ายปี พ.ศ. 2555 ผมจึงอยากจะเขียนบันทึกเกี่ยวกับการเดินทางไปสวนมนต์ข้ามปี ณ ห้องสนามหลวง เพื่อเป็นความทรงจำตลอดไป

ผมออกเดินทางจากบ้านเวลา 13.30 น. ไปกับพี่สาวอีก 1 คน และผมก็ได้เจอกับเพื่อนบ้านที่รู้จัก ซึ่งผมก็จะทักทายและอ้อมให้อยู่เสมอ โดยส่วนมากบ้านผมจะรู้จักคนมาก ก็คงเนื่องจากที่แม่ผมชอบทำทานโดยการให้อาหารสุนัขจรจัดกินเป็นประจำทุกวันก็เลยรู้จักผู้คนเยอะ ส่วนตอนนี้พี่สาวเป็นคนให้อาหารสุนัขต่อแทนแล้ว เพราะแม่ไปเที่ยวไกลแสนไกลและไม่กลับมาอีกแล้ว (ถึงแก่กรรม) จึงให้อาหารสุนัขไม่ได้อีกต่อไป เมื่อผมเดินออกมาจากปากซอย ผมก็ขึ้นมอเตอร์ไซด์รับจ้างออกจากหมู่บ้านต่ออีกที ช่วงที่ผมกำลังนั่งมอเตอร์ไซด์รับจ้างอยู่นั้น ผมได้เจอลุงคนหนึ่ง ซึ่งลุงคนนี้มีผมจะพูดคุยและอ้อมทักทายเป็นประจำอยู่เสมอ ลุงเขาไม่ใช่คนร่ำรวย บ้านที่ลุงอาศัยอยู่เป็นบ้านร้างไม่มีน้ำไม่มีไฟ แต่ลุงเขาก็อยู่ได้ ลุงเขาจะไปวัดทุกเช้าเพื่อหาอาหารมากิน และแบ่ง

⁶ พนักงานบริษัท ไทยโตชิบาอุตสาหกรรม จำกัด

ปันอาหารเหล่านั้นให้สุนัขจรจัดได้กินด้วย ลุงมีอาชีพเก็บของเก่าขาย ดูท่าทางชีวิตของลุงคนนี้จะมีความสุขเลย แต่พอผมมองดูแล้ว ผมว่าชีวิตของลุงคนนี้ก็มีความสุขดี

เมื่อผมออกมาจากหมู่บ้านได้แล้ว ผมก็ได้ยินรอรดเมล้อยู่ที่ตลาดปากเกร็ด ที่ตลาดปากเกร็ดมีของขายหลากหลายและผู้คนเยอะแยะมากมายเดินสวนกันไปมา ผมเห็นแล้วเลยคิดเล่นๆว่าเขาไปไหนกันนะ หรืออาจจะไปที่เดียวกับเราก็ได้ พอรดเมล်สายที่ผมต้องการขึ้นเดินทางมาถึง และเนื่องจากภายในรดเมลย์ว่างอยู่ผมและพี่สาวก็ได้เลือกที่นั่งตามใจชอบ ในช่วงการเดินทางโดยรดเมลย์ไปยัง ณ ท้องสนามหลวง ผมได้มองวิวทิวทัศน์ระหว่างทางเห็นผู้คนมากมาย และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินอยู่ตามข้างทางและซื้อสินค้าต่างๆตามทางฟุตบาท

พอผมมาถึง ณ ท้องสนามหลวง ผมก็ลงรดเมล်ฝั่งสะพานพระปิ่นเกล้า ผมได้เดินรอบสนามหลวงเพื่อไหว้พระที่อยู่รอบๆ ที่ทางการอนุญาตมาให้ให้สักการบูชากัน ผู้คนเริ่มมาขึ้นเรื่อยๆ หลังจากผมสักการบูชาพระและพระธาตุเสร็จแล้ว ผมก็เดินข้ามถนนไปยังศาลเจ้าพ่อหลักเมืองเพื่อเข้าไปสักการบูชา ซึ่งมีความเชื่อกันว่าหากบุคคลใดที่ทำมาหากินในกรุงเทพฯ และปริมณฑล ถ้ามาไหว้แล้วจะทำให้ เจริญ มั่งมี ศรีสุข มีเงินทองไหลมาเทมาใช้เท่าไรก็ไม่หมด ผู้คนในศาลก็มีมากจริงๆ

เมื่อผมไหว้ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองเสร็จ ผมก็เดินไปทางด้านหน้า ซึ่งก็ไกลพอสมควรเพื่อจะไปไหว้สักการะพระแม่ธรณีบีบมวยผม ระหว่างทางมีของขายมากมาย มีคนตรีของเด็กๆมาบรรเลงเพลงให้ฟังด้วย ผมเห็นมีคนยืนฟังกันมาก การเล่นเครื่องดนตรีก็เล่นได้อย่างมีความสามารถพอสมควร พอเล่นจบก็มีผู้คนหยอดเงินใส่กล่องให้ด้วย ส่วนผมถือโอกาสหยิบนามบัตรที่วางไว้บริเวณนั้นมา 1 ใบ เมื่อมีงานจะได้ติดต่อว่าจ้างมาได้

หลังจากผ่านตรงนั้นมาแล้ว ผมก็ได้เดินข้ามถนนมายัง ณ ท้องสนามหลวง แล้วก็เดินดูเจ้าหน้าที่เขาจัดซุ้มเผยแพร่ความรู้ต่างๆและมีเกมให้เล่นด้วย ผมได้หมวกกันน็อกมา 1 ใบจากการเล่นเกมนี้แหละครับ ใกล้ถึงเวลาเปิดงานพิธีต่างๆผู้คนเริ่มทยอยกันมามากขึ้นต่างคนต่างเริ่มหาที่นั่งกันแล้ว เวลา 18.00 น. เป็นการเริ่มพระเทศนาสอนเรื่องต่างมากมาย ผมกับพี่น้องฟังไปเรื่อยๆ จนพระท่านเทศนาจบก็มีการแสดงต่อคือการแสดงชีวิตประวัติของพระพุทธเจ้าก่อนที่พระพุทธเจ้าจะตรัสรู้ ผมดูแล้วก็มีความสุขและความเพลิดเพลิน ได้เห็นคาราที่ชอบหลายคนมาแสดงให้ดู

จนกระทั่งถึงเวลา 22.00 น. เป็นการเริ่มสวดมนต์ข้ามปี (พ.ศ.2555) มีบทสวดมนต์เยอะมาก เพราะเราทุกคนต้องสวดมนต์ให้กับ พระเจ้าอยู่หัว และพระราชินีของเราด้วย สวดมนต์ทุกบทที่มีอยู่ในหนังสือที่เจ้าหน้าที่แจกให้ ตอนสวดมนต์ผมรู้สึกดีมาก มีความสงบ มีสมาธิ บทสวดมนต์เป็นภาษาบาลีต่างๆเข้ามาในความรู้สึก ทำให้

รู้สึกว่าการทุกอย่างมีแต่ความว่างเปล่า เวลาได้ผ่านไปอย่างรวดเร็วมากจนถึงเวลา 24.00 น.(เที่ยงคืน) แล้วก็ได้เริ่มต้นของปีใหม่ พ.ศ. 2556 มีการจุดพลุสวยงามมาก บนท้องฟ้า และมีการปล่อยโคมลอยเป็นระยะๆด้วย ซึ่งเป็นภาพแห่งความประทับใจ หลังจากจบพิธีการต่างๆแล้วก็เป็นเวลา 02.00 น. ผู้คนก็เริ่มทยอยกลับบ้านเพื่อไปเลี้ยงฉลองปีใหม่ที่บ้านกัน ส่วนผมกับพี่สาวก็เช่นกันกลับบ้านโดยสวัสดิภาพ และผมตั้งใจว่าสิ้นปี พ.ศ. 2556 ผมจะไปสวนมนต์ข้ามปีอีก

“เติบโตอย่างมีสุข”

วันชัย พรสมประโคน⁷

ผมทำงานอยู่ที่เอเชีย พรซิชั่น ประมาณสิบปีกับอีกสิบเดือน จากระยะเวลากว่าสิบปีนี้ความสุขอย่างแรกเลยคือ ผมจบเพียงวุฒิปวช. ความรู้ไม่ได้มีมากมายอะไร หน้าที่ตอนแรกเข้าคือ หยิบชิ้นงานเข้าเครื่อง เมื่อบริษัทจัดให้มีการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของพนักงาน ผมก็เข้าร่วมอบรมด้วย โดยอบรมการเขียนแบบอุปกรณ์

ซึ่งส่งผลให้ผมได้รับการพัฒนาทักษะความรู้เพิ่มขึ้น จากที่เป็นพนักงานธรรมดาไม่มีความรู้เฉพาะด้าน ทุกวันนี้เมื่อหัวหน้าสั่งให้ออกแบบอุปกรณ์เพื่อใช้ในการตัดเหล็ก ผมก็สามารถทำได้ โดยใช้ความรู้ที่ได้รับการอบรมมานั่นเอง ที่ผมสามารถทำได้เพราะผมได้รับโอกาสที่ดี บวกกับความสนใจที่ผมมีอยู่แล้ว ที่สำคัญคือหัวหน้าเห็นว่าผมพอมีแววจึงให้การสนับสนุน จึงทำให้ผมมาได้มาทำงานในส่วนนี้ ซึ่งผมมีความสุขกับงานที่ทำเป็นอย่างมาก

ความสุขอีกอย่างของผม คือ การที่บริษัทให้ความสำคัญกับพนักงานทุกระดับ โดยมีการจัดกิจกรรมให้พนักงานได้ทำบุญในเดือนเกิดของตนเอง เพราะบริษัทมองว่าพนักงานส่วนใหญ่ไม่มีโอกาสทำบุญวันเกิดเท่าใด เพราะตอนเช้าต้องรีบมาทำงาน บริษัทจึงนิมนต์พระมาบิณฑบาต รวมถึงจัดเตรียมอุปกรณ์และของทำบุญไว้ให้

นอกจากนี้ การปลูกป่าก็เป็นอีกกิจกรรมที่สร้างความสุขให้ผม เพราะผมเองก็ไม่ค่อยมีโอกาสทำกิจกรรมแบบนี้นัก ดังนั้นหากไม่ติดภารกิจอื่นที่สำคัญ เมื่อบริษัทฯ จัดกิจกรรมปลูกป่าผมก็จะสมัครไปทุกครั้ง

⁷ พนักงานแผนก Productivity Improvement, บริษัท เอเชียพรซิชั่น จำกัด (มหาชน)

เนื่องจากบริษัทเห็นความสำคัญของครอบครัว จึงจัดกิจกรรมวันพ่อและวันแม่ ซึ่งเปิดโอกาสให้พนักงานได้แสดงความรักต่อท่านด้วยการเขียนจดหมายแสดงความรู้สึก ผมจึงเขียนไปสภารค์ให้พ่อกับแม่ เมื่อผมกลับบ้านเพื่อหาเอกสาร และได้เห็นไปสภารค์ที่ผมเขียนและส่งมาให้ท่าน ซึ่งท่านเก็บไว้อย่างดี แม้ท่านไม่พูดว่ารู้อย่างไรแต่ผมรู้ว่าท่านรู้สึกปลื้มใจมาก

บริษัทยังให้ความสำคัญต่อการสร้างวินัยของพนักงาน หลังจากการเข้าร่วมการฝึกอบรมหลักสูตรนี้ผมรู้สึกว่ามีระเบียบวินัยเพิ่มขึ้นมาก มีระเบียบวินัยต่อตัวเอง ให้เราได้ฝึกการควบคุมตัวเอง เห็นได้จากการเข้าแถวซื้ออาหาร ซึ่งพนักงานของเราเข้าแถวกันเป็นระเบียบมาก ไม่เบียดแย่งกัน สิ่งเหล่านี้เมื่อเราฝึกฝนบ่อยๆ มันก็จะฝังอยู่ในตัวเราโดยอัตโนมัติ นอกจากนี้ บริษัทยังมีหลักสูตรหัวเชื้อ เพื่อสร้างต้นแบบให้กับพนักงาน โดยการฝึกคนกลุ่มหนึ่งจนเป็นครูฝึก เพื่อให้พนักงานรุ่นน้องปฏิบัติตาม อาจจะเป็นลักษณะตำรวจโรงงาน ที่คอยดูแลพนักงานแต่ไม่ใช้ในเชิงควบคุม แต่เป็นการให้คำแนะนำ ซึ่งผู้ที่เป็นต้นแบบนี้ จะต้องได้รับการฝึกเข้มกว่าพนักงานปกติ

หลักสูตร "เติมพลังใจให้คุณค่าแก่กัน" โดยอาจารย์สัมฤทธิ์ สว่างคำ ทำให้ผู้เข้าร่วมอบรมได้เปิดอกคุยกัน เป็นการระบายความในใจออกมาให้อีกฝ่ายได้รับรู้ ระบายสิ่งที่เราเคยทำไม่ดีกับพ่อแม่ ผมเป็นคนหนึ่งที่เคยทำให้พ่อแม่เสียใจ นับว่าเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผมได้คิดและใคร่ครองสิ่งที่ทำผิดพลาดไป และให้คำสัญญาซึ่งเป็นเหมือนการเริ่มต้นทำสิ่งดีๆ สร้างสิ่งดีๆ ให้กับชีวิต นอกจากนี้ ผมได้เขียนจดหมายถึงพ่อถึงแม่ โดยเขียนถึงเรื่องราวที่เราเคยทำไม่ดีกับพ่อแม่ ขอกราบขอโทษท่าน ท่านจะรู้สึกอย่างไรผมยังไม่อาจตอบได้ แต่สิ่งที่ผมได้จากกิจกรรมนี้ อย่างแน่นอน คือ ความสบายใจความสุขใจ

บรรยากาศการทำงานที่เหมือนเป็นคนในครอบครัวเดียวกัน เป็นพี่เป็นน้องกันก็ทำให้ผมรู้สึกมีความสุข ผมสัมผัสถึงบรรยากาศอันอบอุ่นเป็นกันเองได้ตั้งแต่เข้ามาใหม่ๆ ตอนนั้นพนักงานของเราก็ยังไม่เยอะ และผมไม่รู้จักใครมากนัก ความเป็นกันเองในต้นนั้นเริ่มจากการที่หัวหน้างานมาพูดคุยทักทายและให้คำปรึกษา ทำให้ผมรู้สึกว่าไม่โดดเดี่ยว เพราะผมยังมีเพื่อน มีหัวหน้าที่คอยใส่ใจกันเสมอ

การทำงานที่บริษัทนี้มากกว่าสิบปี มีเรื่องราวและกิจกรรมมากมายที่ทำให้ผมได้เรียนรู้ ได้มีให้โอกาสในการพัฒนาตนเอง ทำให้ผมก้าวหน้าในอาชีพการงาน และมีความสุขที่ได้ทำงานที่ผมรัก

“ความสุข” เกิดจากใจเรา

ชนัยชนย์ เพลิมปราชญ์⁸

ผมได้เข้าทำงานที่เซเว่น อีเลฟเว่น สาขากรุงธนบุรี 1 เนื่องจากผมต้องฝึกงานในสาขาธุรกิจค้าปลีก เพื่อนำประสบการณ์ไปต่อยอดการศึกษา ผมเข้าทำงานในตำแหน่งนักศึกษาาระบบทวิภาคี ต้องฝึกงานจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา ปัจจัยหลักที่ทำให้ประสบความสำเร็จคือ ความอดทน และสิ่งที่ทำให้ผมอดทนได้ก็คือ “ความสุข” ในการทำงาน ความสุขนั้นสร้างได้ง่ายและมีค่าต่อชีวิตเรามาก

ความสุขแสดงออกมาได้หลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ หรือการสร้างความประทับใจให้กับลูกค้า สำหรับผมความสุขในการทำงานมีอยู่ตลอดเวลา อาจเป็นเพราะเพื่อนร่วมงานต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำงานกันเป็นทีม ทำให้เกิดความเข้าใจกันในการทำงาน จนทำให้งานออกมามีคุณภาพ ถึงแม้แต่ละคนต่างอาจจะมีนิสัยที่แตกต่างกันแต่ผมสามารถปรับตัวและทำงานกับทุกคนได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้ เราต้องสร้างความสุขให้เกิดขึ้นที่ตัวเราเองก่อนเป็นคนแรก

จากที่ได้กล่าวมาผมสรุปเป็นข้อความสั้นๆว่าความสุขในการทำงานต้องเริ่มจากตัวเราเอง

⁸ นักศึกษาปริญญาโท ปวช. สาขากรุงธนบุรี 1 (8739)เขตปฏิบัติการ 3/2 BW, บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)

แบ่งฝัน ปันสุข สนุกกับงาน

สิริพร กล้าแข็ง⁹

คุณเคยถามตัวเองบ้างไหมว่าขณะนี้คุณมีความสุขกับงานที่ทำอยู่หรือไม่ หรือคุณกำลังรู้สึกหดหู่ เบื่อหน่ายหรือไม่เมื่อกำลังเดินเข้าไปในออฟฟิศของคุณ คุณรู้สึกไหมว่าช่วงเวลาในการทำงานของคุณช้ามาก คุณรู้สึกหงุดหงิดใจกับสิ่งที่คุณกำลังเป็นอยู่หรือไม่

คำถามเหล่านี้เป็นคำถามเพื่อให้คุณเริ่มสำรวจตัวคุณเองว่า คุณกำลังมีความสุขหรือความทุกข์ในชีวิตการทำงานของคุณมากกว่ากัน ตัวคุณเองเท่านั้นที่จะบอกได้ว่าคุณกำลังมีความสุขและสนุกกับช่วงเวลาในการทำงานของคุณอยู่หรือไม่ สุขทุกข์อยู่ที่ใจ ไม่มีใครทำให้ตัวคุณมีความสุขหรือความทุกข์ได้ ซึ่งตรงกับพุทธศาสน-
สาาษิต ในพระสุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย ว่า

มะโน ปุพพังคะมา อัมมา มะโนเสฏฐา มะโนมะยา
มะนะสา เจ ปะสันเนนะ ภาสะติ วา กะโรติ วา
ตะโต นัง สุขะมันเวติ ฉายา วะ อะนุปายินี.

แปลว่า ธรรมทั้งหลาย มีใจเห็นหัวหน้า มีใจเป็นใหญ่ สำเร็จด้วยใจ

ถ้าคนมีใจดี จะพูดดีหรือทำดีตามไปด้วย เพราะความดีนั้น สุขย่อมติดตามเขาไป เหมือนเงาติดตามตัวเขาไป ฉะนั้นสิ่งสำคัญที่สุดนั่นคือ "จิตใจของคุณเอง" ซึ่งเป็นความคิดและความรู้สึกที่เกิดขึ้นต่อบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ต่างๆ ที่คุณ

⁹ บริษัท คาสโก้ จำกัด

เข้าไปสัมผัส มีผลทำให้คุณมีความสุขหรือความทุกข์ไปกับสิ่งที่เกิดขึ้นรอบข้างตัวคุณ ดังนั้นการบริหารจิตหรือควบคุมจิตใจจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดความสุขและสนุกกับงานที่กำลังทำอยู่

อันที่จริงแล้วเชื่อว่าทุกคนต้องการทำงานอย่างมีความสุขด้วยกันทั้งสิ้น แต่ด้วยสถานการณ์หลายๆอย่าง ทำให้ชีวิตการทำงานไม่ประสบความสำเร็จตามที่ปรารถนา ซึ่งในเรื่องนี้ผู้เขียนมีกรณีตัวอย่างของคนทำงานที่มีความสุข และรู้สึกสนุกกับงานที่ทำมาแบ่งปัน เพื่อจะได้เป็นแนวทางสำหรับคนที่อยากทำงานอย่างมีความสุข

คุณอาจารย์ ศิริวรรณานันท์ หรือเรากันว่า "พี่อ้อ" เป็นนักทรัพยากร (HR) อาวุโส แห่งบริษัท คาสโก้ จำกัด เป็นบริษัทผลิตอุปกรณ์เครื่องใช้สำหรับเด็ก ส่งออก ซึ่งตั้งอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง แขวงลำปลาทิว เขต ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

พี่อ้อเล่าเรื่องราวของตัวเองว่า ได้ทำงานที่บริษัทคาสโก้มาได้ 6 ปี ก่อนหน้านีรับราชการอยู่ที่องค์การตลาดเพื่อการเกษตรมาเป็นเวลา 27 ปี มีความรู้สึกว่าตัวเองทำงานตรงนี้มานาน ก็เกิดการเบื่อ เลยอดเกษียณงานก่อนกำหนดและก็ได้มีโอกาสเข้ามาทำงานกับบริษัทคาสโก้ จำกัด ตั้งแต่เข้ามาทำงาน มีหลายคนมักถามว่า "ทำไม...พี่อ้อดูสดใส เบิกบานจัง" พี่อ้อก็จะบอกเสมอว่า "พี่ทำให้ใจให้ยอมรับกับสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้น มันก็เลยไม่ทุกข์"

ในความเป็นจริงงานที่ทำอยู่ก็มีปัญหามากมายที่ต้องแก้ไข แต่ว่าพี่อ้อเองรู้จักวิธีการบริหารจิตใจตัวเองให้เป็นสุขได้ โดยใช้หลักธรรมในการนำเดินชีวิต "ธรรมะ" ทำให้เรามีความคิดที่ดี มองโลกในแง่ดี ยอมรับกับสภาพของชีวิตได้ เราสามารถอยู่กับสถานการณ์นั้นได้โดยไม่ทุกข์ เพราะมองว่าชีวิตเป็นอนิจจัง ดังนั้นควรตั้งจิตอยู่กับปัจจุบัน ทำอย่างไรให้ชีวิตปัจจุบันได้และมีคุณค่ามากที่สุด

การที่ได้ปฏิบัติตัวเช่นนี้ ทำให้หลายคนบอกว่าดูพี่อ้ออ่อนกว่าอายุจริง พี่อ้อยอมรับว่าได้ดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิตเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอาหารการกิน เรื่องของการออกกำลังกาย เรื่องของอารมณ์ คือดูแลครอบคลุมตามหลักการดูแลสุขภาพ โดยตั้งใจว่าจะใช้สังขารนี้ในการสร้างประโยชน์ให้กับส่วนรวมมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

หลักในการดำเนินชีวิตและในการทำงานของฟัอคือใช้หลักกรรมะ เรื่องของไตรลักษณ์ ทุกอย่างมีการเกิดขึ้น ตั้งอยู่และก็ต้องเปลี่ยนแปลงไปในที่สุด อย่างที่ทำงานอยู่ตอนนี้ เราคือผู้ที่เกิดขึ้นมาและต้องมาอยู่ดูแลบริษัท คาสโก้ การตั้งอยู่คือการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด และการเปลี่ยนแปลงไปคือวันหนึ่งเราก็ต้องจากที่นี่ไป จะด้วยเหตุผลใดก็สุดแล้วแต่ เราต้องยอมรับให้ได้ ไม่คิดจะยึดติดอะไร

เมื่อถามถึงความคาดหวังในชีวิตการทำงาน ฟัอพูดชัดเจนว่า การที่เราได้ให้โอกาสคนเป็นสิ่งที่ดี ได้เปิดโอกาสให้เขาได้เริ่มต้นใหม่ รู้สึกภูมิใจมากที่ได้มาอยู่กับบริษัทคาสโก้ และสามารถทำโครงการที่คิดขึ้นมาจนประสบความสำเร็จ อย่างเช่น โครงการปรับ ลด อค ออม โครงการโรงเรียนในโรงงาน โครงการโปรชนียในโรงงาน โครงการสายใยแห่งชีวิต คือ มองว่าพนักงานไม่มีเวลาแม้กระทั่งการออกไปทำบุญ พอถึงวันพระ บริษัทได้นิมนต์พระมารับบิณฑบาตในโรงงาน กลางวันก็มีห้องพระสำหรับพนักงานที่ต้องการไหว้พระสวดมนต์ เราเรียกว่า "ห้องสังฆะ" สิ่งที่ได้คิดได้ทำ แล้วเป็นประโยชน์กับคนอื่น รู้สึกภาคภูมิใจมาก

ปัญหาอุปสรรคในการทำงานก็มีปัญหาค่อนข้างมาก บางครั้งผู้บริหารก็อยากให้ได้ผลรวดเร็ว แต่ในการทำงานหรือการขับเคลื่อนงานบางอย่างไม่สามารถทำอย่างนั้นได้ ฟัอเองก็จะถูกคำหว่า "ทำไมไม่ทำตรงนั้น? ทำไมไม่ทำตรงนี้?" การอยู่ตรงกลางก็ลำบากใจ ข้างบนก็คือผู้บริหาร ข้างล่างคือผู้ปฏิบัติการ แล้วตำแหน่งที่อยู่นี้ค่อนข้างสร้างความลำบากใจพอสมควร ก็พยายามหากกลยุทธ์ว่าต้องทำอะไร ซึ่งบางครั้งก็ไม่ใช่ว่าเรื่องง่าย ต้องชี้แจงเหตุผลกันหลายขั้นตอน ซึ่งต้องใช้ทักษะพอสมควร เพื่อให้ทั้งสองฝ่ายสามารถทำงานด้วยกันได้

วิธีการสร้างความสุขให้ตัวเองในการทำงาน ฟัอบอกว่า จะพยายามมองทุกอย่างว่าไม่จริงจังเย็น มันเป็นเรื่องสมมุติ บางครั้งพบพนักงานที่ค่อนข้างมีปัญหาเยอะหรือเกร ก็พยายามช่วยเหลือเขาอย่างดีที่สุดแล้ว แต่เขาไม่ยอมช่วยเหลือตัวเอง ก็มองคนประเภทนี้ว่า "สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม" ฟัอจะใช้หลักกรรมในการยึดถือปฏิบัติ การทำงานกับคนบางครั้งเราไม่อาจให้เขาเป็นได้ดังที่เราต้องการทุกเรื่อง คิดเสียว่าบุญวาสนาของเขายังไม่ถึง เปรียบเหมือนบัวสีเหล่า เราจะต้องวางเฉยกับสิ่งที่เกิดขึ้นให้ได้ ถ้าเราเก็บมาคิดทุกอย่างก็ไม่เกิดประโยชน์ แต่กลับทำให้เราเป็นทุกข์ใจมากยิ่งขึ้น

ฟัอมีคำแนะนำสำหรับผู้ที่ยากจะทำงานอย่างมีความสุขว่า ชีวิตของคนเรานั้น มี 3 ก้าว คือ อดีต ปัจจุบัน และอนาคต เราก็ควรจะทำปัจจุบันให้ดีที่สุด เริ่มที่กับสิ่งที่ทำในปัจจุบันมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นความสุขด้านจิตใจ ร่างกาย หรือการดูแลช่วยเหลือผู้คน สิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นก้าวปัจจุบัน ทำให้ไม่กังวลกับอนาคต เพราะเชื่อว่า

ถ้าเราทำเหตุปัจจุบันไว้ดีแล้ว ผลของอนาคตก็ต้องดีแน่นอน การที่คิดและปฏิบัติแบบนี้ทำให้รู้สึกว่าคุณมีความสุขทุกวัน ส่งผลให้หน้าตาเบิกบานแจ่มใส ก่อนนอนจะคิดคอกย้ำตัวเองเสมอว่า "วันนี้เรามีความสุขมากที่สุด" แล้วก็หลับ พอตื่นก็บอกตัวเองว่า "วันนี้เรามีความสุขที่สุด" แล้วก็ออกไปทำงานอย่างมีความสุข.

นี่คือเรื่องราวความ "สุข" ของพี่อ้อ ซึ่งได้แบ่งปันให้แก่พวกเราคนทำงาน เป็นความสุขที่เกิดจากการที่ได้สร้างขึ้นเอง ดังนั้น หากคุณมีวิถีคิดที่ดีและกระทำแต่สิ่งที่ดีต่อตัวเอง เพื่อนร่วมงาน องค์กร และสิ่งรอบข้าง เพียงเท่านั้นคุณก็จะพบกับความสุขและสนุกกับชีวิตในการทำงานของคุณได้ไม่ยาก

"ความสุขไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนของสิ่งดีๆ ที่เราสามารถขุดมาจากชีวิต แต่ขึ้นอยู่กับทัศนคติของเราต่อสิ่งเหล่านั้น"

อเล็กซานเดอร์ โซลเฮนนิทซิน (1918 -)

นักเขียนนวนิยายชาวรัสเซีย

บำรุงราษฎร์... ที่ทำงานในดวงใจ

อินทรา เอี่ยมมงคล¹⁰

ตลอดระยะเวลา 16 ปี กับอีก 6 เดือนที่ร่วมงานกับโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ ทำให้เกิดความภูมิใจและเป็นแรงบันดาลใจให้ดิฉันปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่าง เต็มใจและเต็มความสามารถ

โรงพยาบาลเข้ามาดูแลและช่วยให้พนักงานได้รับความสุขในการทำงาน ทุกเสียงของพนักงานมีความสำคัญต่อองค์กร นอกจากนี้ผู้บริหารยังให้ความสำคัญกับพนักงานทุกคนสิ่งเหล่านี้ทำให้พนักงานทุกระดับมีความประทับใจและภาคภูมิใจในองค์กรแห่งนี้

การทำงานร่วมกันแบบพี่แบบน้อง การให้ความเคารพในการตัดสินใจซึ่งกัน

¹⁰ ผู้จัดการแผนกศูนย์ออร์โธปิดิกส์, โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์

และกัน การรับฟังความคิดเห็นกันและกัน การได้รับการเอาใจใส่จากผู้บริหารและเพื่อนร่วมงาน สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นจริงและเป็นความสุขในสถานที่ทำงาน พนักงานทุกคนเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน ถึงแม้ในบางครั้งจะไม่ได้แสดงออกทางวาจาแต่การกระทำของเราสามารถสื่อสารถึงกันได้

ระยะเวลาที่เราอยู่ร่วมกันนั้นไม่สำคัญเท่ากับใจที่เรามีให้กัน เมื่อความสุขเกิดขึ้นในที่ทำงานก็จะทำให้รู้สึกเหมือนอยู่ในบ้านหลังที่ 2 ทำให้เรามีพลังในการทำงานกล้าที่จะสร้างสรรค์ คิดหาแนวทางการพัฒนางานของตน

กิจกรรมการสร้างความผูกพัน (Engagement) เป็นกิจกรรมที่โรงพยาบาลมอบให้กับพนักงานทุกคนได้ร่วมกันทำกิจกรรมเพื่อสานสัมพันธ์ความผูกพัน โดยจัดในรูปแบบการคิดในแง่บวก (Positive thinking) ให้ชื่นชมข้อดีร่วมกัน ได้รอยยิ้มระหว่างกิจกรรมมีทั้ง น้ำตาแห่งความปลาบปล้ำ ความสุข ความผูกพันและสูงสุดคือความสามัคคี อีกกิจกรรมที่ได้ทำคือจัดบอร์ดเพื่อบอกความในใจกับเพื่อนร่วมงาน

หลังจากกลับมาจากกิจกรรมแล้วสภาพความสุขเหล่านั้นมันไม่เคยจางหายไปจากใจ พวกเรารอคอยให้ถึงวันนั้นอีกครั้งและอยากจะขอขอบคุณคณะผู้บริหารทุกท่านที่สนับสนุนให้มีโครงการนี้ เป็นกิจกรรมที่แสดงให้เห็นว่าเราชาวบำรุงราษฎร์ มีสถานที่ทำงานที่มีสุขภาวะ (Happy workplace)

ทุกวันที่ฉันมาทำงานเป็นวันที่มีความสุข โอกาสก้าวหน้าในงาน มีการพัฒนาทางด้านอาชีพ มีความรักสามัคคี มุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงานด้วยคุณภาพและมีผลงานระดับแผนกอย่างต่อเนื่อง สมกับได้ชื่อว่าได้ทำงานในโรงพยาบาลระดับโลก (World Class) ฉันจะปฏิบัติงานอย่างดีที่สุดและเต็มความสามารถเพื่อความก้าวหน้าของโรงพยาบาลต่อไป

“ความอดทน” และ “ความพยายาม” คือสิ่งที่ได้เรียนรู้จาก KTC

แก้วตา บุญศรี¹¹

ถ้าพูดถึงความประทับใจที่ได้ทำงานที่บริษัท บัตรกรุงไทย จำกัด (มหาชน) คิฉันได้มีโอกาสทำงานในแผนก Call center ซึ่งเป็นงานที่ต้องใช้ความอดทนสูง จนคิดว่างานนี้มันยากเกินความสามารถของคิฉัน คิฉันเข้าใจว่ามันยากมากที่ต้องจำอะไรหลายๆ อย่าง เพื่อตอบคำถามของลูกค้าให้ได้ และต้องรับมือกับอารมณ์ของลูกค้าอีกด้วย สิ่งเดียวที่ทำให้สามารถผ่านไปได้อีกคือ ความอดทนและความพยายาม สุดท้ายคิฉันก็ผ่านบททดสอบนั้นมาได้

แม้ว่างาน Call center ใครก็ทำได้ แต่ต่อให้เก่งแค่ไหน ถ้าไม่อดทนก็ไม่สามารถทำงานนี้ได้ คิฉันจึงรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ทำให้คิฉันภูมิใจกับงานที่คิฉันทำ เพราะทุกอย่างที่ผ่านมามีอุปสรรคที่พิสูจน์ความอดทนของคิฉันและให้ประสบการณ์ที่มีคุณค่ากับชีวิต ที่แม้จะมีเงินมากมายก็ไม่สามารถซื้อมาเป็นเจ้าของได้ นอกจากนี้ KTC ยังเปลี่ยนให้คิฉันเป็นผู้ใหญ่และมีความรับผิดชอบมากขึ้น ทำให้รู้จักคำว่าเสียสละและการให้อภัย

สิ่งที่ประทับใจต่อมาก็คือ เพื่อนร่วมงานทุกคน ทุกคนมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะทุกคนก็เป็นส่วนหนึ่งของการทำงาน นี่เป็นสิ่งที่สำคัญที่ทำให้ที่ทำงานมีสีสัน คิฉันประทับใจพี่ๆ ที่ดูแลคิฉันเป็นอย่างดีมา สามารถปรึกษาได้

¹¹ นักศึกษาโครงการ LEARN & EARN @ KTC, บริษัท บัตรกรุงไทย จำกัด (มหาชน) (KTC)

ทุกเรื่องแม้กระทั่งเรื่องเรียน

เรื่องราวที่เรียบเรียงมานี้ ล้วนเป็นความประทับใจส่วนหนึ่งของการทำงาน ถึงใครจะพูดเป็นเสียงเดียวกันว่าทำงานแผนกนี้เหนื่อยเพราะต้องรองรับอารมณ์ของลูกค้า ต้องโดนลูกค้าต่อว่า แต่ใครจะรู้ว่านี่คือวัคซีนสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี ทำให้ดิฉันมีความอดทนกับปัญหาอุปสรรค ถ้าผ่านการทำงานตรงนี้ได้ งานอย่างอื่นก็ทำได้โดยไม่ยากนัก เพราะอย่างน้อยก็มีความอดทนและความพยายามเป็นต้นทุนอยู่แล้ว ที่ทำงานนี้อาจเป็นที่ๆ ดีที่สุดสำหรับเราก็ได้ ขอขอบคุณ KTC ที่ให้โอกาสให้ดิฉันมาทำงานที่นี่

DNA ๙๙แห่ง ความดี และ ความสุข ที่ถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น

นายตัวเลว¹²

"อะไรระ เกือบจะ 12 ขวบแล้วหรือนี่?" เสียงหนึ่งดังขึ้นในหัวของผม

เขามาอยู่กับครอบครัวนี้เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2543 เกิดขึ้นจากความรักและโอกาสดีๆ ที่ครอบครัวมอบให้ ครอบครัวของเขาเป็นครอบครัวคนไทย(แท้) เป็นครอบครัวใหญ่มีสมาชิกในครอบครัวจำนวนมาก ซึ่งสมาชิกครอบครัวคนใด

เมื่อเติบโตจนสามารถดูแลตัวเองและรับผิดชอบได้ดีแล้ว ก็จะขยับขยายออกไปสร้างครอบครัวใหม่ จนเป็นครอบครัวขยายที่มีสมาชิกกระจายตัวกันอยู่ทั่วประเทศในขณะนี้ แต่แปลกตรงที่ยังคงความเป็นครอบครัวที่รักใคร่กลมเกลียวกัน ที่มีวัฒนธรรมและมาตรฐานเดียวกัน มีความผูกพันกันอย่างแน่นแฟ้น

ตั้งแต่ที่เขายังเป็นเพียงทารกและได้รับการดูแลอย่างดีภายใต้ครอบครัวนี้ ยังไม่มีเรื่องแรงพลละกำลังความรู้ที่จะต่อสู้กับสิ่งต่างๆ บนโลกใบนี้ การที่จะอยู่รอดได้จึงต้องมีผู้ที่คอยดูแล ป้อนข้าว ป้อนน้ำ แค่นี้ช่วยสมาชิกในครอบครัวที่มีมากเหลือเกินจะให้ "พ่อแม่" มาดูแลอย่างใกล้ชิดคงเป็นเรื่องยาก ดังนั้น เขาจึงต้องมี "พี่เลี้ยง" มาคอยดูแลเอาใจใส่ อบรมสั่งสอน ให้อาหาร (เมื่อหิว) อุ้ม (เมื่อล้มน) และปลอบ (เมื่อ

¹² คุณวิโรจน์ ศรีคันหาผู้จัดการแผนก แผนกสรรหาและสวัสดิการ (BW) สำนักทรัพยากรบุคคล, บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)

ท้อแท้)

ครอบครัวที่กำลังพูดถึงนี้ คือครอบครัว ซีพี ออลล์ ที่อบอุ่น มีพี่เลี้ยงมากมายที่ทำให้เขาได้เรียนรู้สิ่งดีๆ ใหม่ๆ พี่เลี้ยงทุกคนได้รับการถูกหล่อหลอมและหล่อเลี้ยงด้วยความรัก ความสามัคคี ความเคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน เขามักจะไต่ถามพี่ๆ พูดเสมอว่า "มาก่อนเป็นพี่ มาหลังเป็นน้อง มาพร้อมเป็นเพื่อน" จนชินหู ทั้งยังปฏิบัติให้เห็นจนชินตา ไม่ว่าจะทำหน้าที่ไหนต่างยกมือไหว้และกล่าวคำสวัสดิ์ด้วยความเคารพกัน อยู่กันอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัย ทำงานด้วยกันเป็นทีม เปิดโอกาสให้เรียนรู้ จึงไม่น่าแปลกใจที่เด็กคนนี้จะเติบโตขึ้นมาท่ามกลางความรัก ความอบอุ่น และเต็มเปี่ยมไปด้วยความสุข

สิ่งดีๆ ที่ได้รับจากครอบครัวอีกอย่างก็คือ "โอกาส" โอกาสในการเรียนรู้ พัฒนา ฝึกฝนตัวเอง ทั้งทางด้านจิตใจ ได้รับการสนับสนุนให้เรียนธรรมะศึกษากิจกรรมทางด้านธรรมะต่างๆ ทำบุญใส่บาตรวันเกิด นั่งสมาธิพัฒนาสติ ฯลฯ ได้พัฒนาด้านสติปัญญา ครอบครัวนี้สนับสนุนให้เขามีการศึกษาที่ดี ได้รับการอบรมเพิ่มเติมตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของสมาชิกแต่ละคน และยังสอดคล้องด้วยกิจกรรมผ่อนคลายมากมาย เช่น ใครที่ชื่นชอบการเขียนก็สามารถส่งผลงานวรรณกรรมมาร่วมสนุกกัน ใครชอบออกกำลังกายก็มาร่วมเล่นกีฬาป้องกันกัน ใครชอบการแสดงออกก็จัดให้มีการประกวดความสามารถพิเศษของสมาชิกในครอบครัว เช่น ร้องเพลง เต้น จินตลีลา วาดภาพ ถ่ายภาพ ฯลฯ

สมาชิกที่อยู่ร่วมกันในครอบครัวนี้จึงมีความสุข เติบโตขึ้นด้วยความแข็งแกร่ง ทั้งทางร่างกายและสติปัญญา มีจิตใจที่คึกคัก ได้รับโอกาสและความไว้วางใจให้ดูแลทายาทรุ่นใหม่ ที่ทยอยกันเข้ามาในอยู่ในครอบครัว ความรัก ความเมตตา ความเอื้ออาทร ความปรารถนาดีได้ส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น ถ่ายทอดกันไปเป็น DNA ที่เป็นเอกลักษณ์ของครอบครัวโดยที่แต่ละคนอาจจะไม่รู้ตัว

ระยะเวลาเกือบ 12 ปี ในครอบครัวซีพี ออลล์แห่งนี้มีทั้งสุขทุกข์คละเล้ากันไปตามวัฏจักรของชีวิต แต่ด้วยภูมิคุ้มกันที่แข็งแรง ความรักความเอื้ออาทรของคนในครอบครัวที่ได้รับการถ่ายทอดและส่งมอบให้กัน ทำให้เรามีความพร้อมที่จะมอบความรักให้กับสมาชิกใหม่ของครอบครัวรุ่นต่อไป และถ่ายทอด DNA ซีพี ออลล์จากรุ่นสู่รุ่น รวมถึงก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคง สมกับที่ "เขา" ได้รับการดูแลฟูมฟักมาตลอด 12 ปี

"เมื่อมีความสุข ถ้าเราได้แบ่งปัน มันจะมากขึ้น" เมื่อมีโอกาสจึงอยากแบ่งปันความสุขที่ได้รับให้ทุกคน และหวังว่าความสุข (เล็กๆ) ของคน (เล็กๆ) ในครอบครัวใหญ่ ซีพี ออลล์ จะทำให้ทุกคนมีความสุขจากการทำงานและชีวิตส่วนตัวตลอดไป

ด้วยรัก และ ศรัทธา

จะดูแลรักษาบ้านหลังที่ 2

มณฑล ชัยชนะ¹³

บ้านหลังแรกของผม มีพ่อ แม่ มีความอบอุ่น มีที่พักอาศัยและพักผ่อน ได้
หลบร้อน ลมฝน แต่เมื่อผมต้องจากบ้านมาทำงานที่บริษัท เอียร์สุรรัตน์ จำกัด ผมได้ที่
พักพิง ได้ความรัก ความรู้สึกมั่นคง ปลอดภัย ความรู้สึกนี้ไม่ต่างกันเลยกับบ้านหลัง
แรกของผมเลย

ผมจากบ้านที่จังหวัดสุโขทัยเพื่อมาหางานทำตั้งแต่จบมัธยม ครอบครัวผม
เป็นชาวนา ฐานะพอมีใช้ตามประชาชนต่างจังหวัด ผมทำงานที่แรกเป็นโรงงาน
ต่อจากนั้นได้เปลี่ยนงานมาขับมอเตอร์ไซด์ส่งเอกสารและเปลี่ยนมาเป็นวิ่งส่งฟิล์มหนัง
โรงภาพยนตร์ จึงทำให้ผมรู้จักพื้นที่กรุงเทพฯ พอสมควร

แล้วความโชคดียิ่งเข้ามาหาผม ผมเช่าห้องอยู่ใกล้กับพนักงานคนหนึ่งของ
บริษัท เอียร์สุรรัตน์ จำกัด เขาเห็นว่าผมเป็นคนขยัน เพราะผมวิ่งส่งฟิล์มหนังกว่าจะ
เลิกกลับถึงห้องก็ 5ทุ่มเที่ยงคืน เขาก็ชวนไปขับวินมอเตอร์ไซด์ เขาจึงแนะนำผมให้มา
สมัครเป็นพนักงานของบริษัท เอียร์สุรรัตน์ จำกัด

¹³ ซูเปอร์ไวเซอร์ทีมพนักงานเก็บเงิน, บริษัท เอียร์สุรรัตน์ จำกัด

เมื่อผมได้ทำงานที่บริษัท เฮอร์สรัคน์ ก็พบว่าที่นี่สบายกว่าที่ผมทำมา รายได้และผลตอบแทนก็คุ้มค่ากับความตั้งใจในการทำงาน เมื่ออย่างเข้าปีที่ 3 ด้วยความขยันในการทำงานของผม ผู้จัดการฝ่ายจึงสนับสนุนให้ผมเป็นซูเปอร์ไวเซอร์ จากนั้นมาความเจริญก้าวหน้าก็เข้ามาเรื่อย ๆ จนผมมีบ้านตอนอายุ 25 ปีและมีรถยนต์อายุ 28 ปี ชีวิตความเป็นอยู่ผมดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ภรรยาของผมมีหน้าที่ดูแลลูกโดยไม่ต้องทำงาน ลูกผม 2 คนได้เข้าเรียนหนังสือในโรงเรียนดีๆ ผมมีเงินส่งให้พ่อแม่ ทั้งที่ก่อนหน้านี้ไม่ค่อยมีโอกาสได้ให้พ่อกับแม่เท่าไร

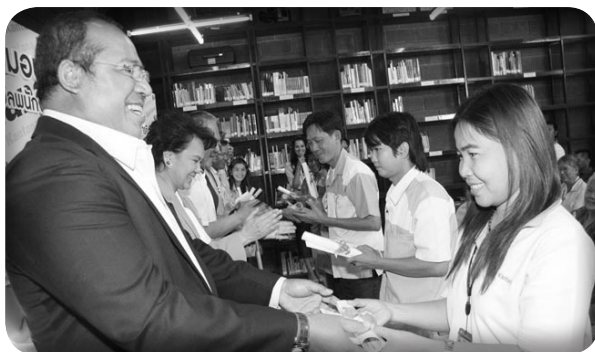
ผมจำได้ว่าท่านประธานฯ เคยให้โอวาทว่า พยายามพาครอบครัวให้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี เพราะถ้าสิ่งแวดล้อมแย่ เราก็จะแย่ลงไปด้วย และท่านรองประธาน (ภรรยาเจ้าของบริษัท) เคยให้โอวาทว่า อยู่ที่นี่ถ้าทำผิดอย่างอื่นก็พอจะให้อภัยได้ แต่ถ้าผิดเรื่องความซื่อสัตย์สุจริตจะไม่ให้อภัยเด็ดขาด

ผมเข้าใจและตระหนักเสมอว่าที่นี่ คือบ้านของผมที่ผมได้พึ่งพาอาศัย ผมตั้งใจว่าต้องทำงานให้เต็มที่ให้เหมาะกับผลตอบแทนที่บริษัทให้ผมมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ตลอดระยะเวลาเกือบ 18 ปีผมมาทำงานเช้าและกลับทีหลังคนอื่น ผมกล้าการันตีได้เลยว่าผมมาเช้าเป็นที่ 1 ของบริษัท

การที่ผมมาทำงานเช้านี้เอง วันหนึ่งผมมาทำงานตี 5 กว่าๆ บังเอิญท่านประธานนัดพบเพื่อนเพื่อไปตีกอล์ฟ ผมจึงได้เจอท่านประธาน ท่านเอ่ยทักผมว่า "มาทำงานตั้งแต่เช้าเลย" ประโยคนี้ทำให้ผมรู้สึกดีใจ ไม่ใช่แค่ผมเท่านั้นท่านประธานคงรู้สึกภูมิใจเพราะในกลุ่มเพื่อนท่านประธานก็ชมว่าทำไมพนักงานมาทำงานเช้าจัง

ต่อมาผมก็พบท่านประธานอีกเป็นระยะ และท่านก็ยังทักผมว่า "มาทำงานแต่เช้าเลย" ผมรู้สึกหัวใจพองโต มีกำลังใจในการทำงานและจะไม่รู้สึกมัวท่านประธานเห็นความสำคัญของพนักงานเล็กๆ คนหนึ่ง

ผมรู้สึกว่าบริษัท เฮอร์สรัคน์ จำกัดคือบ้านหลังที่สองของผม ผมรักที่นี่เหมือนเป็นบ้านของผมเอง และผมจะดูแลบ้านหลังนี้เท่าที่ผมจะสามารถทำได้

มีเพื่อนดี ชีวิตเป็นสุข

วันเพ็ญ ศิริสาพร¹⁴

ดิฉันทำงานที่นี้มาตั้งแต่ พ.ศ. 2546 ในระยะเวลาที่ผ่านมา ดิฉันได้พบกับเพื่อนๆในโรงงานมากมายหลายคน และเริ่มรู้สึกว่าการที่มีเพื่อนเท่านั้นดีแค่ไหน

เคยมีครั้งหนึ่งดิฉันมีปัญหาเกี่ยวกับครอบครัว ก็ได้เพื่อนเป็นที่ปรึกษา คอยปลอบใจทำให้หายเศร้า ชี้ให้เห็นว่าคนที่มีความทุกข์มากกว่าเราเขาก็ยังผ่านพ้นความทุกข์นั้นไปได้ และบางครั้งเมื่อเพื่อนมีความทุกข์ ดิฉันก็ช่วยปลอบใจและเป็นที่ปรึกษาเพื่อให้เขาคลายทุกข์ได้เช่นกัน

ในปี พ.ศ. 2552 ดิฉันซื้อบ้านอยู่ในชุมชนแห่งหนึ่ง เพื่อนๆ ก็ช่วยฉันย้ายของเข้าบ้าน และเมื่อครั้งที่ดิฉันตั้งท้องและมีภาวะแท้งคุกคาม หมอห้ามไม่ให้ดิฉันเคลื่อนไหวมากนัก ส่งผลให้การดำเนินชีวิตของดิฉันลำบากมาก เพื่อนๆ ก็ยื่นมือเข้ามาช่วย ทั้งขับรถมารับมาส่งที่บ้าน ซื้อข้าวเช้าและข้าวกลางวันไว้ให้ซื้อผลไม้มาให้ คอยช่วยเหลือขณะทำงาน

ครั้งหนึ่งขณะทำงานอยู่ ดิฉันมีเลือดไหลออกจากช่องคลอด ทั้งเพื่อนๆและหัวหน้างานตกใจกันหน้าคาตึ้น บ้างวิ่งไปเอาแปดหมาม บ้างก็ยื่นส้นตกใจให้เห็นเลือด เพื่อนอีกคนปวดขาแต่เมื่อเห็นดิฉันเลือดไหลที่เขาก็อ้วงสุดชีวิต เพื่อไปขอรถพยาบาลที่ฝ่ายบุคคลชั้นบน จากนั้นทุกคนก็พาดิฉันไปส่งถึงโรงพยาบาล หมอตรวจเช็คอาการทารกยังอยู่ในครรภ์ให้นอนพักรักษาตัวหนึ่งอาทิตย์ปลอดภัยทั้งแม่และลูก แต่คุณ

¹⁴ พนักงานบริษัท ไทยโคชิบาอุตสาหกรรม จำกัด

หมอยังไม่ให้งานให้นอนพักรักษาตัวอยู่ที่บ้านก่อน 2 อาทิตย์ เมื่อมาทำงานก็ต้องระมัดระวังตัวเป็นอย่างมาก ก็ได้เพื่อนร่วมงานนี้เองที่ช่วยเหลือจนดิฉันผ่านมาได้ด้วยดี

สุดท้ายแล้วต้องบอกว่าดิฉันมีความสุขที่สุดที่ได้พบและทำงานร่วมกับเพื่อนๆ ในองค์กร ส่วนหนึ่งเป็นเพราะดิฉันทำตัวดี คอยช่วยเหลือเพื่อนๆ ในยามที่เพื่อนต้องการ เมื่อดิฉันต้องการความช่วยเหลือบ้างก็จะได้สิ่งนั้นตอบแทนมาเช่นกัน ดิฉันมีความสุขและรู้สึกผูกพันกับองค์กรมาก อยากมาทำงาน อยากมาพบเพื่อน และมีเพื่อนใหม่ๆ เพิ่มขึ้นในองค์กรแห่งนี้เสมอ การทำงานจึงไม่รู้สึกรำคาญ และมีความสุขกับการทำงาน เมื่อมีความสุขงานที่ทำก็ออกมาดีมีคุณภาพ การมีเพื่อนที่ดีเป็นสิ่งที่ดิฉันได้รับนอกเหนือจากรายได้ค่าจ้างที่หวังไว้แต่แรก และผลพลอยได้เมื่อเรามีความสุขคือสุขภาพใจที่ดี ซึ่งส่งผลให้สุขภาพกายของเราดีตามไปด้วย

ขอบคุณองค์กรแห่งนี้ที่ทำให้ดิฉันได้พบเพื่อนมากมายทำให้ดิฉันทำงานอย่างมีความสุข ใจเป็นสุข และชีวิตเป็นสุข

สุขเสมอ

วิช วณิชยากรชัย¹⁵

ความสุขในการทำงานที่เอเชียปริซิชั่น มีหลายประการด้วยกัน ประการแรก คือ ที่นี่เหมือนบ้านหลังที่สองของดิฉัน เป็นบ้านที่มีเพื่อนมากมาย และเป็นเพื่อนที่อยู่ด้วยแล้วมีความสุข เนื่องจากทุกคนเป็นกันเอง มีมิตรไมตรีที่ดีต่อกัน รวมถึงผู้บริหารซึ่งให้ความเป็นกันเองเสมอ ประการถัดมาคือ บริษัทฯดูแลพนักงานเป็นอย่างดี มีการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้พนักงานได้ทำกิจกรรมร่วมกัน และผ่อนคลายจากงานอันเคร่งเครียด และความเมื่อยล้า

ดิฉันประทับใจกิจกรรมที่บริษัทฯ จัดให้พนักงานหลายกิจกรรม เช่น การไปปลูกป่าชายเลน แม้จะเหนื่อยกายแต่ก็มีพลังใจที่ได้ช่วยเหลือกัน คนหนึ่งค่อยๆ จมลงไปในโคลน อีกคนก็ช่วยกันอุ้มขึ้นมา การปฏิบัติธรรมก็เป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่ดิฉันเข้าร่วม มีการทำวัตรสวดมนต์ นั่งสมาธิท่ามกลางธรรมชาติ ทำให้เกิดความสงบและสุขใจ ซึ่งทำให้จิตใจของเราโล่ง ไม่ฟุ้งซ่าน เมื่อก่อนดิฉันไม่ค่อยได้ทำกิจกรรมแบบนี้เท่าไร จึงดีใจที่เมื่อมาทำงานที่นี่แล้วมีโอกาสดำเนินกิจกรรมเช่นนี้ นอกจากนี้ บริษัทยังจัดกิจกรรมทำบุญตักบาตรในวันเกิดของพนักงาน กิจกรรมวันพ่อกันแม่ ให้พนักงาน

¹⁵ แม่บ้าน, บริษัท เอเชียปริซิชั่น จำกัด (มหาชน)

ส่งรูปพ่อแม่มาติดที่บอร์ด และเขียนจดหมายถึงท่าน คิฉินยังเข้ารับการอบรมหลักสูตร
ฝึกวินัย "ภูมิใจไทยเกินร้อย" ซึ่งทำให้เห็นถึงความรักความสามัคคีของเพื่อนร่วมงาน

โดยสรุปแล้วปัจจัยที่ทำให้คิฉินทำงานอยู่ที่นี่อย่างมีความสุข คือ สถานที่
ทำงานดี พนักงานทุกคนดี ไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะ ไม่รังเกียจว่าคิฉินเป็นเพียงแค่มแม่
บ้าน และให้คิฉินได้เข้าร่วมกิจกรรมของบริษัทเท่าเทียมกับพนักงานคนอื่นๆ

สูงในงาน सानฝุ่นให้ครอบครัว

หนึ่งฤทัย ไชยโยธา¹⁶

คำจำกัดความของคำว่า "ความสุข" ในชีวิตของดิฉัน คือ การได้เกิดมาในโลกใบนี้ มีครอบครัวที่อบอุ่น มีหน้าที่การงานที่มั่นคงและพี่น้อง มีเพื่อนที่มีมิตรไมตรีที่ดีต่อกันและกัน ดิฉันเกิดมาในครอบครัวที่ค่อนข้างจะยากจนจึงต้องดิ้นรนหางานที่พอจะเลี้ยงตัวเองและครอบครัวให้ดีขึ้น

ดิฉันเข้าทำงานเมื่อเดือนกรกฎาคม 2555 ย้อนไปเมื่อประมาณ 2 ปีที่แล้ว ดิฉันก็ทำงานกับองค์กรแห่งนี้ แต่ลาออกไปเนื่องจากญาติไม่สบาย ดิฉันทำงานมาหลายตำแหน่ง ไคร่ว่าที่ไหนดิฉันก็ไปสมัคร แต่เงินก็ไม่ได้ตามที่ต้องการ ดิฉันต้องส่งให้พ่อแม่ที่อายุมากแล้ว และน้องชายที่กำลังศึกษาอยู่ ปวช.3 ดิฉันอยากให้น้องชายเรียนสูงๆ อนาคตต่อไปเขาจะได้เลี้ยงดูครอบครัวของตนให้สุขสบาย ไม่ให้เหมือนกับดิฉันที่เรียนมาน้อย บอกตรงๆเลยว่าดิฉันไม่คิดว่าบริษัทและพี่ทองแดง ผาสุขสม จะให้โอกาสดิฉันได้กลับมาทำงานอีกครั้ง

ดิฉันเคยคิดว่าชีวิตของเด็กสาวบ้านนอกคนหนึ่งคงยากที่จะทำงานร่วมกับคนที่ไม่รู้จัก แต่ดิฉันต้องสู้เพื่อครอบครัวที่รัก เมื่อได้เข้ามาทำงานจริงๆ ทุกคนช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีความสนุกสนานเฮฮา บางทีก็เผลอแซ่ซี้ๆ เปื้อน มีครบทุกรสชาติเลยทีเดียวได้ อาจจะมีบางครั้งที่มีความคิดที่ไม่ตรงกันบ้างแต่เราก็ทำงานกันอย่างราบรื่น ดิฉันคิดว่ามันเป็นเรื่องธรรมดาของมนุษย์เรา ถ้าไม่มีขัดแย้งกันเราก็ไม่รู้ว่าคุณคิดเห็นของอีก

¹⁶ พนักงานขาย, เซนทรัลเฟสติวัล พัทยาบีช

คนหนึ่งอาจจะคิดว่าที่เราปฏิบัติกันมา

นอกจากเพื่อนร่วมงานที่ทำให้ชีวิตการทำงานมีความสุขแล้ว บริษัทยังมีสิ่งดีๆ ให้แก่พนักงานมากมาย เช่น ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี การนำ Facebook เข้ามาใช้เพื่อเผยแพร่ข่าวสารของบริษัท ทำให้เราทราบรายละเอียดได้รวดเร็วมากขึ้น ทุกคนสามารถแสดงความคิดเห็นต่างๆ ได้โดยตรงเพื่อพัฒนาองค์กรของเราให้ดีขึ้น ได้แลกเปลี่ยนทัศนคติกับเพื่อนร่วมงานทั้งในสายงานและต่างสาขา นอกจากนี้บริษัทยังมีสวัสดิการที่ดีแก่พนักงาน มีกิจกรรมสันทนาการให้พนักงานได้ผ่อนคลาย กิจกรรมที่ฉันชอบมากคืองานเลี้ยงปีใหม่ เพราะสนุกและจะได้เจอกับเพื่อนๆ

ฉันคิดว่าสิ่งที่ทำให้เราสามารถทำงานได้อย่างมีความสุขก็เพราะเราคิดดีกับเพื่อน รู้สึกดีกับงานที่เราทำ ให้ความเคารพผู้ใหญ่ และที่สำคัญคือความภาคภูมิใจในสิ่งที่เรานี้จะทำให้เราเจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในชีวิต

“ถักร้อยเรื่องเล่า จากสิ่งเล็ก ๆ ผ่านความรู้สึกเล็กๆ จากหนึ่งชาวบำรุงราษฎร์”

ณัชชา ชัยคงดี¹⁷

หลังจากที่ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรนี้ ในปีแรกความรู้สึกดิ้นสับสน และกังวลที่จะต้องปรับตัวในการทำงานในองค์กรขนาดใหญ่ แต่ก็นับว่าโชคดีมากที่เข้ามาอยู่ในแผนกที่มีเพื่อนร่วมงานที่มีความเป็นกันเอง มีน้ำใจ คอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำต่างๆ และดิฉันรู้สึกประหลาดใจกับความสามารถของเพื่อนและพี่ๆในแผนก และจิตใจที่มีเจ้านายที่รับฟังความคิดเห็นให้โอกาสในการแสวงหาความรู้ ความก้าวหน้าในสายงานที่อยากไปให้ไกลขึ้น รวมทั้งให้โอกาสเข้าฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆภายนอก

¹⁷ เลขานุการบริหาร ฝ่ายสารสนเทศ, โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์

องค์กร ทำให้มีความรู้ในการปฏิบัติงานมากขึ้น โดยค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการฝึกอบรมนั้นได้รับการสนับสนุนจากองค์กร

เมื่อเวลาผ่านไปยิ่งทำให้รู้สึกว่ โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์เป็นองค์กรที่มีความมั่นคง มีชื่อเสียง และกำลังเติบโตขึ้นอย่างมากในธุรกิจด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Medical Tourism)

ดิฉันรู้สึกพอใจที่ได้รับสวัสดิการที่ทางโรงพยาบาลจัดสรรให้อย่างสมเหตุสมผล การได้รับความไว้วางใจจากผู้บังคับบัญชาที่ให้โอกาสแสดงความสามารถได้เต็มที่ และได้เรียนรู้สิ่งต่างๆเพิ่มเติม ทำให้เกิดการใช้ความคิด การช่างสังเกต ได้นำประสบการณ์ทำงานที่มีอยู่เดิมมาใช้ในการทำงาน ทำให้สามารถพัฒนาการทำงานเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ เพื่อนร่วมงานใหม่ ๆ และเพื่อนต่างแผนกได้ดี

ณ วันนี้ นับเป็นปีที่ 5 ดิฉันยังมีความรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งขององค์กร และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นบันไดนำไปสู่ความก้าวหน้าในอาชีพการทำงานของดิฉันในองค์กรแห่งนี้ รวมถึงองค์กรแห่งนี้ยังมียุทธศาสตร์ที่ทันสมัย ส่งผลให้การทำงาน การสื่อสารภายในองค์กร ทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

ในส่วนของการบริหารงานบุคคล ท่านผู้บริหารมีความเอาใจใส่พนักงานเป็นอย่างดี เช่น การจัดงานวันเกิดให้กับพนักงานทุกๆ เดือน การจัดประชุมให้ผู้บริหารพบพนักงาน และตอบข้อซักถาม (Town Hall Meeting) และกิจกรรมหลายๆ กิจกรรมที่จัดขึ้นทำให้พนักงานแต่ละแผนกที่ไม่เคยพบเห็นหน้ากันได้มาพบกัน เช่น กิจกรรม B Happy3 เป็นการสร้างความคุ้นเคย ทำให้มีความรู้สึกดีต่อกันมากขึ้น ซึ่งประโยชน์ที่ได้จากกิจกรรมต่างๆเหล่านี้ ส่งผลให้การทำงานในองค์กรประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้นและเป็นทีมกันยิ่งขึ้น และทุกคนมีความสุขในการทำงานร่วมกันเป็นทีม และได้ร่วมกันนำสิ่งดีๆ คืนสู่สังคม

ทุกสิ่งทุกอย่าง ล้วนมีเหตุผล

สาวตรี ยิ่งสูงเนิน¹⁸

หลายคนมักถามฉันเสมอว่า เรียนจบปริญญาตรีทำไมมาทำงานเซเว่นอีเลฟเว่น ซึ่งฉันมักจะยิ้มแทนคำตอบเสมอ ฉันมีคำตอบในใจตลอดเวลาแต่ไม่เคยบอกใครเลย คงถึงเวลาแล้วที่จะแบ่งปันให้คนอื่นได้รับรู้เสียที

ฉันเริ่มทำงานเซเว่นฯ ครั้งแรกเมื่อปลายปี 2543 เพราะอยากเรียนปริญญา ความหวังของฉันคือเรียนให้จบปริญญาตรี แล้วสอบเข้าราชการเป็นปลัดอำเภอ แต่ที่บ้านยากจนจึงต้องดิ้นรนหางานทำในกรุงเทพฯ ช่วงแรกๆนอกจาก ม.รามคำแหง 1 และ 2 แล้ว ฉันไปไหนไม่ถูกเลย เข้าไปซื้อของในเซเว่นฯแถวๆ รามคำแหง เห็นป้ายติครับสมัครพนักงาน แต่ไม่กล้าเข้าไปถามเพราะลูกค้าเยอะ พอได้เห็นเว็บไซต์คิดไว้หน้าร้านก็เลยลองสมัครดู เมื่อพี่วิทยซึ่งอยู่ที่ DC5 เข้าไปเห็นใบสมัครเห็นว่าเป็นคนอำเภอ จังหวัดโคราชด้วยกันจึงแนะนำให้มาส่งใบสมัครที่สาขาสะพานควาย จึงได้มาทำงานที่นี่ ฉันเรียนไปทำงานไปจนจบปริญญาตรีอย่างที่หวัง

หลังจากเรียนจบฉันก็ไปสอบปลัดอำเภอและผลปรากฏว่าสอบได้ ในตอนนั้นดีใจมากๆ พ่อและแม่ก็ดีใจ เพราะอยากให้รับราชการ ทำงานนั่งโต๊ะ รอเรียกตัวจนแล้วจนรอดก็ไม่ได้เป็น เหตุผลคือถ้าอยากเป็นต้องจ่ายสองแสนบาท ในตอนนั้นพ่อแม่และฉันหวังมากๆ กับระบบข้าราชการไทย แต่ไม่เสียใจที่ได้เป็น จำได้ว่า ตอนนั้นบอกแม่ว่า "เราจนเราจะหาจากไหนไปให้เขา แม่เสียสองแสนเข้าไป ต่อไปจะเสียอีกเท่าไร" เงินเดือนก็ไม่มากมายอะไร ถ้าเป็นปลัดอำเภอแล้วต้องไปโกนกินบ้านเมือง ฉัน

¹⁸ ผู้ช่วยผู้จัดการร้าน 2 สาขาอนุสาวรีย์ 1 (118) เขตปฏิบัติกร 3/3 BN, บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)

ไม่ทำแม่" แม่ก็ปลอบใจฉันและบอกว่า "ไม่เป็นไรลูกสอบติดแม่อีกก็ใจแล้ว"

ฉันจึงทำงานที่นี้ต่ออย่างมีความสุข แม้บางครั้งจะเหนื่อยบ้าง ท้อบ้าง แต่ทุกครั้งที่มีปัญหา ก็จะมีเพื่อนๆ น้องๆ ที่ร้านให้กำลังใจ ปลอบใจเสมอมา ทุกครั้งที่ทำผิดพลาด ผู้จัดการไม่เคย โทษเราแต่จะสอน ว่าเราผิดพลาดอย่างไร และแนะนำให้เราไม่ผิดซ้ำอีก ไม่ว่าจะทำออกไปกี่ครั้งกลับมาที่รู้สึกดีตลอด

ที่นี่ไม่ต้องใช้เงินซื้อตำแหน่ง แค่งานทำงาน ซื่อสัตย์ ขยันก็ได้เลื่อนตำแหน่ง เงินเดือนได้อย่างเหมาะสม ทุกวันนี้ส่งให้แม่เดือนละ 5 พันทุกเดือน แม่ไม่ต้องรับจ้างทำงานหนักๆ แล้ว อยากให้แม่พัก แม่มักจะชมฉันกับคนอื่นเสมอๆ ได้ยินก็ภูมิใจทุกครั้ง ฉันเลือกถูกแล้วที่จะอยู่ที่นี้ ทำให้ฉันมองเห็นอนาคตตัวเอง ทำให้ความฝันที่จะดูแลครอบครัวเป็นจริง ทำให้ครอบครัวฉันมีความสุข ทำให้ฉันมีเงินส่งน้องเรียน ทำให้พ่อแม่ไม่ต้องลำบากเหมือนเมื่อก่อน

ทุกวันนี้ฉันมีความสุขกับที่ทำงานและมีความสุขกับงานมาก ไม่ว่าจะทำร้านกี่ครั้ง เปลี่ยนผู้จัดการกี่คน ฉันไม่เคยปฏิเสธ เพราะถือเป็นการทดสอบตัวเองว่าเราทำงานดีแค่ไหน ฉันคิดว่าคนทำงานคืออยู่ที่ไหนก็ทำได้ เวลามีปัญหาในการทำงานฉันมักจะหาสาเหตุและแก้ปัญหา ทุกปัญหามีทางออกเสมอ

ที่นี่เราอยู่ด้วยกันเหมือนคนในครอบครัว จะหาที่ไหนได้อีกที่เมื่อเราไม่มีเงินซื้อข้าวก็จะมีคนที่เงินเหลือซื้อข้าวมาเลี้ยงคนที่เงินหมดตอนปลายเดือน มีปัญหาไม่ว่าเรื่องส่วนตัวหรือเรื่องงาน ก็จะมีเพื่อนๆ คอยหาทางแก้ไขให้รู้สึกอบอุ่น ถึงแม้จะใช้ชีวิตลำพังในเมืองหลวงแห่งนี้ แต่ไม่เคยเหงาเพราะมีกำลังใจจากทุกคนเสมอ

ขอบคุณเพื่อนๆ น้องๆ ทุกคนที่เป็นกำลังใจและช่วยเหลือกันเสมอมา ขอบคุณผู้จัดการร้าน ทุกคนที่สอนงานให้จนเก่ง โดยเฉพาะพี่ศักดิ์ร้าน 4692 ที่เป็นพี่ปรึกษาทั้งเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว และให้ยืมเงินเวลาร้อนเงิน ขอบคุณพี่เชษฐาที่ให้อภัยทุกครั้งที่ทำงานผิดพลาด และแนะนำให้โอกาสแก้ตัวเสมอมา ขอบคุณพี่ฝ่าย ชนิตที่ให้กอดเวลาคิดถึงแม่ ขอบคุณบริษัทแห่งนี้ที่ทำให้ฉันมีทุกวันนี้ ได้เรียนจบได้มีเงินส่งครอบครัว ได้เพื่อนร่วมงานดีๆ ขอบคุณโอกาสที่มีให้กับผู้หญิงบ้านนอกคนหนึ่งคนนี้ ฉันจะทำหน้าที่ให้ดีที่สุด และจะทำงานกับองค์กรนี้จนกว่าจะเกษียณ เพื่อตอบแทนพระคุณที่ทำให้ฉันมีทุกวันนี้

ถ้ามีคนถามอีกว่า จบปริญญาตรีแล้วมาทำงานเซเว่น ฉันจะตอบว่า "เพราะเซเว่นทำให้ฉันจบปริญญาตรี และมีเงินเลี้ยงแม่เลี้ยงน้อง" พร้อมบ๊ายบายด้วยรอยยิ้มเหมือนเดิม

"Life is better with CP ALL"

เรียนรู้แบบอย่างที่ดี จากการทำงานที่ KTC

โชติกา ไชยตา¹⁹

ดิฉันรู้จัก KTC จากรุ่นพี่ที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้แนะนำมาว่า KTC มีโครงการที่นักศึกษาสามารถเรียนและทำงานควบคู่กันไปได้ ซึ่งจุดประสงค์หลักของการตัดสินใจมาทำงานที่ KTC คือ หาประสบการณ์และหารายได้พิเศษระหว่างเรียน

การทำงานที่ KTC ทำให้ดิฉันมีมุมมอง ความคิดในใช้ชีวิตประจำวันเปลี่ยนไป ไม่ว่าจะเป็น การกินอยู่และความรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ เช่น การทานอาหารเช้า โดยปกติแล้วตอนไม่ทำงานจะตื่นสายจึงไม่ได้ทานข้าวเช้าเลย ซึ่งมีอาหารเช้าเป็นมื้อที่สำคัญที่สุด แต่การทำงานทำให้ดิฉันได้ทานข้าวเช้าทุกวัน ส่วนเรื่องการใช้ชีวิต การมาทำงานทำให้รู้จักการวางแผน ซึ่งใน KTC เป็นสังคมอีกสังคมหนึ่ง ที่ทำให้ดิฉันได้เข้ามาศึกษาและเรียนรู้นิสัยของคนแต่ละคนซึ่งแตกต่างกันมาก เพื่อนำข้อดีข้อเสียของคนอื่นมาปรับใช้กับตัวเรา โดยแต่ละคนในที่ทำงานก็จะมีบทบาทและหน้าที่แตกต่างกัน ดิฉันจะนำเอาสิ่งเหล่านี้มาเป็นแบบอย่างในการชีวิต เช่น แม่บ้านมีความขยันทำให้ที่ทำงานสะอาดน่าอยู่ ดิฉันก็จะนำไปเป็นแบบอย่างและปฏิบัติตาม หัวหน้างานเป็นแบบอย่างที่ดี เป็นผู้ที่มีศักยภาพในการเป็นผู้นำที่ดี ทำงานเก่ง มีความเสียสละ ไม่เอาเปรียบลูกน้อง มีความยุติธรรม สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวอย่างและแนวทางที่ดีในการทำงานของดิฉันในภายภาคหน้า

การเข้ามาทำงานที่ KTC ทำให้ดิฉันได้รู้จักหัวหน้าที่ดี เพื่อนร่วมงานที่ดี ซึ่งเป็นการทำงานโดยคนหนุ่มมาก แน่แน่นอนว่าต้องมีการกระทบกระทั่งกันบ้าง ความคิดเห็นไม่ตรงกันบ้าง มีปัญหามากมายเกิดขึ้น แต่ดิฉันก็มีหัวหน้าและเพื่อนร่วมงานที่ดีที่ช่วยกันแก้ไขปัญหาย่อยเสมอ

ในเรื่องความรับผิดชอบ เนื่องจากต้องทำงานและเรียนไปพร้อมกัน ทำให้ต้อง

¹⁹ นักศึกษาโครงการ LEARN & EARN @ KTC, บริษัท บัณฑิตกรุงไทย จำกัด (มหาชน) (KTC)

รับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ถึงแม้ว่าจะต้องทำงานแต่ก็ต้องไม่ทิ้งการเรียน ต้องรู้จักแบ่งแยกเวลาให้ถูกให้พอดีกันทั้ง 2 เรื่อง ในเรื่องงานหากไม่มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อนร่วมงานคนอื่น ๆ ก็จะเดือดร้อนไปด้วย งานจะล่าช้าและผลที่ได้รับก็จะออกมาในทางลบ

ถ้าพูดถึงความประทับใจในการทำงานที่ KTC ที่ดิฉันมี สิ่งแรกก็คือ สถานที่ทำงานและการไม่จำกัดการแต่งกายของพนักงาน สิ่งเหล่านี้มีผลต่อการทำงาน เพราะทำให้เรารู้สึกผ่อนคลาย มีมุมพักผ่อนไว้ผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน รวมทั้งมีสิ่งที่อำนวยความสะดวกต่างๆ วันหยุดและวันสำคัญจะมีกิจกรรมมากมายหลายรูปแบบ ทั้งในและนอกสถานที่ที่จัดให้พนักงาน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์มาก ไม่ว่าจะเป็นการไปไหว้พระ ทำบุญตักบาตร ปลูกป่าชายเลน ฯลฯ กิจกรรมเหล่านี้ช่วยส่งเสริมให้พนักงานมีความรักและสามัคคีกัน ได้ทำความรู้จักและสนิทสนมกันมากขึ้น การอยู่ในสังคมหมู่่มากทำให้รู้จักการวางตัว มีความอดทน อดกลั้น รู้จักการแบ่งปัน การเสียสละ และการให้อภัย

ดิฉันขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่ KTC เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เข้ามาฝึกงาน เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำงานในอนาคตข้างหน้า ไม่ว่าจะเป็นกับทาง KTC เองหรือกับทางบริษัทอื่นก็ตาม และช่วยให้นักศึกษามีโอกาสสร้างรายได้พิเศษในระหว่างเรียน เป็นแนวทางในการวางแผนชีวิตอนาคตข้างหน้าได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นการแบ่งเวลา การใช้เงิน รับผิดชอบต่อ และยังได้วิธีการทำงานจากหลายท่านที่เป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นการพูดจา การวางตัว การถ่ายทอดความรู้ให้แก่ลูกน้อง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งดีๆ ที่ KTC มอบให้นักศึกษาและพนักงานทุกคน ความรู้ที่ได้จากการทำงานที่ KTC นี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ที่ดิฉันจะนำไปพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถมากขึ้น และสร้างผลประโยชน์ให้กับบริษัท บัตรกรุงไทย จำกัด (มหาชน) KTC ต่อไป

พัฒนา เพื่อเติบโต

ชัยยุทธ ศรีวาริรัตน์²⁰

งานของบริษัทที่บริหารงานแบบญาติพี่น้อง
ทางออกของปัญหาต่างๆ ร่วมกัน

ผมทำงานมาหลายที่ แต่ที่
ทำงานที่ผมทำนานที่สุด และทำจนถึง
ปัจจุบันคือ บริษัท เฮอร์สุร์คน์ จำกัด
ช่วงแรกๆ ของการทำงานที่บริษัท เฮอร์
สุร์คน์ จำกัด ผมท้อแท้ เพราะไม่เคย
ทำงานที่เหนื่อยเท่านี้มาก่อน ได้พบปะ
ผู้คนมากมายหลากหลายอาชีพ หลากทั้ง
ฐานะ ความเป็นอยู่ ระดับการศึกษา

แม้ว่าจะเหนื่อย แต่ปัจจัยที่
ทำให้ทน และกลับกลายเป็นความสุขใน
การทำงานของผม คือ รูปแบบการบริหาร

มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร่วมกันหา
ทางออกของปัญหาต่างๆ ร่วมกัน

²⁰ หัวหน้าทีมงานเก็บเงิน บริษัท เฮอร์สุร์คน์ จำกัด

นอกจากนี้บริษัทฯ ยังเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีการอบรมและพัฒนาพนักงานอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ผมมีความรู้เรื่องงานและแนวทางการดำเนินชีวิต โดยบริษัทและหน่วยงานเน้นให้พนักงานมีความซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัยในการทำงาน มีความอดทนและขยันทำงาน ที่สำคัญที่สุดคือ ความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ โดยเริ่มจากคนที่รัก เริ่มจากพ่อแม่ของเราจนกระทั่งเพื่อนร่วมงาน ซึ่งความกตัญญูต่อเพื่อนจะทำให้เกิดบรรยากาศการทำงานที่ดีด้วย

ผลจากการร่วมงานกับบริษัท เสิร์สสุรัตน์ จำกัด คือความเจริญก้าวหน้าในการทำงาน ฐานะความเป็นอยู่ของผมดีขึ้นกว่าเดิมมาก ทั้งนี้เกิดจากการปลุกฝังของผู้บริหารของบริษัท ที่เน้นความมีระเบียบวินัยที่เคร่งครัด รวมถึงประสบการณ์มากมายที่ผมได้รับจากบริษัท

ผมจะตั้งใจทำงานตอบแทนบริษัทให้ดีที่สุด เพราะบริษัทเป็นเหมือนครอบครัวของผม ผมจะทำความดี โดยที่ไม่หวังผลตอบแทน อย่างน้อยๆ ผมเองจะมีความสุขใจที่ได้ทำ

โตชิบา

นำ “สุข” สู่วิต

นันทิ พรหมรักษา²¹

ตั้งแต่ดิฉันมาทำงานที่องค์กรแห่งนี้ มีความร่วมมือในการทำงานและช่วยเหลือกันมาโดยตลอด หัวหน้ามีความสำคัญมากในการคุมงานดูแลงานเพื่อชิ้นงานที่ผลิตออกมาตามคุณภาพและเป้าหมายที่กำหนด

ดิฉันเข้ามาอยู่ ณ โรงงานแห่งนี้มีสิ่งดีๆ มากมายเข้ามาหลายหลายในชีวิต เช่น สวัสดิการ โบนัส และเบี้ยขยัน เป็นต้น โรงงานส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมีเบี้ยขยันให้ แต่สำหรับที่นี่มีให้สำหรับพนักงานที่ยันทำงาน เช่น เข้าทำงาน ไม่ลา ไม่ขาด และไม่สาย ทำแบบนี้ไปนานอาจจะได้เลื่อนตำแหน่งทำให้พนักงานมีความหวังที่จะก้าวขึ้นมีตำแหน่งบ้างก็เป็นได้

นอกจากนี้โรงงานยังเน้นเรื่อง 5 ส. เพื่อให้ความสำคัญกับความปลอดภัยของพนักงาน และพนักงานต้องปฏิบัติตามของโรงงานอย่างเคร่งครัด โดย 5 ส. หมายถึง

1. สะสาง หมายถึง คัดแยกสิ่งที่ไม่ต้องการออกจากกันให้ชัดเจน

2. สะดวก หมายถึง จัดเก็บให้เป็นระเบียบพร้อมหยิบได้สะดวก

3. สะอาด หมายถึง ปัด กวาด เช็ด ถู อุปกรณ์ก่อนและหลังใช้งานอย่าง

สม่ำเสมอ

²¹ พนักงานบริษัท ไทยโตชิบาอุตสาหกรรม จำกัด

4. สุลักษณ์: หมายถึง รักษา 3 ส. แรกอย่างสม่ำเสมอจนเกิดสิ่ง
แวดล้อม ที่ดีต่อหน่วยงาน

5. สร้างนิสัย หมายถึง สร้างนิสัยที่ดีต้องปฏิบัติเป็นระเบียบตรงต่อเวลา
ด้านการส่งเสริมความปลอดภัย ก็ย่อมหวังไว้ว่าพนักงานที่ปฏิบัติงานควรจะ
ได้รับการคุ้มครองดูแลทั้งในด้านการป้องกันอุบัติเหตุและสุขภาพอนามัย ในระดับถัด
ไปจะต้องพยายามส่งเสริมให้พนักงานทุกคนได้มีจิตสำนึก และทัศนคติ ตลอดจนความ
รู้ในการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยในโรงงาน ดังนั้นความปลอดภัยของพนักงานควรพึง
มาเป็นที่ตั้งลำดับแรกเสมอ ส่วนหนึ่งของโรงงานเป็นประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า ตู้เย็น
โทรทัศน์ พัดลม ซึ่งเป็นสินค้าหลักของ Toshiba

ถึงแม้ว่าพนักงานแต่ละคนจะตั้งหน้าตั้งตาขยันทำงานเพื่อให้ได้เงินเดือน แต่
การทำงานไม่จำเป็นต้องเคร่งเครียดเสมอไป เพราะคนในที่ทำงานต่างคนก็เป็นมิตรกัน
ช่วยเหลือกันตลอด โรงงานนี้มีความเห็นใจพนักงานโดยเฉพาะการจัดงานเลี้ยง 1 ปีต่อ
ครั้ง การที่เราสามัคคีกันทำให้เราทำงานหรือผลิตงานทำให้เรามีการทำงานได้รวดเร็ว
ขึ้นโรงงานมีทั้งพนักงานและหัวหน้าที่ร่วมใจกันทำงาน และทำได้ตามเป้าหมายที่กำหนด
เพราะฉะนั้นแผนกแต่ละแผนกจึงต้องช่วยกันเป็นส่วนใหญ่

โรงงานเรามีความสมัครกันมาก ดูได้จากช่วงน้ำท่วม แม้จะไม่ใช่อันทำงาน
เลย ต้องยกแค่กระสอบทราย แต่ยังมีโรงงาน Toshiba ที่อื่นมาช่วยคอนั้นเหมือนเรา
สนิทสนมกันมากเลยทีเดียว คอน้ำสงบลงพนักงานของเขาก็กลับไป ก่อนไปพวกเขาก็
ชวนเราไปกินเลี้ยงที่บ้านเขาค้วย มาทำงานอยู่ได้ไม่นานแต่ก็สนิทกันมากๆเลยทีเดียว
เพื่อนในโรงงานส่วนใหญ่เป็นกันเองมากๆ อยู่กันเป็นครอบครัวมากกว่าพนักงาน สิ่ง
ที่ทำให้มีความสุขมากกว่าความทุกข์ มีเพื่อนอยู่ที่ทำงานก็คิดหลายอย่างทำงานไปคุยไปก็
เพลินทำงานไม่เหนื่อย มีบรรยากาศในการทำงานที่น่าอยู่มากยิ่งขึ้น

โรงงานของเรามีสิ่งที่ดีอีกมากมาย เช่น บรรยากาศที่มีแต่ความสนุกสนาน
ความเพลิดเพลิน มีเพื่อนร่วมงานที่ดี ส่วนใหญ่หลังพักเที่ยงแล้วพนักงานชอบจับกลุ่ม
กันรับประทานอาหารตอนเที่ยงร่วมกันอย่างเป็นประจำ สิ่งที่ชอบอีกอย่างหนึ่งก็มีกีฬา
สีของโรงงาน โรงงานจะเลือกสีของโรงงานแต่ละโรงงานมาโรงงานละ 1 สีเท่านั้น และ
มีการแสดงโชว์ของแต่ละโรงงาน

ตั้งแต่เข้ามาอยู่ ณ โรงงานแห่งนี้ได้ทั้งความรู้และประสบการณ์ในการทำงาน
และเพื่อนทำงานทำให้รู้สึกมีบ้านหลังที่ 2 มาทำงานทุกวันก็มีความสุขทุกวัน สมกับคำ
ว่า "โตชิบา นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต"

ความแตกต่าง ไม่ใช่อุปสรรคของ ความสุข

สุรีย์ ศรีสวัสดิ์²²

ดิฉันประทับใจตั้งแต่ตอนที่
บริษัทฯ เรียกมาสัมภาษณ์งานและถาม
ว่า "คุณพร้อมทำงานเมื่อไหร่?" ทำให้
รู้สึกว่าเขาให้เราสิทธิเลือก และเมื่อเข้า
มาเป็นส่วนหนึ่งของที่นี่ ดิฉันก็เข้าร่วมใน
กิจกรรมต่างๆ มากมาย เช่น อบรมด้าน
จิตใจในหลักสูตร "เติมพลังใจให้คุณค่า
แก่กัน" ซึ่งมีอาจารย์สัมฤทธิ์ สว่างคำเป็น
วิทยากร ซึ่งหลักสูตรนี้ เปิดโอกาสให้เรา
ได้คุยกับเพื่อน และทำให้เราได้รู้จักคนอีก

หลายๆคน และเข้าใจเขา พร้อมให้ออกสาเหมาากขึ้น และได้รู้ว่าจิตใจของตัวเองเป็น
ยังง เพราะบางครั้งเรามองแต่คนอื่นจนไม่ได้สังเกตตัวเอง และกิจกรรมนี้ยังให้ความ

²² เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย, แผนกรักษาความปลอดภัย, บริษัท เอเชียพรีซิชั่น จำกัด (มหาชน)

สำคัญกับการระลึกถึงผู้มีพระคุณ ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ซึ่งเป็นเหมือนพระในบ้าน พี่น้อง หรือเพื่อนร่วมงาน หรือผู้บริหาร

บริษัทฯ ยังเปรียบเสมือนบ้านของคิฉิน และคุณอภิชาติ ซึ่งเป็นประธานบริษัทฯ ก็เป็นคนอภัยาศัยดี ไม่ว่าพนักงานคนนั้นอยู่ในระดับไหนท่านก็ไม่ถือตัว แม้กระทั่งตำแหน่ง ปรก. ซึ่งคนอื่นอาจคิดว่าตำแหน่งนี้อยู่คนละระดับกับพวกเขา ไม่ควรเข้าไปคลุกคลีมากนัก แต่ท่านก็ให้ความเสมอภาคกันทุกคน อย่างเช่น การไปเข้าอบรม ที่หนองคาย (หลักสูตรการสร้างวินัย) "รวมใจเป็นหนึ่งเดียว" รุ่นแรก ที่มีทั้งผู้บริหารระดับสูง หัวหน้างาน พนักงานทุกระดับ ทุกคนจะต้องปฏิบัติตัวเหมือนกันหมด กิจกรรมต่างๆ นับว่าเป็นกิจกรรมที่นึ่งกับคิฉินกับทราย ชุคคิน คัดไม้ ฉางหญ้า ทุกคนต่างต้องทำด้วยกันทั้งนั้น จึงทำให้เกิดความประทับใจ

นอกจากนี้ ที่นี่ยังมีอาหารให้รับประทานได้โดยไม่เสียเงิน ทำให้คิฉินประหยัดเงินในกระเป๋า และเพื่อนร่วมงานก็แบ่งปันให้อย่างมีน้ำใจ บางครั้งแทบไม่ต้องซื้ออะไร การอยู่ร่วมกันของพนักงานที่นี่ก็เหมือนเป็นพี่เป็นน้องกัน ไม่ได้แบ่งแยกว่าคิฉินเป็นแค่ ปรก.

คิฉินคิดว่ารอยยิ้มเป็นสิ่งที่ทำให้คนเรามีความสุข เมื่อเรายิ้มให้ใครแล้วเขายิ้มตอบ เพียงเท่านั้นเราก็มีความสุขแล้ว ซึ่งในทางกลับกัน หากไม่มีใครเริ่มยิ้มก่อน ก็คงไม่มีรอยยิ้มให้กัน ดังนั้นหากเรามอบความจริงใจให้ทุกคน เราก็จะได้รับมิตรภาพกลับมา บางครั้งที่ได้ยินคำชมว่า ปรก.คนนี้ไม่รู้จักรักเหนื่อย เพราะมีรอยยิ้มทั้งวัน แม้บางครั้งที่เครียดบ้าง แต่เพื่อให้งานออกมาดีคุณภาพ และทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด จึงต้องยิ้มเพื่อเป็นการสร้างความประทับใจให้กับผู้มาเยือน ซึ่งทั้งหมดต้องมาจากความจริงใจด้วย

ในครั้งแรกที่คิฉินเข้ามาทำงาน ก็มีปัญหบ้างเพราะเรายังไม่รู้ทุกอย่าง แต่คิฉินก็พยายามนำสิ่งที่ผิดพลาดมาแก้ไข พยายามนำสิ่งที่ถูกกำหนดมาปรับปรุง ทำให้เกิดพลังใจที่ทำให้มีความมานะอดทน และมีความซื่อสัตย์ไม่ว่าต่อหน้าหรือลับหลัง ขยันทำงาน มีจิตใจที่ดีงาม มีความเป็นมิตรกับผู้คนเสมอ และเมื่อมีพนักงานรุ่นใหม่เข้ามา หากเขาทำผิด คิฉินก็จะเตือน ให้เขารู้ว่าสิ่งไหนควรทำหรือไม่ควรทำ เพราะคิฉินถือว่าที่นี่เป็นบ้านหลังที่สอง เราเป็นครอบครัวเดียวกัน เราต้องช่วยกันดูแลซึ่งกันและกัน ให้เขาสัมผัสถึงความจริงใจ และรู้สึกอบอุ่นที่ได้อยู่ที่นี้ สิ่งเหล่านี้ทำให้ตัวคิฉินเองก็รู้สึกอบอุ่น มีความสุข และเป็นกันเอง นอกจากนี้ คิฉินรู้สึกมีความสุขที่ผู้บริหาร ผู้จัดการ และพนักงานซึ่งที่มีวุฒิการศึกษาเหนือกว่าให้การยอมรับ ซึ่งส่วนมากก็จะเรียกคิฉินว่าแม่เพราะลูกของคิฉินก็ทำงานอยู่ที่นี้ด้วย การที่ทุกคนใช้สรรพนามเรียก

กันเหมือนคนในครอบครัวเช่นนี้ ไม่ว่าจะเป็น ยาย น้ำ หรือพี่ ก็ทำให้เกิดความสุขใจ ความประทับใจต่อบริษัทเอเชียพรีซิชั่นมีหลายอย่าง หนึ่งในนั้นคือการทำบุญวันเกิด ถึงเราจะมีเวลาน้อยแต่บริษัทยังเห็นความสำคัญจึงนิมนต์พระมาบิณฑบาต และจัดของทำบุญให้เราในเดือนเกิด ทำให้ดิฉันอึ้งใจที่ได้ทำบุญ และมีความสุขที่รู้ว่าบริษัทเห็นความสำคัญของพนักงาน

ความสุขอีกอย่างคือดิฉันมีโอกาสดำเนินไปปฏิบัติธรรมหลายๆ วันโดยไม่โดนหักค่าแรงและยังให้เป็นชั่วโมงอบรมด้วย การปฏิบัติธรรมต้องสวมชุดขาวและปฏิบัติอย่างจริงจัง ตัดการติดต่อกับโลกภายนอก กิจกรรมระหว่างปฏิบัติธรรม ได้แก่ ทำวัตรเช้า ทำความสะอาดบริเวณวัด ซึ่งเราไม่ได้มีโอกาสไปทำมากนัก ถ้าไม่ได้กลับบ้านต่างจังหวัด ซึ่งดิฉันคิดว่านี่คือความสุขทางใจอย่างหนึ่ง แต่ถึงแม้ว่าจะถูกหักเงินเดือน ดิฉันก็ยังอยากไปเพราะต้องการไปฝึกจิตใจสงบ

ความสุขและความประทับใจที่เกิดกับเอเชียพรีซิชั่นนั้น คือ ดิฉันมีความอุ่นใจและสบายใจที่จะทำงานที่นี่ ซึ่งมาจากความเป็นกันเองของผู้บริหาร ตั้งแต่ท่านประธานบริษัท ผู้บริหารท่านอื่นๆ ผู้จัดการ พนักงาน และเพื่อนร่วมงาน ตลอดจนกิจกรรมที่ทางบริษัทจัดขึ้น ทุกองค์ประกอบล้วนเป็นส่วนหนึ่งในความสุขของดิฉัน

เวลาที่ผ่าน ความสูงที่พบ

ทองแดง²³

เป็นเวลาเกือบสิบปีแล้วที่ทำงานอยู่บริษัทนี้ ตั้งแต่ปี 2546 ผมยังจำความรู้สึกครั้งแรกที่ได้เข้าทำงานที่นี่ บริษัทเจียนนี่เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด ผมเป็นพนักงานรุ่นแรกของบริษัททำได้เป็นคนี่ 14 พอดี มีหวาน น้อยอรุณ ที่เป็นเพื่อนร่วมงานรุ่นแรกทำงานเคียงบ่าเคียงไหล่กันมาและปัจจุบันนี้

ปีแรกที่ร้านขายดีมาก เป็นศูนย์อาหารที่ใครๆ ก็ต้องไป ที่เซนต์รัลชิดลมมีคารามาใช้บริการเยอะมาก ทำให้ผมมีความสุขในการทำงาน และเจ้านายก็ให้ความเป็นกันเองกับพนักงาน ผมเห็นการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของบริษัท รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของเจ้านาย ตั้งแต่เป็นหนุ่มน้อย แต่งงาน มีลูก พวกเรารักเจ้านายกันทุกคน

เราผ่านทั้งเรื่องดีและร้ายด้วยกันมาเยอะมาก ในปี 2547 ผมย้ายมาทำงานที่พญาสาขาคาฟูร์พทยา และเปิดสาขาเพิ่มที่ห้างรอยัลการเค้นพทยาในตำแหน่งผู้จัดการ และเมื่อปี 2549 เราขยายสาขาไปเปิดที่สาขากะสมุย ผมก็เป็นผู้นำคนสำคัญที่พาพนักงานไปเปิดสาขาใหม่ มีอะไรแปลกใหม่ทั้งสุขทั้งทุกข์ปะปนกันไป ความสุขคือได้ไปท่องเที่ยวในสถานที่ที่ไม่เคยไป ต้องข้ามเรือเฟอร์รี่ข้ามทะเลไปเกาะ ต้องเรียนรู้อะไรใหม่ ๆ เปิดร้านเสร็จก็อยู่ช่วยน้องที่ร้านอีกสองอาทิตย์แล้วกลับพทยา

ที่บริษัทใหญ่ฝ่ายผลิตที่กรุงเทพก็มีเรื่องให้ตื่นเต้น ระทึกยิ่งกว่า คือต้องฝ่า

ฝูงชนเสื้อแดงทำให้ลำบากในการทำงาน และการเดินทางมาประชุมที่กรุงเทพฯ สาขา
ซิดลมก็ยิ่งลำบาก ต้องมีการสั่งปิดเปิดสาขากะทันหัน แต่ทุกอย่างก็ผ่านมาได้ด้วยดี
ต่อมาปี 2554 เกิดอุทกภัยครั้งใหญ่จนฝ่ายผลิตต้องย้ายสินค้ามาฝากไว้ที่พัทยา โดย
ใช้ห้องพักของผม แต่ในวิกฤติก็มีโอกาสเสมอ คือ สาขาที่พัทยาทุกสาขาทำยอดขาย
ได้ถล่มทลาย

ปีนี้ 2555 ก็มีเรื่องให้ตื่นเต้นน่าค้นหาและน่าจดจำ เราสามารถเปิดสาขาโลตัส
พัทยาใต้ได้สำเร็จและมีลูกน้องที่ดีที่พร้อมจะเติบโตไปด้วยกัน ตอนแรกที่เปิดสาขายัง
ไม่มีฝ่ายจัดซื้อเพื่อทำหน้าที่ซื้อของให้ ผมจึงจัดหาทุกอย่างเองจนได้เป็นรูปเป็นร่างขึ้น
มาเรื่อยๆ ก็ไม่สมบูรณ์แบบ แต่เจ้านายก็ช่วยชี้แนะทำให้ผ่านช่วงนั้นมาได้ ขณะนี้ยอด
ขายของโลตัสพัทยาใต้ก็เป็นที่น่าพอใจระดับหนึ่ง แผนงานปี 2556 คือเราจะขยายสาขา
เปิดเพิ่มไม่น้อยกว่า 2 สาขา

รายได้ที่เพิ่มขึ้นทำให้มีความสุขมากขึ้น มีเวลาให้ตัวเองมากขึ้น ความสุขของ
ผมมาจากการทำงานโดยไม่มีอุปสรรค และจัดการทุกอย่างได้อย่างราบรื่นทั้งเรื่องงาน
และเรื่องชีวิตส่วนตัว ทั้งนี้ก็ต้องขอขอบคุณผู้บริหารทุกท่านที่ให้ความเมตตา ให้โอกาส
ให้ความรู้และสั่งสอนทุกอย่างและสนับสนุนให้ผมมาถึงจุดนี้ ขอขอบคุณทุกคนที่ช่วย
เหลือกัน ทำให้ทุกอย่างผ่านพ้นมาได้

แม่ค้าทนาย ใจก็เป็นสุข

อรรถวรรณ โชติเสน²⁴

ดิฉันเป็นพยาบาลวิจัย แผนกศูนย์วิจัยทางการแพทย์(Clinical Research Center) โรงเรียนบำรุงราษฎร์ เมื่อครั้งที่ดิฉันทำงานเป็นพยาบาลวิจัยใหม่ๆ ดิฉันกลัวว่าคนทั่วไปจะมองดิฉันเป็นพวกนักวิจัยที่คอยจับสัตรีมาทดลองยา แต่พอมาปฏิบัติงานจริงทำให้ทราบว่า งานวิจัยนั้นมีหลายระยะ (Phase) พัฒนามาจากห้องปฏิบัติการ (Lab) มีการดำเนินการศึกษามาก่อนจะถึงมนุษย์ ซึ่งการศึกษาในคนนั้นก็ยังมีหลายระยะ

กว่าจะมีงานวิจัยเกิดขึ้นในโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ อินเตอร์เนชั่นแนลแห่งนี้ได้ ต้องผ่านการพิจารณาอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาการวิจัยประจำสถาบัน โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์และคณะกรรมการพิจารณาการศึกษาวิจัยในคนกระทรวงสาธารณสุขมาก่อน เพื่อให้อาสาสมัครได้รับความปลอดภัยและได้ประโยชน์อันสูงสุด โชคดีที่ทางทีมงานวิจัยมีผู้บริหาร โรงพยาบาลให้ความสำคัญกับงานวิจัย เปิดโอกาสให้คนไข้ในโรงพยาบาล หรือบุคคลทั่วไป หรือแม้แต่พนักงานในโรงพยาบาล ได้เข้าร่วมเป็นอาสาสมัคร ซึ่งเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการรักษาพยาบาล

นอกเหนือจากงานประจำที่ดิฉันต้องดูแลผู้ป่วยแล้ว ดิฉันต้องถูกทางบริษัท ผู้สนับสนุนโครงการวิจัยมาตรวจสอบงานวิจัยที่ดิฉันทำร่วมกับแพทย์ผู้วิจัยเป็นระยะๆ งานวิจัยดังกล่าว ดิฉันต้องทำงานเป็นทีมร่วมมือกับหลายๆหน่วยงานในองค์กรเช่น แผนกการตลาด ห้องปฏิบัติการ คลินิกตรวจสุขภาพพนักงาน แผนกเวชระเบียนและเวชสถิติ ฝ่ายการพยาบาลฯ แต่ที่สำคัญที่สุดกับแพทย์ผู้วิจัยเพื่อหาอาสาสมัครมาเข้าร่วมโครงการให้ได้ตามเป้าหมาย

²⁴ พยาบาลวิจัย แผนก Clinical Research Center, โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์

เมื่อการดำเนินการหาอาสาสมัครเริ่มขึ้นแล้ว คิฉันจะเริ่มจากการไปร่วมกับฝ่ายการตลาดของโรงพยาบาล ออกบูธ หาอาสาสมัครตามสถานที่ต่างๆ เช่น ห้างสรรพสินค้า ย่านธุรกิจการค้าที่มีชื่อเสียง หรือย่านชุมชนใกล้ๆ โรงพยาบาล หรือในแม้แต่ในโรงพยาบาลเอง คิฉันกับเพื่อนๆ ในแผนกก็จะแบ่งกันไปรับสมัครอาสาสมัคร

ครั้งหนึ่งคิฉันและทีมงานไปห้างสรรพสินค้ามีชื่อใกล้ๆ โรงพยาบาล คิฉันรู้สึกดีใจมากเพราะได้ออกไปเปิดหูเปิดตา ออกไปดูโลกภายนอก ทั้งได้เจอนักวิ่ง คารา นักข่าว นางแบบชื่อดังและที่สำคัญได้ถ่ายรูปแบบชิลๆ ใกล้ด้วย "โอ้..ชีวิตการทำงานช่างมีความสุขเหลือเกินจนน่าอิจฉา" ก็พอจะได้อาสาสมัครมาบ้างแต่ก็ยังไม่พอ ต้องกลับมาหาอาสาสมัครเพิ่มต่อที่โรงพยาบาล

เมื่อมีอาสาสมัครมาเข้าร่วมโครงการวิจัยในฐานะที่เราเป็นพยาบาล เราต้องดูแลผู้ป่วยด้วยความจริงใจ เท่าเทียมกัน และในขณะที่เดียวกันต้องรักษาความลับของผู้ป่วย คิฉันประทับใจแพทย์ผู้วิจัยทุกท่านยกตัวอย่างแพทย์อนุวัฒน์ แพทย์อัษฎา แพทย์วิรัช (ทีมแพทย์เฉพาะทางโรคติดเชื้อ) เนื่องจากเราได้ร่วมกันดูแลอาสาสมัครติดเชื้อ HIV กันมานานหลายปี บางโครงการวิจัยตั้งแต่ปีพ.ศ.2548 ซึ่งอาสาสมัครก็ยังร่างกายแข็งแรงดีกันอยู่ แล้วยังมีชีวิตอยู่จนปัจจุบันนี้ คิฉันมีความรู้สึกขอบคุณ ผูกพันที่ได้ทำงานร่วมกับทีมวิจัย และคนไข้ก็เช่นเดียวกันไม่มีใครอยากจะจบโครงการวิจัยเลยทุกคนอยากจะทำต่อ

บางโครงการวิจัยมีขยายแล้วทางบริษัทที่สนับสนุนงานวิจัยเขาก็จะมีจดหมายแจ้งปิดโครงการวิจัยลง อาสาสมัครก็ต้องไปรักษาตัวเองต่อเนื่องต่อไป บางคนก็อยู่รักษาต่อที่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ บางคนอยู่ต่างจังหวัดก็ต้องไปรักษาต่อที่สถานพยาบาลใกล้ๆ บ้าน บางโครงการวิจัยก็มีความขยายเวลาต่อเนื่องออกไปจนกว่ายาที่ทำวิจัยจะมีจำหน่ายในประเทศไทย ซึ่งก็ต้องแล้วแต่ เพราะแต่ละโครงการวิจัยไม่เหมือนกัน

หลายต่อหลายครั้งที่คนไข้มีปัญหาทั้งทางร่างกาย และทางจิตใจ คิฉันจะปรึกษาคุณหมอทุกท่านมาโดยตลอดเพราะท่านจะแนะนำทางออกที่ดีที่สุดให้กับคิฉันเสมอทำให้คิฉันมั่นใจในการดูแลคนไข้โดยเฉพาะผู้ที่ติดเชื้อ HIV ซึ่งทำให้พวกเราทำงานได้อย่างมีความสุข ซึ่งความสุขเป็นผลพลอยได้จากความพยายามทำให้คนอื่นมีความสุขนั่นเอง

ความรู้สึกที่มีความสุขเกิดขึ้นจากใจที่องค์กรแห่งนี้ รอยยิ้มแห่งความสุข เป็นความประทับใจในชีวิตการทำงานที่แสนสนุกและท้าทาย จริงอยู่ที่ว่า "เราไม่สามารถมีความสุขตลอดเวลาได้ แต่เราสามารถให้ความสุขได้ตลอดเวลา" ถ้าเปิดใจจะรู้ว่าที่องค์กรแห่งนี้มีกิจกรรมให้ความสุขกับทุกคนได้และคิฉันเองได้สัมผัสมาแล้ว

ความสุข ความประทับใจ เริ่มต้นที่ตัวเรา

ปรัชญากรณ์ บีเจริญ²⁵

ถ้าพูดถึงความประทับใจที่ได้ทำงานที่ บริษัท บัตรกรูไทย จำกัด (มหาชน) สำหรับดิฉันแล้ว เราต้องเป็นผู้สร้างด้วยตัวดิฉันเอง มันเป็นเคล็ดลับเล็กๆ ของการสร้างความสุขในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ในหนึ่งวันทำงานนั้นหรือ 1 ใน 3 ของแต่ละวันเป็นเวลาที่เราใช้ในการทำงาน ซึ่งบางทีอาจมากกว่าเวลาที่ได้อยู่กับครอบครัว หรือเวลาพักผ่อนเสียอีก และแน่นอนว่าไม่มีใครที่อยากจะมีเวลาเครียดเวลาที่อยู่ในที่ทำงาน เพราะมันย่อมทำให้เราไม่มีความสุข หากดิฉันเอาความไม่สบายใจนั้น มาคูณด้วยจำนวนชั่วโมงในแต่ละวันที่ดิฉันจะต้องแบกรับแล้ว รับรองว่าความทุกข์จะติดอยู่ในสมองของเราอย่างแน่นอน

ดิฉันคิดว่าการที่คนเรามีความสุขความประทับใจได้นั้น ต้องสร้างมันขึ้นมาจากตัวเราเอง ดิฉันทำแบบนี้จนกลายเป็นนิสัย แม้ว่าดิฉันจะทำงานที่นี้ได้เพียง 6 เดือนก็ตาม แต่ความรู้สึกในตอนนี้ KTC เป็นเหมือนครอบครัวของดิฉัน มีทั้งพี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ ที่คอยให้กำลังใจกัน

1. ดิฉันสร้างความประทับใจด้วยการยิ้ม ทุกครั้งที่พบหน้าเพื่อนๆ พี่ๆ ดิฉัน

²⁵ นักศึกษาโครงการ LEARN & EARN @ KTC, บริษัท บัตรกรูไทย จำกัด (มหาชน) (KTC)

จะยิ้มทุกครั้ง และสิ่งที่คิฉินได้รับกลับมาก็คือ รอยยิ้มเช่นเดียวกัน คิฉินคิดว่าการยิ้มคือการสร้างมิตรภาพที่ดี เป็นเรื่องที่ดีมากเมื่อคิฉินต้องติดต่อประสานงาน

2. ทุกครั้งที่ผู้ใหญ่ว่าหรือหัวหน้าสอนงานที่คิฉินยังไม่ถนัดหรือยังไม่เคยทำ คิฉินจะตั้งใจรับฟังไม่ว่าจะเป็นคำติหรือคำชม ซึ่งพี่ๆ ที่ KTC นำรักทุกคน คอยสอนในสิ่งที่คิฉินไม่ถนัด เอาใจใส่น้องๆ ทุกคนเป็นอย่างดี

3. คิฉินพยายามพัฒนาตนเองให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานเท่าที่คิฉินจะทำได้ เมื่อคิฉินทำงานแล้วและพบข้อบกพร่อง คิฉินมักได้รับคำแนะนำดีๆ จากผู้ใหญ่เสมอ บางสิ่งบางอย่างที่คิฉินไม่เคยได้จากที่ทำงานเดิม นอกจากนี้คิฉินยังพยายามจิตใจสิ่งดีๆ จากพี่ๆ เพื่อนๆ ทำให้รู้สึกว่ายู่ที่ทำงานเหมือนอยู่บ้าน เหมือนได้อยู่กับครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องงานหรือเรื่องส่วนตัวก็ได้รับกำลังใจเสมอ โดยส่วนตัวของคิฉินเองมีความสุขมาก นอกจากนี้ความสุขที่คิฉินมี ยังส่งผลดีต่อการทำงานของคิฉินอีกด้วย

มีอีกมากมายหลายอย่างที่คิฉินประทับใจในการทำงานที่ KTC แต่คิฉินคงไม่สามารถอธิบายได้หมด ความรัก ความผูกพัน ความห่วงใย จากพี่ๆ เพื่อนๆ ที่ร่วมงานกันมา เหมือนเรารู้จักกันมานานแสนนาน คิฉินบอกได้เพียงว่า ทุกคนที่ทำงานร่วมกันที่ KTC ทุกคนคือครอบครัวอีกครอบครัวหนึ่งของคิฉิน

ขอบคุณ “บ้านหลังนี้” ที่ “ให้” ทุกอย่าง

อุบลรัตน์ อมรพิพัฒนานนท์²⁶

ชีวิตคนเรามีความหวัง ความทุกข์ ความสุข ปะปนกันไปในวงจรชีวิต มีน้ำตา มีหัวเราะ มีร้องไห้ มีสูญเสียและก็มีสมหวังทุกอย่าง อย่างเกิดขึ้นในคนๆ หนึ่ง สุดท้ายทุกอย่างจบลงด้วยความสุขที่มีให้ ดังที่ คิฉินจะถ่ายทอดความสุขให้รับรู้

ฉินเป็นน้องคนสุดท้ายของครอบครัว พี่ๆ ทำงานราชการกันทุกคน เคยเป็นคนจีนค้าขายใน กรุงเทพฯ เป็นพ่อค้าขายขนมหวาน เคยไม่ค่อยมีความรู้แต่ักพูดเสมอว่า เวลาลูกเรียนจบมีงานทำก็ดีใจมีความสุขแล้ว ถึงแม้ไม่มากแต่ก็พอใจ เคยรักลูกทุกคนและมันเป็นความสุขที่เคยให้กับลูก ถึงแม้เห็นคเหนื่อยเมื่อยล้าแต่ก็ไม่เคยถอย ทำให้ฉินกล้าเป็นคนสู้งาน บางครั้งที่เหนื่อยก็จะนึกถึงคำพูดของเคยเสมอ "తోแต่อย่าถอย"

ในชีวิตของฉินอยู่กับ ซีพี ออลล์ มา 7 ปี เติม สิ่งที่ได้จากที่แห่งนี้คือ มีชีวิตครอบครัว ที่มีความสุข มีเงินเดือนส่งลูกเรียน โดยไม่มีภาระหนี้สินใดใด มีรถยนต์คันเล็ก 1 คัน มีรถเครื่อง 1 คัน มีบ้านพร้อมที่ดิน 1 แปลง มีเงินเดือนมีสวัสดิการ

²⁶ รักษาการผู้จัดการร้าน สาขาบางแคใหญ่ (8887) เขตปฏิบัติการ 6/1 BW, บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)

ยามเจ็บป่วย มีหน้าที่การงานโตขึ้นทุกปี มีสังคมที่กว้างขึ้น มีเพื่อนร่วมงานมากมาย นี่มันคือความสุขที่บริษัทแบ่งปันให้กับดิฉัน ส่วนความสุขอันยิ่งใหญ่ที่บริษัทมอบให้ดิฉันคือ หน้าที่การงานอันมั่นคงตลอดไป ซึ่งไม่มีบริษัทไหนหรอกที่จะให้หน้าที่การงาน/ค่าแห่ง/เงินเดือนได้มากขนาดนี้ วุฒิการศึกษาก็ไม่มากอะไร แค่วุฒิม.6 ก็สามารถเป็นผู้จัดการร้านสาขาได้

ซีพี ออลล์ ให้โอกาสทุกคนเสมอภาคกัน ให้กำลังใจ ให้ความหวัง การให้โอกาสเมื่อผิด ให้แก้ไข ให้เวลาให้โอกาส ความสามารถให้ทุกคนกล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจด้วยตนเอง ให้กำลังใจ เงินโบนัส เงินรางวัล เบี้ยขยัน ประกันเงินเดือนทุกปี ให้ความหวัง พนักงานทุกคนสามารถให้ความหวังในชีวิตได้แน่นอน มีสวัสดิการเท่ากับข้าราชการ สามารถตั้งความหวังได้ จะซื้อบ้าน ซื้อรถ บริษัทสนับสนุนตลอด สิ่งทีกล่าวมาบริษัทเป็นผู้ให้ให้แล้วคนที่รับมีความสุข มีความก้าวหน้า มีกำลังใจ ในการทำงาน มีแรงสู้กับอุปสรรค เปรียบเสมือนบริษัทเป็นชีวิตของครอบครัวเราก็ได้ สอนให้เราทำอะไรได้แต่อย่าถอย ให้โอกาสผิดแล้วให้แก้ไข และประคองยามเราล้ม นี่คือความสุขที่แบ่งปันให้กับเรา ที่เราได้มาแล้วอยากแบ่งปันให้กับคนอื่น ได้อย่างไร

1. ให้ความเป็นมิตรจริงใจกับเพื่อนร่วมงาน/หัวหน้า
2. ช่วยเหลือซึ่งกันและกันไม่แบ่งชั้นวรรณะ
3. รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
4. ให้โอกาส ให้เวลากับคนที่ผิดพลาดไป
5. ตอบสนองความต้องการของเพื่อนร่วมงานที่สมควรให้
6. รู้จักพอเพียง รู้จักให้
7. รู้จักเมตตา ให้อภัย เอื้อเฟื้อกันและกัน

ครั้งหนึ่งในตลาดเจอกับเด็กมอมแมมเดินแบมือขอเงิน 10 บาท แล้วเราให้เขาไป เขาก็ยิ้มออกนี่ คือความสุขของเขาคนหนึ่งแล้วเขาก็วิ่งหายไปเจอกับความทุกข์มากมาย อาจโดนแม่ตีขอเงินมาได้หน่อย อาจไม่มีข้าวกินหรืออาจโดนแหย่ นั่นคือความทุกข์ของเขา แต่เราได้ให้ ให้เพียงเขามีความสุขเพียงครู่เดียว อยู่ในร้านเจอลูกค้าเงินไม่พอจ่ายค่าสินค้า แต่อยากกิน เราอาจให้เขายืมสักเล็กน้อย แล้วพอเขาได้กินในสิ่งที่เขาอยากกินเขาก็จะนึกถึงเราเสมอ นั่นคือความสุขใจ เดินผ่านตลาดคนยิ้มให้เรายิ้มตอบ แต่นี่ก็คือการปันความสุขให้กันและกันแล้ว การที่เจอเพื่อนร่วมงานที่ดี หัวหน้างานที่ดีแค่เน้นการทำงานก็จะมีความสุขแล้ว

ความสุข คือ การให้

ความอภัย คือ การขอโทษ

ความไม่โกรธ นั่นคือ โลกของความสุข

ประสบการณ์ และ ความทรงจำ

กศพร อนุรักษพานทอง²⁷

ผมทำงานที่บริษัทไทยโตชิบามารวมอายุงานจนถึงปัจจุบันก็ครบ 24 ปีแล้วครับ

ถ้าถามว่าความประทับใจต่อบริษัทและเพื่อนร่วมงานนั้น ตั้งแต่บริษัทมี Happy 8 เข้ามา ชื่อก็บอกแล้วว่า "ความสุขทั้ง 8" ตั้งแต่เริ่มต้นจัดงานหรืองานงานชอบบอกว่าสนุกและได้รับความรู้ แล้วมีการลงทะเบียนเข้างาน เขียนแบบสอบถามและประวัติ ตลอดจนได้พบสาว ๆ ที่คอยยิ้มและต้อนรับ สอบแบบสอบถามและประวัติ แล้วเป็นกันเองมากทั้งที่อยู่คนละฝ่าย เมื่อผมได้เข้าไปในการเห็นเกมต่างๆ ทำให้ผมรู้สึกอยากร่วมสนุก ในทุกๆ เกมจะมีพนักงานของบริษัทประจำอยู่ ต้องแนะนำและป้อนคำถามเกี่ยวกับ Happy 8 ทำให้มีความเข้าใจว่า Happy 8 คืออะไร เพื่ออะไร

Happy 8 ก็คือส่งความสุขให้ทุกคน และพบหรือมีความสุขร่วมกัน ส่วนผมและเพื่อนๆ ได้ร่วมงานของบริษัท และมีความสุขกับการเล่นเกมแล้วได้รับของรางวัลมากมาย ซึ่งผมได้เล่นเกมหนึ่งไปอีกเกมหนึ่ง และเล่นเกมอื่น ๆ อีกต่อมาเยอะเยอะ

²⁷ พนักงานบริษัท ไทยโตชิบาอุตสาหกรรม จำกัด

มากมาย จนผมได้รับฉายาว่า "นักล่ารางวัล" จะไม่ได้ฉายานี้ได้ไง ก็เมื่อมีเกมส์มีของรางวัลที่ไหนผมต้องไปทุกที่ทุกครั้งและได้รับของรางวัลทุกครั้งไป ไม่ใช่อะไรหรอกครับ จริงแล้วเกมส์แต่ละเกมส์ ให้ความรู้และฝึกฝนสิ่งต่างๆกับตัวเอง ทั้งเรื่องสมาธิ ไหวพริบ การแก้ไขสถานการณ์ และอื่นๆ อีกมากมาย

นอกจากความสนุกและของรางวัลที่ได้ ก็คือความรู้ และทักษะต่างๆ ที่สอดแทรกเข้ามาในกิจกรรม เช่น กิจกรรม 3 ส.

ส่วนงานที่ทำอยู่ก็มีความสุขดี กับหัวหน้าและเพื่อนร่วมงานที่ดี การทำงานก็ดีแม้ว่าผมจะไม่ได้เรียนมาทางนี้โดยตรง แต่ก็ไม่มีปัญหาใดทั้งสิ้น ถามว่าเคยคิดจะว่าออกไปทำงานที่อื่นไหม เคยคิดแต่คิดไปคิดมาที่ไหนๆ มันก็เหมือนกัน มันคงไม่ต่างกันมาก ถ้าพูดถึงผลตอบแทนและตำแหน่ง แต่ถ้าอยู่ครอบครัวเราอยู่ ความสุขก็ยังอยู่ยังดูแลกันอยู่ ส่วนตัวแล้วชีวิตคนเราไม่หน้าจะมีอะไรมากกว่านั้นะ

ปัจจุบันผมได้เป็นผู้แทนพนักงาน ต้องเป็นผู้ประสานงาน ระหว่างพนักงานกับบริษัทเพื่อให้เป็นไปทิศทางเดียวกันมากที่สุด ทำให้ผมมีโอกาสรับผิดชอบและได้เรียนรู้มากกว่าเดิม เช่น บริษัทมีกิจกรรมรวมผู้แทนกับพนักงานและบริษัทต่างสถานที่ ทำให้ผมได้รู้จักเพื่อนต่างแผนกใหม่ๆจากที่เคยเดินสวนทางกันไม่รู้จักกัน แต่ตอนนี้มีการทักทายกันและส่งยิ้มให้กันตลอด ถึงแม้จะไม่ได้พูดคุยกันก็ตามเลยทำให้มีความรู้สึกว่าเป็นบริษัทที่พื้นที่เล็กๆ

ผมได้มีโอกาสไปอบรมเรื่อง เคมีพลังใจให้คุณค่ากัน ซึ่งเป็นการอบรมที่ดีมาก ได้ทำกิจกรรมที่ต้องอาศัยความร่วมมือกันและการสื่อสาร ภายในทีม ซึ่งจะต้องมีใจร่วมใจและสมาธิอย่างมาก การอบรมนี้เป็นช่วงเวลาที่อีกช่วงหนึ่งของผมก็ได้ ที่สำคัญคือ ผมได้เพื่อนใหม่ต่างบริษัท ที่มาจากคนละมุมของกรุงเทพฯ เราอยู่จังหวัดนนทบุรี เพื่อนใหม่อยู่สมุทรปราการ ชลบุรี และสมุทรสาครบ้างนะครับ ดังนั้นสิ่งที่บริษัทและองค์กรให้ไปประสบและเรียนรู้มา ผมก็จะนำมาสร้างและพัฒนาตนเอง ครอบครัว เพื่อนร่วมงาน และสถานะภาพการทำงานที่ดีต่อไป

จากกังวล กลายเป็น “สุข”

ประภาพรรณ ประสมทรัพย์²⁸

คิดนทำงานที่เอเซียปริซิษฐ์
นมาจนถึงปีที่เก้าแล้ว ตอนแรกที่จบ
ปริญญาตรีด้านบัญชีมา ก็ฝันว่าตัว
เองคงได้ทำอยู่ในออฟฟิศ แต่เมื่อได้
งานที่นี้ในฝ่ายเช็คงานของ QA ก็คิด
ว่าจะต้องทำอะไร จะอยู่ไหวหรือไม่
เพราะว่าไม่เคยทำงานแบบนี้มา
ก่อน แต่พอทำไปเรื่อยๆ ก็ได้ความ
ไว้วางใจจากหัวหน้า และหัวหน้า
ก็หยิบยื่นโอกาสให้จนได้มาอยู่ใน
แผนก DCC ถือว่าอาชีพการงานของ

คิดนก้าวหน้าขึ้น และมันคงกว่าเดิม จึงเป็นเรื่องแรกที่ทำให้มีความสุขในการทำงาน
เรื่องต่อมาคือเรื่องครอบครัว เมื่อปลายปีที่แล้วพ่อของคิดนเจ็บป่วยต้องอยู่
โรงพยาบาล ซึ่งคิดนต้องไปเฝ้าไข้ และจำเป็นต้องหยุดงานเป็นสัปดาห์ ในตอนนั้น
คิดนกังวลมากว่าจะต้องลาออกหรือไม่ เมื่อได้ปรึกษาหัวหน้า เพื่อขอลาหนึ่งสัปดาห์
ท่านมีความเห็นใจจึงอนุมัติให้ลาได้ ทำให้รู้สึกว่าเป็นที่รักของหัวหน้า นี้อยู่กันแบบครอบครัว แบบ
พี่น้องกัน มีอะไรก็คุยหรือปรึกษากันได้ ถ้ามีปัญหา ก็เดินเข้าไปปรึกษาได้ ซึ่งถ้าหาก

²⁸ พนักงานแผนก DCC ควบคุมคุณภาพ, บริษัท เอเซียปริซิษฐ์ จำกัด (มหาชน)

เป็นบริษัทอื่น ก็ไม่แน่ใจเหมือนกันว่าจะได้ลาแบบนี้หรือไม่

อีกกิจกรรมหนึ่งที่สำคัญกับเรื่องครอบครัว คือ เมื่อดิฉันมีครอบครัว และมีลูกชายคนหนึ่ง ในตอนแรกดิฉันต้องนำลูกไปฝากให้พ่อและแม่เป็นคนเลี้ยงให้ ซึ่งทำกันแก่แล้วหากต้องดูแลเด็กอีกคนที่กำลังซนก็คงเหนื่อยมาก เมื่อบริษัทมีศูนย์เด็กเล็ก ดิฉันจึงนำลูกมาอยู่ด้วยได้ ครอบครัวของเราจึงมีความสุขมากขึ้นที่ได้อยู่ด้วยกันอีกครั้ง การตั้งศูนย์เลี้ยงเด็กขึ้นมาทำให้พ่อแม่เราที่อยู่ทางบ้านไม่ต้องเหนื่อยเลี้ยงลูกให้เรา และเราก็กยังมีโอกาสได้ใกล้ชิดกับลูก ได้อบรมสั่งสอนลูกเอง ตัวลูกชายของดิฉันก็มีความสุขและความอบอุ่นเพราะได้อยู่กับพ่อแม่

ดิฉันโชคดีที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมของบริษัท ซึ่งทำให้เรามีโอกาสได้เป็นผู้ให้ เช่น การช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม โดยเราขึ้นรถขนของไปช่วยคนในพื้นที่ต่างๆ ดิฉันรู้สึกคันคันใจมากที่ได้ช่วยเหลือเขา

การเข้าค่ายอบรมที่เข้าค่ายทหาร "ภูมิใจไทยเต็มร้อย" เป็นการฝึกวินัยกับทหาร กิจกรรมแบบนี้ สมัยอยู่มัธยมก็จะได้เข้าค่ายอบรมที่มีทหารเป็นครูฝึกให้ แต่คิดว่าหลังจากเรียนจบคงไม่มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมแบบนี้อีก ทำให้รู้สึกเหมือนตัวเองเป็นนักเรียนอีกครั้ง ถึงแม้จะเหนื่อยแต่ก็สนุก และได้รู้จักเพื่อนต่างแผนกมากขึ้น

การอบรมด้านจิตใจ "เติมพลังใจให้คุณค่าแก่กัน" ซึ่งตอนนี้จัดมาแล้ว 121 รุ่น โดยอาจารย์สัมฤทธิ์ สว่างคำ และทีมงานของบริษัท อาจารย์จะสร้างบรรยากาศให้รู้สึกว่าความรักเป็นอย่างไร แล้วให้บอกรักเพื่อนร่วมงาน รวมถึงให้นึกถึงบุญคุณของพ่อแม่ ซึ่งการร่วมกิจกรรมนี้ทำให้ดิฉันได้เปิดใจคุยกับเพื่อน ได้ระบายความรู้สึกของแต่ละฝ่ายออกมา และได้รับฟังความรู้สึกของกันและกัน ซึ่งเป็นบรรยากาศที่อบอุ่นและมีความสุขมาก

กิจกรรมวันพ่อวันแม่เป็นอีกกิจกรรมที่ทำให้เราเห็นความสำคัญของครอบครัว ในวันแม่ที่ผ่านมามีดิฉันได้เขียนจดหมายบอกรักแม่ และเมื่อกลับไปหาแม่ที่บ้านก็เห็นจดหมายที่ดิฉันส่งให้ท่านติดอยู่บนผนัง ทำให้ดิฉันรู้สึกดีใจมากจากการเริ่มต้นทำงานด้วยความกังวลกลัวว่าจะทำไม่ได้ จนกระทั่งได้รับความไว้วางใจจากหัวหน้า ทำให้ดิฉันมีความก้าวหน้าในอาชีพ และได้รับโอกาสทำงานที่หลากหลายมากขึ้น มีครอบครัวที่อบอุ่นในบริษัทแห่งนี้ และได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ให้ได้ผ่อนคลาย สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้ดิฉันมีความสุขในการทำงาน

ความรู้สึก ของพนักงานที่มีต่อองค์กร

พนักงาน Bar Italia@Gaysorn

ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความอบอุ่นและเป็นมิตรตั้งแต่ก้าวเข้ามาทำงานในองค์กรนี้ เพราะทุกคนอยู่กันเหมือนพี่น้อง เหมือนครอบครัวเดียวกัน องค์กรแห่งนี้เหมือนบ้านหลังที่สองของข้าพเจ้า และบ้านหลังนี้ยังมีเรื่องราวสนุกๆเกิดขึ้นอีกมากมาย

เมื่อหลายปีก่อน มีพนักงานคนหนึ่งเป็นสาววัยกลางคนร่างท้วม ชอบกินของเหลือจากลูกค้าเป็นประจำ และกินได้ไม่รู้จักอิ่มเสียที และยิ่งไปกว่านั้นคือชอบแอบชิมกินอาหารที่ร้านเป็นประจำ รวากับว่าเธอเป็น "เชลล์ชวนชิม" ชิมไปชิมมาจนต้นทุนเพิ่มขึ้น เจ้านายจึงบอกว่าเธอ ทุกคนคิดว่าต้องเป็นพนักงานร่างท้วมคนนั้นแน่ๆ จึงจำเป็นต้องขอเปิดกล่องวงจรปิดดู ความจริงเลยกระฉ่าง อ้อ! ยายจ่อยนั่นเอง พนักงานร่างท้วมรายนั้นจึงพ้นผิดไป

ไม่ใช่มีแค่เรื่องฮาที่เกิดขึ้น ในบ้านหลังนี้ยังมีเรื่องที่มันแสนจะเศร้าละ เล่าไปด้วยน้ำตา เป็นเรื่องของพนักงานหญิงคนหนึ่งในบ้านหลังนี้ ชีวิตเธอเหมือนตายแล้วเกิดใหม่ เรื่องมือยุ้วๆ

เมื่อปีก่อนพนักงานหญิงคนนี้ เธอได้ไปทำเรื่องบางอย่าง ที่เธอก็ไม่คาดคิดว่ามันจะลุกลามใหญ่โตจนอาจทำให้เกิดอันตรายถึงชีวิตของเธอ อยู่มาวันหนึ่งเกิดเรื่องขึ้นจนได้ เมื่อมีชายฉกรรจ์สองคนบุกมาที่บริษัทของเราเพื่อมาขอพบหล่อน เมื่อพวกเราเห็นท่าทางไม่ค่อยดี พวกเราจึงไปบอกให้เธอหลบไปก่อน และเพื่อนรับหน้าแทนไปก่อน โดยโกหกไปว่าเธอไม่อยู่

เรื่องราวมันยังไม่จบอยู่แค่นั้น เพื่อนร่วมงานคนหนึ่ง สังเกตว่าข้างหลังชาย

ผู้นั้นลักษณะเหมือนมืออะไรอยู่ จึงบอกทุกคนให้ระวังตัวให้ดี

และในวันนั้นเองเจ้านายผู้แสนดีทราบเรื่องและรีบเดินทางมาช่วยเหลือแก้ปัญหา และไกล่เกลี่ยเรื่องราวที่เกิดขึ้นให้ จนทำให้เรื่องราวๆวันนั้นผ่านไปได้ดี เมื่อเหตุการณ์ผ่านไป เธอจึงเข้าไปขอบคุณและก้มลงกราบเจ้านายผู้แสนดีคนนั้น ด้วยความซาบซึ้งใจ

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ ทำให้พนักงานทุกคนที่พบเห็นเหตุการณ์รู้สึกทราบซึ่งใจมากๆ จนบางคนกลั้นน้ำตาไว้ไม่อยู่ พวกเราทุกคนเป็นเสียงเดียวกันว่าจะไม่มีวันลืมวันนี้เลยจริงๆ เพราะอย่างไรก็ตาม พวกเราทราบกันคืออยู่ในใจแล้วว่า ถึงจะเกิดอะไรขึ้นเจ้านายก็คงไม่ทิ้งพวกเราและเจ้านายก็รักพวกเราเหมือนคนในครอบครัวจริงๆ

เรื่องราวที่เล่าให้ฟังมาข้างต้นนี้ เป็นแค่ส่วนหนึ่งของความประทับใจที่มีต่อเจ้านายและองค์กรแห่งนี้ พวกเราทุกคนในบ้านหลังนี้รู้สึกอบอุ่นทั้งกายและใจมากๆ ที่ได้เข้ามาอยู่ร่วมกัน ได้ช่วยเหลือกัน ทำให้เราเกิดความรัก ความสามัคคี และเราจะช่วยกันพัฒนาสานต่อเจตนารมณ์ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรต่อไปในอนาคต และเรื่องราวความประทับใจต่างๆเหล่านี้จะเกิดขึ้นมาไม่ได้ หากไม่มีองค์กรแห่งนี้ที่เราเรียกว่าบ้าน ซึ่งเปี่ยมไปด้วยความสุข และเต็มไปด้วยเสียงหัวเราะ มีความปรารถนาดีต่อกัน ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน และสิ่งเหล่านี้เองจะเป็นแรงผลักดันให้เราช่วยกันพัฒนาองค์กรให้มีความเจริญก้าวหน้าเปรียบเสมือนร่มโพธิ์ร่มไทรที่แผ่กิ่งก้านสาขาให้เติบโตใหญ่ต่อไปไม่มีที่สิ้นสุด และคอยหล่อเลี้ยงให้พนักงานทุกคนได้มีชีวิตที่ดีขึ้นภายใต้องค์กรที่มีชื่อว่า " Bar Italia by Gie Gie"

" เมื่อปีเก่าผ่านไปใจจดหู่
สิ่งที่รู้ถูกผัดคิดแก้ไข
สิ่งที่แล้วผ่านมาให้ผ่านไป
เริ่มต้นใหม่ในบาร์อิตาลี
เมื่อลำบากคราใดให้นึกถึง
จงคำนึงสิ่งที่ดีแม้ยามยาก
ไม่มีมากในองค์กรอื่นไหนๆ
ของเรามีนายใจบุญเหนืออื่นใด
ใจเกื้อกูลลูกน้องรักประจักษ์ศรี
ขอทุกท่านจงร่วมใจด้วยไมตรี
เพื่อเจียนนี้และมาเจียจงเจริญ"

ภาคภูมิใจทุกครั้งที่ได้พูดว่า “ทำงานที่ KTC”

วรรณนิสา สุาลัย²⁹

การเข้ามาทำงานที่ KTC คิฉันได้เรียนรู้ว่า การก้าวเข้ามาในแต่ละก้าว เต็มไปด้วยสิ่งที่ดีๆ มากมาย โดยที่บางครั้งคิฉันเองก็ไม่ได้รู้ตัวว่า สิ่งดีๆ ได้เกิดขึ้นกับตัวคิฉันแล้ว ทุกกิจกรรม ทุกการเรียนรู้ เป็นการสะสมประสบการณ์ที่ดีและเป็นตัวผลักดัน ทำให้คิฉันได้เข้ามาอยู่ในรั้ว KTC ได้อย่างเต็มตัว

ครั้งแรกที่คิฉันมีโอกาสเข้ามาสมัครและสัมภาษณ์งาน เป็นความรู้สึกครั้งแรกที่ประทับใจและตื่นเต้นมาก คิฉันประทับใจรูปแบบสถานที่ทำงาน การออกแบบของที่นี่ไม่เหมือนกับองค์กรอื่นๆ คุณปลุกตาและทันสมัย ทำให้อยากเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรแห่งนี้

เมื่อมีโอกาสเข้ามาทำงานได้พบกับพี่ๆ ที่น่ารัก คอยให้คำปรึกษา ช่วยเหลือและสอนงาน ไม่ใช่เรื่องการทำงานเท่านั้นแต่ยังรวมไปถึงเรื่องส่วนตัวและเรื่องการเรียนรู้ ซึ่งสามารถคุยกับพี่ๆ ทุกคน ระหว่างการทำงาน ทุกเหตุการณ์ ทุกปัญหาสอนให้รู้จักระบบการทำงาน การประสานงาน การวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหา

ตั้งแต่นั้นจนถึงวันนี้ คิฉันได้ทำงานครบ 2 ปีแล้ว ทั้งเรียนและทำงานไปพร้อมๆ กัน โดยไม่ให้เสียอย่างใดอย่างหนึ่งไป ซึ่งยอมรับว่า เหนื่อยมากกับการทำทั้ง 2 อย่างพร้อมๆ กัน การที่เรียนไปด้วยและทำงานไปด้วยเป็นสิ่งที่ท้าทายมาก แต่เป็นเครื่องพิสูจน์ตัวเองว่าจะทำได้แค่ไหน การพิสูจน์ตนเองในครั้งนี้ต้องใช้ความ

²⁹ นักศึกษาโครงการ LEARN & EARN @ KTC, บริษัท บัณฑิตกรุงไทย จำกัด (มหาชน) (KTC)

พยายามมาก เมื่อสามารถทำได้จะรู้สึกภาคภูมิใจที่ก้าวมาเป็นผู้ใหญ่อีกขั้นหนึ่ง สิ่งที่ดี ประสบการณ์ที่ดี รวมทั้งความรู้ต่างๆ ที่ดิฉันได้รับมาจากที่ KTC แห่งนี้ ดิฉันจะนำมาปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น และทุกครั้งเมื่อมีคนมาถามถึงดิฉันว่าทำงานที่ไหน ดิฉันจะตอบอย่างภาคภูมิใจว่า ดิฉันทำงานที่ KTC

สำหรับที่ KTC แห่งนี้เป็นเหมือนจุดเริ่มต้นเล็กๆ ที่ให้โอกาสดิฉันได้สร้างประสบการณ์ที่ยิ่งใหญ่ เป็นเสมือนบ้านหลังที่ 2 ของดิฉัน ในบ้านหลังนี้เต็มไปด้วยความอบอุ่นที่มีให้แกกันอยู่เสมอพร้อมทั้งรอยยิ้มที่ยิ้มให้แกกันทุกครั้งที่เจอ และสุดท้ายนี้ก็ขอขอบคุณทุกคนที่ทำให้เด็กธรรมดาคนนี้ได้ก้าวมาถึงจุดๆ นี้

โอกาสจาก บ้านที่อบอุ่น

กัญญา สันตติลกกุล³⁰

ตลอดระยะเวลาการทำงาน 30 ปีที่ผ่านมา คิฉินประทับใจในการทำงาน ณ ที่
แห่งนี้หลายอย่าง

อย่างแรกคือการได้รับโอกาสเข้าทำงานที่โรงพยาบาลแห่ง คิฉินมาสมัครงานที่
นี้ วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2526 โดยมีหน้าที่เป็นช่างตัดเสื้อผ้ามา ในเวลานั้นทางแผนกบุคคล
บอกของโรงพยาบาลให้มาทำงาน 12 กุมภาพันธ์ 2526 แต่คิฉินได้ปฏิเสธไป เพราะไม่
พร้อมที่จะเริ่มงานทันที เนื่องจาก ต้องใช้เงินที่ติดตัวมาเพียง 400 บาท เสื้อผ้า และเตรียม
ตัวเพื่อไปทำงาน คิฉินจึงขอเลื่อนวันเริ่มงานเป็นวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2526

คิฉินเริ่มทำงานในตำแหน่งเวรเปลแผนกแม่และเด็ก (IPD) ในวันที่ 16 กุมภาพันธ์
2526 8 เดือนหลังจากนี้หัวหน้าได้ให้โอกาสคิฉินเปลี่ยนตำแหน่งมาเป็นเสมียน ในตอน
แรกคิฉินกังวลใจมาก เพราะกลัวจะทำงานในตำแหน่งนี้ไม่ได้ไม่ดี เพราะงานที่ต้องใช้ภาษา
อังกฤษเป็นส่วนใหญ่ แต่คิฉินก็ผ่านงานตำแหน่งนี้มาได้

และประมาณปี ค.ศ. 1997 คิฉินได้รับโอกาสอีกครั้งโดยได้เปลี่ยนตำแหน่งมา
เป็นประชาสัมพันธ์ ซึ่งช่วงนั้นเป็นช่วงที่ทั่วโลกต้องเจอกับปัญหา IMF บรรดาบริษัทส่วนใหญ่
จะถูกปิดกิจการ บางบริษัทก็ให้พนักงานออก แต่บางรัฐก็ไม่ได้ให้พนักงานออก
ไม่ว่าจะเป็นการไล่ออก จ้างออก หรือทำการใดๆ ก็ตามที่ทำให้พนักงานเดือดร้อน ทุกคน
ยังได้มาทำงานตามปกติเพียงแค่โรงพยาบาลแก้ปัญหาโดยให้พนักงานหยุดงานเพื่อค้าง

³⁰ เจ้าหน้าที่การเงินผู้ช่วยแผนกการเงินผู้ป่วยนอก, โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์

ชั่วโมงงานไว้เพราะช่วงเวลานั้นมีคนไข้มาใช้บริการน้อย ทั้งยังไม่มีการปรับลดเงินเดือน เพียงแต่โบนัสถูกลดไปจากปกติ

สำหรับชั่วโมงงานที่ค้างไว้ทางโรงพยาบาลจึงปรับให้ไปช่วยตามแผนกต่าง ๆ ที่ขาดคน คิฉินจึงได้มาช่วยงานตรงแผนกการเงิน ซึ่งมีผู้จัดการแผนกการเงินคือคุณนุสรา วรรณารัต ในระยะเวลาต่อมา ผู้จัดการแผนกการเงินจึงตัดสินใจย้ายคิฉินมาทำงานที่แผนกการเงิน

จากวันนั้นที่คิฉินเข้ามาสมัครงานที่บำรุงราษฎร์ด้วยเงินที่มีอยู่ทั้งบ้านเพียง 800 บาท ต้องอาศัยอยู่กับญาติมาตลอดมา จนวันนี้โรงพยาบาลทำให้คิฉินมีบ้านให้แม่อยู่ มีโอกาสได้เติบโตไปกับบำรุงราษฎร์ ได้เห็นการพัฒนาขององค์กร ในขณะที่เดียวกันเราสามารถเติมเต็มสิ่งที่เราขาด สิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงชีวิตให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้น ก็ล้วนแล้วแต่เกิดจากโรงพยาบาลแห่งนี้

ความประทับใจในการทำงานที่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์อีกเรื่อง คือ องค์กรแห่งนี้ไม่เคยทอดทิ้งพนักงาน ยกตัวอย่าง มีเจ้าหน้าที่ห้องบัตรคนหนึ่งชื่อรุ่ง เป็นมะเร็งเต้านมตั้งแต่ช่วงหลัง ลูกกลมไปถึงสมอง ซึ่งเข้าพักรักษาตัวบ่อยมาก ค่าใช้จ่ายของทาง IPD เกินงบประมาณ แต่ผู้บริหารสั่งว่าให้รักษาเขาถึงที่สุดโดยไม่ต้องไปสนใจเรื่องยอดค่าใช้จ่ายจนกระทั่งเขาเสียชีวิต และกรณีล่าสุดเจ้าหน้าที่ห้องยาที่ใกล้จะเกษียณคนหนึ่งเป็นมะเร็งระยะสุดท้าย ค่าใช้จ่าย IPD เกินงบประมาณแต่ทางโรงพยาบาลก็ไม่ได้เรียกเก็บจากพนักงานเลย

ถึงจะไม่ใช้เราซึ่งเป็นคนไข้เอง แต่ในฐานะพนักงานคนหนึ่งของบำรุงราษฎร์ เราอยากบอกว่าสิ่งที่บำรุงราษฎร์ให้กับพนักงานเป็นสิ่งที่น่าประทับใจและรู้สึกซาบซึ้งใจมาก ๆ ขอบคุณทุก ๆ อย่างที่บำรุงราษฎร์ให้มาตลอด สิ่งเดียวที่เราสามารถจะตอบแทนให้ได้คือความซื่อสัตย์และความตั้งใจในการทำงานอย่างเต็มที่ จะไม่เอาเปรียบโรงพยาบาลไม่ว่าในทางใด ๆ ทั้งสิ้น ขอบคุณอีกครั้งสำหรับองค์กรที่เป็นมากกว่าที่ทำงาน "ที่นี่คือบ้านของเราเรารักบำรุงราษฎร์"

ความสูง 24 ชั่วโมง

ปุ่นณดา เกิดปรเมเวส³¹

"รับขนมจีบซาลาเปาทานเพิ่มไหมคะ"

"เซเว่นอิมสะดวกสวัสดิ์ค่ะ เชิญค่ะ"

"ขอบคุณค่ะ โอกาสหน้าเชิญใหม่"

ประโยคเหล่านี้ล้วนคุ้นหูกันเป็นอย่างดี ในฐานะลูกค้าร้าน เซเว่น อีเลฟเว่น ถือว่าเป็นเอกลักษณ์อันโดดเด่น และง่ายต่อการจดจำของลูกค้า ซึ่งปุ่นณดาเองก็ไม่เคยคิดหรือกว่าจะได้เปลี่ยนสถานะจากการเป็นลูกค้า มาเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรนี้

ด้วยเหตุผลและปัจจัยหลายๆ อย่างจึงได้เริ่มงานในตำแหน่ง "ผู้ช่วยผู้จัดการร้านฝึกหัด" เข้ามา ทำงานโดยไม่ได้คาดหวังอะไรเลยคิดแค่ว่าลองดูละกัน ทำได้ก็ทำ ทำไม่ได้ก็ไม่ทำ ต้องยอมรับว่าตอนนั้น คิดแบบนี้จริงๆ ซึ่งพอคนที่อยู่รอบตัวรู้ว่าไม่มีใครเห็นด้วยเลย ห้ามกันต่างๆ นานา "จะไหวหรือ งานเซเว่นหนักนะ" "ก็แค่งานเซเว่นฯ ทำอย่างอื่นดีไหม" "คิดดีแล้วหรือมาทำงานเซเว่น" แต่ปุ่นณดา เลือกลงและตัดสินใจที่จะทำ ยอมรับค่ะว่างานหนักและเหนื่อย แรกๆ ท้อเหมือนกัน อาจเพราะด้วยไม่เคยผ่านงานในรูปแบบนี้มาก่อน แต่พอมาคิดดูทำไมคนอื่นเขาทำกันได้ แล้วเราทำไมจะทำได้ ลองดู สักตั้งละกันปุ่นณดา บอกกับตัวเองเสมอว่ายังไงก็ต้องทำให้ดีที่สุด ให้เต็มที่ที่สุด ไม่ไหวค่อยว่ากัน

ตลอดระยะเวลาการทำงาน 1 ปี 4 เดือนที่ผ่านมา ทุกครั้งที่มีย้ายวันทำงานวันแรก รู้สึกโชคดีที่ไม่ท้อแท้แล้วตัดสินใจลาออกไป เพราะสิ่งที่ได้รับตลอด

³¹ ผู้ช่วยผู้จัดการฝึกหัด สาขาอนุสาวรีย์ 1 เขตปฏิบัติการ 3/3 BN, บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)

การทำงานที่ผ่านมานั้นคุ้มค่ามาก ความคุ้มค่าของปณณคาอาจไม่ได้หมายถึงผลตอบแทนที่ได้รับ เพราะนั่น เป็นองค์ประกอบที่เล็กน้อย องค์ประกอบหลักที่คุ้มค่า คือ ประสบการณ์ที่ได้รับ ความสุขและความประทับใจในการทำงาน

ความประทับใจกับเพื่อนร่วมงาน — มิตรภาพที่ดีที่เกิดขึ้น แสดงให้เห็นว่าพวกเราเป็นทั้งเพื่อน ทั้งพี่น้อง เราคือครอบครัวเดียวกัน แบ่งปันห่วงใย เอาใจใส่ซึ่งกันและกัน ต่อให้ทำงานเหนื่อยถ้าเรา มีเพื่อนร่วมงานที่ดี เราก็หายเหนื่อยและพร้อมเสมอในการทำงาน

ความประทับใจจากลูกค้า — ทุกครั้งที่ปณณคาบริการลูกค้าแล้วได้รอยยิ้มจากลูกค้ากลับมานั้น คือที่สุดแล้ว สำหรับการทำงานด้านบริการ ถือว่าเราประสบความสำเร็จในขั้นตอนนี้ สมดังปรัชญาองค์กรที่ว่า "เราปรารถนารอยยิ้มจากลูกค้า ด้วยทีมงานที่มีความสุข"

ความประทับใจที่เข้าถึงลูกค้าได้อย่างแท้จริง — บางครั้งลูกค้าไม่ได้มองว่าเราเป็นแค่พนักงาน ร้านสะดวกซื้อ กลับให้ความไว้วางใจ มอบความเป็นกันเอง บ่อยครั้งที่แสดงความรักห่วงใยพวกเราด้วยซ้ำ เป็นสิ่งที่เหนือความคาดหมายมาก สำหรับการทำงานบริการ

ความประทับใจจากการแบ่งปันซึ่งกันและกัน — ปณณคา มักถามตัวเองเสมอว่าเราได้รับ อะไรบ้าง แล้วเราได้แบ่งปันอะไรให้ใครบ้างแล้วหรือยัง เมื่อตอนเข้าทำงานใหม่ๆ เราคือผู้รับ ได้รับโอกาส ได้รับความรู้ใหม่ๆ ประสบการณ์ใหม่ รับคำแนะนำดีๆ และเมื่อวันหนึ่งมีน้องใหม่เข้ามา เราต้องเป็นผู้แบ่งปันสิ่งเหล่านั้นให้น้องด้วย

บางครั้งเราเคยสงสัยนะคะว่า ร้าน เซเว่น อีเลฟเว่น เปิด 24 ชั่วโมง แต่ละร้านไม่ได้ใหญ่มากนักมีพนักงาน ประมาณ 10-12 คนต่อร้าน แค่นี้จะไรกับเรา ตั้งมากมายขนาดนี้เลยนะ รู้สึกภูมิใจและดีใจที่ได้ เป็นส่วนหนึ่งขององค์กรนี้ รู้สึกขอบคุณองค์กรนี้ ขอบคุณที่สร้างอาชีพให้กับพนักงานเป็นแสนๆ คน ขอบคุณที่สร้างความสะดวกให้เข้าถึงทุกชุมชน ขอบคุณที่สร้างโอกาสให้เราได้รับรอยยิ้มอย่างพึงพอใจจากลูกค้า ขอบคุณที่ทำให้พนักงานทำงานอย่างมีความสุข

ความอบอุ่น ความสุขและความประทับใจในการทำงานเหล่านี้ ล้วนเป็นสิ่งที่ได้รับ แล้วกลั่นกรอง มาจากหัวใจ ที่ถ้อยมันเป็นความสุข 24 ชั่วโมง นี่แหละคือ ความประทับใจในการทำงานของปณณคา

จะร่วม สร้างสุข กับที่นี่จนแก่ตัว

ยุทธพงษ์ เตียมทอง³²

ถ้าถามในเรื่องความสุขที่
โรงงานสำหรับผม ความสุขของผม
คงจะเป็นการตื่นเช้ามาทำงานก็เจอ
เพื่อนและผู้บังคับบัญชาที่เป็นกันเอง
ดูแลกัน มอบความสุขให้กัน และสอน
ผมในเรื่องต่างๆ เปรียบเหมือนพี่สอน
น้อง ครูสอนลูกศิษย์ก็ว่าได้ เพราะมี
ความใกล้ชิด และความเมตตามากกว่า
หัวหน้ากับลูกน้อง

นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรม
หลายอย่างที่เพิ่มความสุขในการทำงานให้ผม เช่น หลักสูตรอบรมด้านจิตใจ "เติม
พลังใจให้คุณค่าแก่กัน" มาที่แรกก็ไม่ว่ามันเป็นอย่างไง เข้ามาปีแรกก็ได้เข้าร่วม
กิจกรรมครั้งหนึ่ง เมื่อเข้าร่วมก็รู้สึกประทับใจ จากที่เราเคยมีอคติกับผู้คนกิจกรรมนี้
ช่วยลดช่องว่างที่เป็นอคติตรงนั้นไป และได้ข้อคิดเตือนใจจากการวิทยากร จากเพื่อน
ที่ร่วมกิจกรรมด้วยกัน บรรยาภาศโดยรวมในการร่วมกิจกรรม คือ ไม่มีการเนื้อหา

³² พนักงานหน่วยTool Room, บริษัท เอเซียพีริซัน จำกัด (มหาชน)

เครื่องเครียด ไม่ต้องจด เน้นให้ลงมือปฏิบัติ ในการเข้าอบรมครั้งนี้เราต้องใช้เวลาอยู่ด้วยกัน ทำกิจกรรมต่างๆ ทีมวิทยากรมีเกมมาให้เราเล่นมากมาย ซึ่งทำให้เราใช้ความสามัคคี ความไวเนื้อเชื้อใจ ซึ่งสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอนให้เรา รู้ว่าหากเราวางแผนชีวิตเหมือนที่เราวางแผนตอนเล่นเกมก็จะให้ประสบความสำเร็จได้ และมีการจับคู่สนทนากับเพื่อนร่วมงาน ทำให้เรารู้จักกันมากขึ้นโดยการแบ่งปันประสบการณ์หรือเรื่องราวในชีวิตคู่สนทนาเราฟัง เมื่อเรารับฟังเรื่องราวที่เขาต่อให้เรา ก็ปลอบใจ หากเขามีความสุข เราก็ร่วมแสดงความดีใจกับเขา และหลังจากที่ผมมาเข้าร่วมกิจกรรมหลักสูตร "เติมพลังใจให้คุณค่าแก่กัน" และได้รับสิ่งดีๆ มา ผมก็ไม่อยากเก็บสิ่งดีๆ เหล่านี้ไว้คนเดียว แต่อยากส่งต่อให้คนอื่นด้วย ผมจึงอาสาเป็นทีมงานของวิทยากร เมื่อมีการจัดอบรมผมก็จะพยายามไปร่วมทุกครั้ง

ความสุขของผมอีกอย่าง คือ การได้แสดงสำนึกรักบ้านเกิด และรำลึกถึงวิถีชีวิตของเกษตรกร ผ่านทางกิจกรรม "ทำนา" ที่ศูนย์การเรียนรู้ชีวิตคู่ขนานหนองขยาด ที่แรกที่เราไปรู้สึกหนักใจ ที่ต้องทำงานประจำควบคู่กับการทำนา ผมตั้งคำถามกับตัวเองว่า "การที่เรามาทำงานโรงงาน เราต้องทำนาคัวยหรือ?" พอลองเข้าไปทำจริงๆ ทำให้เราคิดถึงบ้าน คิดถึงคุณพ่อ คุณแม่ คิดถึงครอบครัว ที่ศูนย์ฯ สอนหลายอย่าง ทั้งการปลูกพืช การเลี้ยงสัตว์ ซึ่งหากเราคิดว่าจะไม่ทำงานโรงงานแล้ว เราก็สามารถนำความรู้จากศูนย์การเรียนรู้ที่หนองขยาดไปปรับปรุงใช้ในชีวิตประจำวันของเราได้

นอกจากกิจกรรมที่กล่าวมาแล้ว ยังมีกิจกรรมอีกมากมายที่ช่วยสร้างความสุขให้กับผม เช่น การฝึกวินัย การเล่นกีฬาภายใน ทำให้เราได้เจอเพื่อนๆ ที่อยู่คนละแผนก ซึ่งโดยปกติแล้วจะไม่ค่อยได้รู้จักกัน นอกจากนี้ กีฬาที่ช่วยสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ และสานสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานได้เป็นอย่างดี

กิจกรรมปลูกป่าเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแก่ในหลวงแต่ละครั้ง เป็นกิจกรรมที่สร้างความอิ่มเอมใจให้กับผม ซึ่งผมจะหาโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง ผมรู้สึกสนุกที่ได้ไปกับเพื่อนๆ และสุขที่ได้บำเพ็ญประโยชน์ มีครั้งหนึ่งที่เราไปปลูกป่าชายเลนที่บางทราย ต้องลุยทั้งจีโคลน ทั้งน้ำ และยุงก็เยอะ แต่ผลออกมาคือความสุขใจ ยิ่งไปกว่านั้น การที่ได้เห็นป่าไม้ทำให้ผมคิดถึงบ้าน และทำให้ผมรู้สึกสดชื่นขึ้น

อีกกิจกรรมที่ไม่พูดถึงก็ไม่ได้ คือ กิจกรรมวันพ่อ ที่ผ่านมาบริษัทของเราก็มีการจัดวิ่งมินิมาราธอน ระยะทางก็ 4.5 กิโลเมตรจากโรงงานห้ามาถึงโรงงานหนึ่ง แม้จะร้อนแต่เพื่อแสดงความจงรักภักดี ผมจึงมีกำลังใจวิ่ง และหวังจะเข้าเส้นชัยเป็นลำดับที่หนึ่ง แต่ผมวิ่งหลงทาง ทำให้ได้ลำดับที่แปด เมื่อนึกย้อนกลับไปก็ทั้งคลกทั้งอาย ถ้าวันนั้นถ้าไม่หลงก็คงได้ที่หนึ่งไปแล้ว

นอกจากนี้ผมยังเข้าร่วมกิจกรรมปฏิบัติธรรม ที่จริงแล้วผมเคยบวชมาหนึ่ง

พรรษา แต่เมื่อลาสิกขาออกมาก็หาโอกาสไปปฏิบัติเหมือนอย่างตอนที่บวชเรียนได้ยาก ซึ่งโรงงานก็จัดกิจกรรมนี้ให้พนักงานหลายครั้ง ซึ่งเป็นการปฏิบัติธรรมอย่างจริงจัง ทั้ง ฟังธรรม ทำวัตรเช้า และทานอาหารสองมือ ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดทำให้เราอยู่กับจิตใจของเราเอง ซึ่งนอกจากทำให้ผมมีความสุขแล้ว ยังทำให้เกิดความสงบทางใจได้อีกด้วย

สำหรับผมแล้ว เอเซียปริซิชั่นก็เหมือนกับบ้านหลังที่สองของผม แม้ที่นี่จะเป็นที่ทำงานแห่งแรก แต่ผมก็คิดว่าไม่มีกิจการที่จะให้ความสำคัญกับพนักงานขนาดนี้ ผมจะทำงานที่เอเซียปริซิชั่นจนกระทั่งผมเกษียณอายุการทำงาน และกลับไปใช้ชีวิตที่เหลือที่บ้านหลังแรกของผม

เรียนรู้ ผ่านประสบการณ์ที่ดี จากการทำงานที่หลากหลาย

ดวงภัทร พองทอง³³

ดิฉันเป็นเด็กคนหนึ่งที่เกิดจากมัธยมปลายแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ หลังจากนั้นได้เข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย เป็นความภาคภูมิใจหนึ่งที่ได้เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ เพราะทำให้ดิฉันได้พบเจอกับสังคมใหม่ๆ ที่ไม่เคยพบเจอมาก่อน มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ต่างๆ ทำให้ดิฉันมีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น ขณะที่ดิฉันกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 วันหนึ่งดิฉันได้รับการชักชวนจากเพื่อนให้มาสมัครงานที่ KTC ดิฉันได้ไตร่ตรองดูแล้วว่าการเข้ามาทำงานที่ KTC จะทำให้ดิฉันได้รับประสบการณ์ที่ดิฉันไม่เคยได้รับมาก่อน จึงตัดสินใจมาสมัครงาน

วันแรกที่ดิฉันเข้าไปสมัครรู้สึกตื่นเต้นและหวั่นใจอยู่บ้างเพราะไปคนเดียว ในช่วงสัมภาษณ์ได้พบกับพี่คนหนึ่งท่าทางใจดี ทำให้ความกังวลต่างๆ ลดลง หลังจากนั้นได้รับการติดต่อกลับเพื่อให้เข้ารับฝึกอบรมเพื่อเข้าทำงาน ครั้งแรกที่ได้เข้ารับการอบรม ดิฉันได้พบเจอเพื่อนใหม่ที่เป็นเพื่อนร่วมรุ่นหลายคน ซึ่งต่อมาเราก็ได้เปลี่ยนเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันและติดต่อกันอยู่เสมอ

ดิฉันได้ทำงานที่ KTC Touch สาขาเซ็นทรัลลาดพร้าว ซึ่งเป็นสาขาที่ดิฉันเลือกไว้เป็นอันดับแรก เพราะอยู่ใกล้บ้านและการเดินทางสะดวกทั้งจากบ้านและมหาวิทยาลัย วันแรกที่ทำงานรู้สึกประหม่าเป็นอย่างมาก เนื่องจากไม่รู้จักใครเลยและจะต้องทำในสิ่งที่ดิฉันไม่เคยทำมาก่อนในชีวิต แต่โชคดีที่พี่ๆ ที่สาขาและเพื่อนร่วมงาน

³³ นักศึกษาโครงการ LEARN & EARN @ KTC, บริษัท บัณฑิตกรุงไทย จำกัด (มหาชน) (KTC)

ทุกคนให้ความเป็นกันเอง คอยสอนและแนะนำการทำงานต่างๆ ให้ความช่วยเหลือและดูแลคิฉันเป็นอย่างดี ทำให้ความประหม่าของคิฉันค่อยๆ หายไป

ในช่วงแรกคิฉันไม่ได้ลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง ยังต้องศึกษาการทำงานอยู่ระยะหนึ่งจนพี่เมื่อหัวหน้าเห็นว่าคิฉันสามารถทำงานด้วยตนเองได้แล้ว จึงเริ่มให้ปฏิบัติงานจริง ในการปฏิบัติงานคิฉันยังต้องแก้ไขอยู่บ้าง พี่ๆ จะคอยแนะนำ ช่วยเหลือและให้กำลังใจอยู่เสมอ นอกจากนั้นในการทำงานคิฉันได้พบกับลูกค้าหลากหลายรูปแบบ ทำให้คิฉันรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ มากขึ้น

ขณะนี้คิฉันได้เข้าทำงานเป็นเวลา 4 เดือน คิฉันต้องทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย เป็นสิ่งที่ค่อนข้างหนักและแปลกใหม่สำหรับคิฉัน ดังนั้นจึงต้องมีการปรับตัวมาก ต้องแบ่งเวลาในการทำงานและการเรียนให้เหมาะสมเพื่อให้ทั้งสองอย่างครบถ้วนและสมบูรณ์

ถึงแม้ว่าการทำงานที่ KTC ของคิฉันจะยังไม่นานมากนัก คิฉันก็มีความภาคภูมิใจที่ KTC ที่ให้โอกาสคิฉันเข้ามาเรียนรู้ ศึกษาหาประสบการณ์ในการทำงานที่หลากหลายจริงๆ ขอขอบคุณหน่วยงานที่ให้การอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรและขอบคุณพี่ๆ ทุกคนที่คอยช่วยเหลือ แนะนำการทำงานแก่คิฉันมาโดยตลอด คิฉันประทับใจและมีความสุขที่ได้เข้ามาทำงาน ณ ที่แห่งนี้ คิฉันสัญญาว่าจะตั้งใจทำงานและพัฒนาการทำงานให้ดียิ่งๆ ขึ้นไปให้สมกับที่ได้รับรางวัลใจให้เข้ามาทำงาน

“ประสบการณ์... องค์กรแห่งความสุข”

วิภัทร รุ่งโรจน์ภาคล

สถานที่ทำงานผมใหญ่ และไม่เหมือนใคร มีสนามฟุตบอล มีสนามบาส มีต้นไม้ มีวัด มีห้องพยาบาล มีผู้ใหญ่จำนวนหนึ่ง และมีเด็กจำนวนมาก ไข้แล้วครับ สถานที่ทำงานของผมก็คือโรงเรียน ผมเป็นครูครับ

ผมเพิ่งย้ายมาปฏิบัติงาน โรงเรียนแห่งนี้ได้ไม่ถึงสามเดือน แต่รู้สึกรากับอยู่มาร่วมสามสิบปี เพื่อน(และพี่ๆ)ร่วมงานที่นี่ ให้ความเป็นกันเอง เข้าหาผมด้วยความจริงใจ ดูแลด้วยความเอาใจใส่ร่วมกับผมอยู่มานาน ผมสอนหนังสือที่นี่ได้ไม่นานก็เกิดประสบเหตุส่วนตัว คือบ้านผมไฟไหม้ ผมบอกเรื่องนี้กับเฉพาะเพื่อนครูที่สนิท แต่หัวหน้างานของผมก็กรุณาทำหนังสือ แจ้งทางผู้อำนวยการโรงเรียน ทางโรงเรียนจึงช่วยชดเชยค่าผมและครอบครัว ด้วยเงิน 5,000 บาท เงินจำนวนนี้จะว่ามาก ก็ไม่มาก จะว่าน้อยก็ไม่น้อย แต่มันเยียวยาความรู้สึกทางใจ ได้ดีกว่าการเยียวยาทางวัตถุครับ ทั้งๆ ที่ ผมเพิ่งเป็นส่วนหนึ่ง ของโรงเรียนนี้ได้ไม่ถึงปี แต่เพื่อนร่วมงานแต่ละคน ก็แสดงความเป็นห่วงเป็นใยผม เข้ามาถามไถ่ความเป็นไป และถามสภาพความเป็นอยู่ปัจจุบัน เหนือนี้ก็เป็นการชดเชยน้ำตา(ในใจ) ที่เพียงพอแล้วละครับ ทำให้ผมเข้าใจได้ทันทีว่าชีวิตก็เหมือนกับฟ้าฝน แม้วันนี้ฝนจะพำ ทำให้ตัวเราเปียกปอน แต่สักวันหนึ่งฝนก็ต้องจาง ฟ้าก็จะสว่าง และทำให้เรารู้คุณค่าของดวงอาทิตย์!

ที่ทำงานของผมมีความเกี่ยวข้อง และเป็นส่วนหนึ่งของวัด ทำให้โรงเรียนมีความอบอุ่นอบอวล ไปด้วยคุณพระศรีรัตนตรัย นอกจากนี้โรงเรียนของผมยังอนุรักษ์ธรรมชาติ ด้วยการไม่ตัดต้นไม้ และไม่ถมที่บนสนามฟุตบอลเพื่อสร้างอาคารใหม่ ก็แต่ละครับ เราทุกคนย่อมเป็นส่วนหนึ่ง และเป็นหนี้บุญคุณธรรมชาตินี้ครับ หรือจะเถียง?

เอาแต่อากาศที่เราหายใจอยู่ ในขณะที่เราอ่านข้อความนี้! เราก็ปฏิเสธไม่ได้แล้วครับ
ว่าเราเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ

หลายๆ คนที่ประกอบอาชีพอื่น อาจมีความสุขที่ต่างกันไป ไม่รู้สิครับ ผม
มั่นใจว่าความสุขในการทำงานของผมก็ไม่แพ้ใคร เพราะว่าผมมีอาชีพสร้างคน การ
อยู่กับเด็กทั้งวันมันมีความสุขอย่างบอกไม่ถูกครับ เพราะเด็กมีความซื่อเปรียบเหมือน
ผ้าขาว ที่รอผู้ใหญ่แต่งแต้มสีสันให้แก่เขา และก็อยู่ที่เขาค่อยว่าจะยอมให้ผู้ใหญ่แต่ง
แต้มสีอะไรลงไปในชีวิต รอยยิ้ม และเสียงหัวเราะของนักเรียน มันคงก้องในหัวใจอย่าง
บอกไม่ถูกนะครับ ถ้าใครไม่ได้มาเป็นครูคงจะสัมผัสได้ยาก

ทั้งนี้และทั้งนั้น ความสุขเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นจากปัจจัยนอกกรอบตัวเราเพียง
อย่างเดียว แต่มันขึ้นอยู่กับปัจจัยภายในของตัวเราเอง ว่าเราตั้งใจหว่า "ความสุข" ว่า
เป็นอย่างไร ผมมีคติในชีวิตง่ายๆ เพียงข้อเดียว คือการ "เอาใจเขา มาใส่ใจเรา" และ
ถ้าทุกคนคิดแบบนี้เชื่อว่าโลกนี้คงมีความสุขมากกว่านี้แน่ๆ ครับ
องค์กรของผมถึงจะไม่เหมือนใคร ถึงจะให้เงินเดือนผมไม่มาก(ตามความรู้สึของผู้
ประกอบอาชีพอื่น) ถึงจะมีเสียงดังจ๊อแจเจี๊ยวจ๊าว อยู่ตลอดเวลา แต่ผมก็มีความสุขครับ
เพราะโจทย์ทางความสุขของผมไม่เหมือนใคร

และองค์กรของผมก็ดูแลผม (และเพื่อนร่วมงาน) ด้วยการ "ทะนุถนอม" ทำให้
ครูทุกคนรักที่นี่ คือรักทั้งธรรมชาติ รักโรงเรียน รักเพื่อนร่วมงาน รักนักเรียน และรัก
ตัวเอง

